

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm Yolunda

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/10 • 9 Mart 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Devrimci baharı
kazanmak için**

**İşçilerin birliği,
halkların kardeşliği!**

İÇİNDEKİLER

Devrimci baharda “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarını yükseltelim!.....	3
Emperyalist saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı	4
Baskıya, sömürüye ve köleliğe karşı isyan ateşlerini yakalım!.....	5
4+4+4 modeli etrafında AKP-TÜSİAD çatışması.....	6
Adıyaman’da Aleviler’e ait evlerin işaretlendiği ortaya çıktı.....	7
Son sözü her zaman direnenler söyler!.....	8
Küçüğüm ama yaşadım dünyanın acısını, büyüdüm unutmadım hiçbirini!	9
MEPA’da direniş başladı.....	10
Hey Tekstil’de eylemler sürüyor!.....	11
Kayseri CEHA’da ayak oyunları.....	12
Sağlık hakkı mücadelesi büyüyecek!.....	13
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mart Ayı Toplantısı	14-15
“3 milyon taşeron işçisinin sesiyiz!”	16-17
“Kadrolu işçiler taşeron işçilerine sahip çıkmalı!”.....	18-19
Almanya’da uyarı grevleri.....	20
Eylem ve direnişler dört bir yanda.....	21
Emperyalist savaş ve kadın	22
BDSP’nin devrimci 8 Mart çalışmaları.....	23
Coşkulu emekçi kadın etkinlikleri.....	24
İzmir’de 8 Mart eylemi.....	25
8 Mart çağrıları.....	26
Ekim Gençliği’nin kampanya çalışmalarından.....	27
Beytepe faşizme karşı yürüdü ...	28
Hüseyin Yoldaş’a devrim sözümüz var.....	29
Hüseyin Hocamız sınıf mücadelesinin barikatlarında yaşayacak!	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/10 * 9 Mart 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,

Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52

e-mail: info@kizilbayrak.net

Web: http://www.kizilbayrak.org

http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık

Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok

Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /

Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Devrimci bahara yaklaştıkça sınıf cephesinde mücadelenin ivmesi hızlanarak yükselmeye başladı. Son dönemde sayısı hızla çoğalan direniş ve eylemler bunun göstergesi. Birçok sanayi havzasında ağır çalışma koşullarına, ücretlerin ödenmemesine ya da geç ödenmesine, güvencesizliğe ve sendikal örgütlenmeye yönelik saldırılara karşı işçilerin tepkisi ve öfkesi büyüyor. Birçok kent ve sanayi bölgesindeki direniş ve eylemlerin yaygınlaşması, Kampana Deri, Savranoğlu Deri, Maltepe Belediyesi taşeron işçileri, HEY Tekstil, Billur Tuz, MEPA, Hogg Boss, Çapa taşeron işçileri direnişi... Bu direnişlerin başlıcaları...

Önümüzdeki günlerde işçi ve emekçilere yönelik saldırıların daha pervasız bir hal alacağı düşünülürse eğer, eylem ve direnişlerin sayısının da artacağı ve yayılarak büyüyeceği açık olmalıdır.

Bugün farklı zeminlerde ve kanallarda akan bu direniş derelerini birleştirmek öncelikli görevlerden biri olmalıdır. Sınıfın örgütlü gücünün ve birliğinin sermaye sınıfının karşısına dikilmesi gerekliliği bunu zorunlu kılmaktadır.

Sermayenin saldırılarını ancak işçi sınıfının örgütlü gücü geriletebilir. Bunun için direniş ruhunu ve kararlılığını tüm sınıf ve emekçi kitlelere taşımak büyük bir önem kazanmaktadır. Sınıfın direnme gücünü ve kapasitesini büyütmek, direniş ve eylem ajitasyonunu sınıf ve emekçi kitleler içinde yayarak sermayenin saldırılarına karşı işçi ve emekçi barikatı oluşturmaktan geçmektedir.

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin iki ayı aşkındır sürdürdükleri direnişlerini bugün daha da büyütürük taşeronluk sistemine karşı bir mücadele zeminine çevirmeleri bu açıdan önemli bir adımdır. Nisan ayının başında gerçekleştirilmesi planlanan "Taşeron İşçileri Kurultayı" mücadelenin yeni bir evresine geçiştir. Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin "Üç milyon taşeron işçisinin sesiyiz!" şiarı ile mücadelenin hedeflerini büyütürük öncü bir rol oynamaları, yeni bir döneme girilmesinin de yolunu açacaktır. Direnişin dar zeminin dışına çıkarak daha geniş sınıf bölüklerini de kapsayan bir temelde taşeronluğa karşı bir mücadele ve örgütlenme platformunun yaratılması hedefi sınıf mücadelesi için

anamlı bir adım ve kazanım olacaktır. Bu kazanımları kalıcılaştırmak ve büyütmek sınıf devrimcileri açısından öncelikli görevlerin başında gelmektedir.

Sınıf devrimcileri devrimci baharı kazanmak perspektifi ile faaliyetlerini hızlandırmış bulunuyorlar. 8 Mart gündemini etkin ve yaygın bir faaliyet dönemi olarak geride bırakmış durumlar. Önümüzde 21 Mart Newroz gündemi durmakta. Kürt halkına yönelik faşist baskı, terör, imha, inkar ve asimilasyon politikalarının hiçbir kural ve sınır tanımadan uygulandığı bugün, Kürt halkının haklı ve meşru taleplerini sahiplenmek dahası Kürt sorununun çözümünde devrimci sınıf çizgisini geniş işçi ve emekçilere propaganda etmek için seferber olmalıdırlar. Önümüzdeki günlerde ülkenin dört bir yanında kutlanacak Newroz gösterilerine en kitlesel ve etkin bir tarzda katılmak bu nedenle önem kazanmaktadır. Hem Kürt halkının özgürlük ve eşitlik özlemlerini sahiplenmek hem de devrimci çözüm platformunu ortaya koymak için Newroz alanlarına çıkılmalıdır.

Bahar giderek 1 Mayıs'a akıyor. 1 Mayıs'a bugünden hazırlanmak için en küçük bir imkan, her türlü fırsat ve zemin kullanılmalıdır. Sınıf kitlelerinin yüzbinler halinde 1 Mayıs'ta sermaye sınıfının karşısına dikilmesi için tam bir seferberlik içine girilmelidir.

Devrimci baharda “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarını yükseltelim!

Devrimci bahar süreci, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinlik ve eylemleriyle başlamış bulunuyor. Yaklaşan Newroz ve ardından başlayacak olan işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs'ın hazırlıkları, bahar sürecini daha da canlandıracaktır. İşçi sınıfının, emekçilerin, ulusal özgürlük ve eşitlik uğruna mücadele eden Kürt halkının siyasal yaşama etkin katılım sağladıkları bir dönem olması nedeniyle, bahar sürecinde, devrimci siyasal faaliyetin planlı, disiplinli, hedefli ve bütünsel bir tarzda örgütlenmesi büyük bir önem taşımaktadır.

Devrimci bahar sürecinde burjuvazi ile işçi sınıfı ve emekçiler dolaysız bir şekilde karşı karşıya gelecektir. Sürekli saldırı halindeki sermaye sınıfı ve onun iktidarına karşı, işçi sınıfı ve emekçiler cephesinden verilecek yanıtın, sergilenecek mücadele kararlılığının, alanlara yansiyacak kitlesellik ve militanlığın düzeyinin, daha sonraki sürece de yansiyacağı için, tüm emekçiler açısından özel bir önemi vardır. Zira sönük geçen bir bahar süreci, asalak kapitalistler ile onların hizmetindeki AKP iktidarının daha saldırgan, daha fütursuz olmasını kolaylaştıracakken, militan kitlesel bir devrimci bahar süreci ise, egemenleri emekçilerin gücünü hesaba katmak zorunda bırakacaktır.

Bahar sürecine girdiğimiz şu günlerde, sermaye devleti ve dinci-gerici AKP iktidarı, Kürt halkını, işçi sınıfını, emekçileri, gençliği ve toplumun ezilen diğer kesimlerini hedef alan saldırılarına her geçen gün yenilerini ekliyor.

Kadınları hedef alan cinsiyetçi şiddetin daha da katlanmasına yol açan iklimi sağlayan AKP iktidarı, eğitim alanındaki yeni düzenlemelerle, özellikle emekçi kökenli kız çocuklarını toplumsal yaşamın dışına iten ve giderek evlere kapatan bir projeyi uygulama aşamasına vardırdı.

Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerini boğmak için gerillaya karşı kuralızsız bir savaş yürüten devlet ve AKP iktidarı, Kürt hareketinin legal alandaki kadrosal birikimini ise zindanlara kapatarak teslimiyeti dayatıyor. Siyasallaşmış dinciliğin yanısıra ırkçılığı da körükleyen Amerikancı iktidar, işçilerin birliği, halkların kardeşliğini baltalamak amacıyla, bakanların katılımıyla ırkçı seremoniler düzenliyor.

İşçi sınıfına ve emekçilere karşı GSS Yasası, Özel İstihdam Büroları ve kıdem tazminatının gaspını da içeren çok yönlü bir neoliberal saldırı sürdüren dinci-gericiler, eğitimin paralı hale getirilmesi, soruşturma terörü, tutuklama furysası, mediko-sosyal hakkının gaspı vb. saldırılarla da emekçi kökenli gençliği geleceksizliğe mahkûm etmeye çalışıyor.

Emperyalizmin “aktif taşeronluğu”nu üstlenerek, Ortadoğu halklarına, daha özel planda Suriye halklarına karşı icra edilen saldırgan politikanın baş tetikçiliğini yapan sermaye devleti ile AKP iktidarı, Suudi Arabistan ve İsrail’le birlikte bölgenin gerici merkezlerinden biri olarak hareket ediyor.

İktidarın bu kadar pervasız davranabilmesinin gerisinde, sınıf hareketinin zayıf olması ve toplumsal muhalefetin denetim altında tutulması gerçeği var. İşbirlikçi burjuvazi ve onun iktidarının sergilediği

“rahatlık”, emekçilerin egemenler üzerindeki basıncının yetersiz olmasının, felaketlere yol açabileceğini gösteriyor. Özellikle NATO’nun füze kalkanının kurulması ve Suriye’yi hedef alan saldırgan politikaların vardığı boyut, Türk devletini fiilen bölgesel çatışmaların tarafı haline getirmiştir. Bu çatışmaların olası bir Suriye veya İran saldırısına dönüşmesi durumunda ise, emekçilere ağır bir faturaya dönüşecek süreç başlamış olacaktır.

Emperyalist-siyonist güçlerin bölge halklarına karşı yeni bir cephe açmaları, tüm bölgenin etnik/mezhepsel çatışmaların koyu karanlığına sürüklenmesi riskini arttıracak. Halkların kardeşliğini dinamitleyecek olan böylesi bir çatışmayı engellemek için mücadele, devrimci baharın diğer gündemleri kadar önem taşıyor.

Washington’daki savaş baronları ile “ileri düzeyde uyum” yakalamakla övünen Ankara’daki işbirlikçi takımı, bölgesel çatışmaları, içe dönük saldırganlığı daha da koyulaştırmanın olanağı olarak görüyor. Bahar süreci bu uğursuz tabloyu parçalamak için olanaklar sunuyor. Zira baskı ve sömürüye maruz kalan emekçiler, diğer dönemlere göre daha hareketli, devrimci mesajlara daha açık ve duyarlı olacaklardır.

Baskı, sömürü, eşitsizlik ve şiddete karşı “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarını yükseltmek, devrimci baharı bu şiarı ete-kemiğe buründürme süreci olarak örgütlemek öncelikli hedef olmalıdır. Zira gericiğin, şovenizmin, emperyalist saldırganlığın yaygınlaştırılması, etnik/mezhepsel çatışmaların körüklenmesi, bunun dolaysız sonucu olarak halkların emekçi kesimleri arasındaki kardeşlik ve dayanışmanın baltalanması, hem emperyalist-siyonist güçlerin hem de Türkiye, Suudi Arabistan gibi bölgesel gerici güçlerin hedefleri arasındadır.

Bahar süreci faaliyetinin temel hedefi, işçi ve emekçileri bu gündemler konusunda bilinçlendirmek, 8 Mart’tan Newroz’a, 1 Mayıs’tan 15-16 Haziran’a uzanan süreçte örgütlemek ve eylem alanlarına taşımak olmalıdır. Bu eylemli dönem, işçilerin birliğini sağlamanın, halklar arasında kardeşlik köprülerini güçlendirmenin olanağı olarak da değerlendirilmelidir.

Her koşulda “sınıfa karşı sınıf” şiarıyla çıkmak, emperyalist saldırganlık ve gericiliğe karşı halklar

arası dayanışma ve kardeşlik şiarını yükseltmek, devrimci özneler başta olmak üzere, emperyalizme ve işbirlikçilerine samimiyetle karşı çıkanların da görevidir.

Ülkenin ve bölgenin egemenleri, halkları etnik, dinsel, ulusal, mezhepsel yönden parçalamak, dolayısıyla kapitalistlere, onların iktidarlara ve emperyalizme karşı mücadeleyi yozlaştırmak hesabı içindedirler. Bu nedenle hem işçi ve emekçilerin sınıfsal kimliğini yozlaştırmak hem halklar arası kardeşlik köprülerini yıkmak için yapay ayrımları kışkırtan ırkçı-gerici planlar bozulmalıdır.

Emperyalist-siyonist güçler halkları Müslüman-Hristiyan, Alevi-Sünni, Kürt-Arap, Arap-Fars, Fars-Azeri vb. suni ayrımlarla birbirine düşmanlaştırmaya çalışırken, dinci-gerici AKP iktidarı ise Kürt halkına karşı şovenizmi körüklüyor, Aleviler’e karşı ayrımcı politikayı derinleştiriyor. Ermeni, Arap, Çerkez ve diğer halklara karşı kin ve nefreti yaygınlaştırıyor.

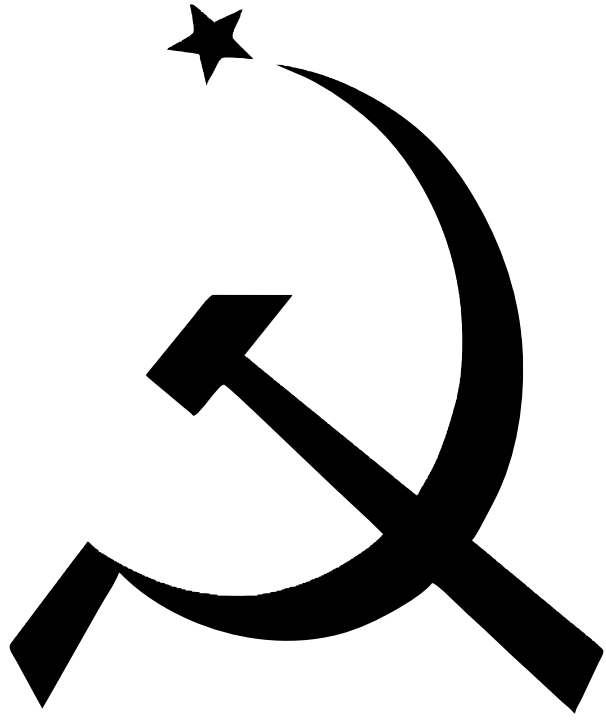
Halklar arası çatışmaları da kışkırtan bu gerici politikalarla karşı tek etkili mücadele yolu, işçilerin birliğini, halkların kardeşliğini güçlendirmektir. Zira suni ayrımları etkisizleştirmek, ancak gerçek ayrımların açık bir şekilde ortaya konması ve her sınıfın kendi bayrağı altında toplanmasıyla mümkün olabilir. Emekçileri ve ezilen halkları burjuvazinin ve emperyalistlerin güdümünden kurtarmanın biricik yolu budur.

Emperyalist-kapitalist düzen ve bu vahşet düzeninin efendileri, her tür baskı, sömürü, eşitsizlik ve ayrımcılığın esas sorumlularıdır. İşçiler sömürülüyorsa, kadınlar eziliyorsa, halkların özgürlük hakkı gasp ediliyorsa, ordular halklar üzerine bomba yağdırıyorsa, insanlar etnik, dinsel veya mezhepsel kimliklerinden dolayı baskı görüp katlediliyorsa, tüm bunların sorumlusu da bu düzen ve onun efendileridir.

Bu kokuşmuş düzen nasıl ki tüm bu kötülüklerin kaynağı ve her gün yeniden üreticisi ise, işçileri, emekçileri ve ezilen halkları bu belalardan kurtarmanın yolu da bu düzene ve onun efendilerine karşı mücadele etmekten geçiyor. İşçilerin birliğini, halkların kardeşliğini savunmak, bu şiarı bizzat hayatın içinde gerçek kılmak, bu mücadeleyi güçlendireceği gibi devrimci baharı kazanmanın koşullarını da yaratacaktır.

Emperyalist saldırganlığa, faşist baskı ve teröre karşı

Newroz'un isyan ve özgürlük çağrısına sahip çıkalım!

Newroz binyıllar öncesinden bugüne uzanan bir isyan çağrısıdır. Başta Kürt halkı olmak üzere Ortadoğu halkları tarih boyunca bu çağrıya sahip çıktılar. Özgürlükleri ve onurları için ayağa kalkan emekçi halkların isyan ve direnişleri sonucunda sayısız imparatorluk, krallık, beylik devrildi. Çoktandır sıra, çağımızda tüm kötülüklerin kaynağı olan emperyalist-kapitalist egemenliğe gelmiş bulunuyor.

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Son 30-40 yıldır tüm dünyada estirilen neo-liberal saldırı dalgasına, baskı, terör ve savaşlara rağmen kapitalist dünya bir kez daha büyük bir kriz içinde kıvrılıyor. 2008'de emperyalist merkezlerde patlak veren ekonomik-mali krize sosyal ve siyasal alandaki çalkantılar ile yeni bir emperyalist hegemonya bunalımı eşlik ediyor. Geçtiğimiz yıl patlak veren halk isyanları dalgası, yeni biçimler alarak devam ediyor. Refahın kalesi sayılan Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde, eski Doğu Blok'u ülkelerinde, Latin Amerika'da ve Asya'da işçi sınıfı ve emekçiler grevler, direnişler, işgallerle kesintisiz bir mücadele yürütüyorlar. İnsanlığa bunalımlar ve savaşları dayatan günümüz Dehaklar'ı devrimlerin gelişini de engelleyemeyecekler.

Hüsrana uğradıkları Ortadoğu'da Suriye ve İran'a yönelik saldırganlığı körükleyen emperyalist haydutlar, yeni dönemde savaşın merkezini İç Asya'ya kaydıracaklarını ilan ettiler. Bu plan çerçevesinde Türk devletine de etkin taşeronluk rolü bahşedildi.

Gelinen yerde bir iktidar gücü haline gelen AKP-cemaat gericiliği, bu rolün gereklerini harfiyen yerine getirmeye hazır olduğunu döne döne göstermektedir. Dinci-gerici iktidar her zamanki gibi bunu da tam bir arsızlık ve ikiyüzlülükle yapmaktadır. İsrail'e karşı sahte çıkışlara, bir yandan füze kalkanının kurulması, diğer yandan Suriye başta olmak üzere komşu halklara yönelik kudurgan açıklamalar eşlik etmektedir.

Gerici kudurganlığın içerideki başlıca hedefi ise Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesini ne pahasına olursa olsun boğmaktır. 12 Haziran 2011 seçimlerine kadar "açılım", "demokratikleşme" vb. yalanlarla reformist Kürt önderliğini oyalamayı başaranlar, hemen ardından çirkin yüzlerini göstermekte gecikmediler. O günden bu yana yasal Kürt siyasetçileri kesintisiz bir süre avı halini alan gözaltı ve tutuklama terörüyle F Tiplerine dolduruluyor. Kimyasal silahlarla gerilla kıyımları, Uludere'de yoksul Kürt gençlerinin bombalanarak katledilmesi, Kürt çocuklarının hapse kapatılması ve maruz kaldıkları iğrenç zulüm vb., AKP iktidarının sözde "Kürt açılımı" ile neyi hedeflediğinin en yalın göstergeleridir.

Kürt halkını ne pahasına olursa olsun ezmeyi hedefleyen sermaye iktidarı, işçi sınıfı, emekçi kitleler ile gençliğe de karanlık bir gelecek dayatmaktadır. Kölece çalışma koşullarına karşı çıkan işçiler, eğitim, sağlık vb. gibi kamu hizmetlerinin paralı hale getirilmesine seyirci kalmayan emekçiler, geleceğine sahip çıkan gençlik AKP-cemaat polislerinin, yargısının ve medyasının günlük hedefi durumundadır. Öyle ki dinci-faşist

ve sınır tanımamaktadır. Düzen cephesinde yer alan muhalif güçler de bundan payını almaktadır.

İşçiler, emekçiler, gençler!

Emperyalist efendilerin dünyayı kana bulamaktan, Türkiyeli uşaklarının ise kıyım hevesle katılmaktan başka bir seçenekleri yoktur. Dış borç-kredi bağımlısı ekonomiyi bıçak sırtında yürüten AKP-cemaat iktidarı işçi ve emekçilere karanlık bir gelecek hazırlamaktadır. Buna sessiz kalanlar, daha ağır çalışma koşullarına, daha da yoğunlaşan baskı ve teröre boyun eğmekle kalmayacaklar, kardeş bölge halklarına yönelik saldırganlık ile Kürt halkına uygulanan zulme de ortak olacaklardır.

Onurlu hiçbir toplum bu suçların utancını taşıyamaz. İşçi sınıfı başta olmak üzere sermaye egemenliği tarafından sömürülen ve ezilen tüm emekçi kitleler tarihsel bir sorumlulukla karşı karşıyadırlar. Bu sorumluluğun hakkı ancak sermaye iktidarına karşı işçi sınıfının kızıl bayrağı altında birleşik-militan mücadele yolu tutularak verilebilir.

Kürt emekçileri!

Tümüyle haklı ve meşru olan ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelenizin önündeki en temel engel sömürgeci sermaye egemenliğidir. Sermaye düzeni koşullarında devrimci talep ve özlemler ancak devrim ve sosyalizmi hedefleyen bir mücadeleyle kazanılabilir. Yaşanan süreç, meşru ulusal hak ve istemleri düzen zemininde pazarlıklarla elde etme siyasetinin, reformist çözüm çizgisinin sonuçsuz kalmaya mahkum olduğunu göstermektedir. Kürt halkı gerçek bir özgürleşmenin yolunu, ulusal kurtuluş mücadelesinin devrimci çizgide geliştiği dönemde açmıştır. Bugünkü tüm kazanımlarını Çağdaş Kawalar'dan Agit'ler'e uzanan devrimci direniş ve onun mirası sayesinde elde etmiştir.

İşçiler, emekçiler!

Demirci Kawa'nın isyan çağrısına sosyalizm bayrağı altında devrim mücadelesini yükselterek yanıt vermek, her zamankinden daha yakıcı ve güncel bir görev olarak duruyor. Bu görev ancak Kürt, Türk ve diğer milliyetlerden tüm işçi ve emekçilerin, geleceğine sahip çıkan gençliğin kenetlenmiş birliği ve devrimci mücadelesiyle yerine getirilebilir.

Bu çerçevede TKİP, tüm işçi ve emekçileri, kadınları ve gençliği Newroz'un direniş ateşini körüklemeye, emperyalist saldırganlığa, savaş çığırkanlığına, kölelik koşullarına ve sermaye iktidarına karşı devrim ve sosyalizm mücadelesini yükseltmeye çağırıyor.

Biji Newroz û azadi! Yaşasın Newroz ve özgürlük!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

Türkiye Komünist İşçi Partisi

Mart 2012

Baskıya, sömürüye ve köleliğe karşı isyan ateşlerini yakalım!

Newroz alanlarında birleşelim!

Kardeşler!

Newroz sömürüye, köleliğe, baskı ve zulme karşı emekçi halkların isyan günüdür. Zalim Dehaklar'a karşı demirci Kawalar'ın başkaldırı günüdür. Emekçi halklar yüzyıllardır bu başkaldırı gününde "artık yeter!" çığlığını yükseltiyorlar.

Bu çığlık bu yılın Newroz'unda da dört bir yanda yankılanacak. Newroz alanlarına çıkacak yüzbinlerce emekçi isyan ateşlerini yakacak, özgürlük ve kurtuluş için omuz omuza verecek. Tıpkı zalim Dehak gibi emekçilerin kanyla beslenen bu düzenin efendilerine "dur" diyecek.

Kardeşler!

Bu yılın Newroz'unda isyan ateşlerini yakmak için nedenlerimiz her zamankinden daha fazla. Öncelikle kardeş Kürt halkına yönelik baskı ve zorbalığın sınır tanımadığı bir dönemden geçiyoruz. Ulusal hakları yok sayılan, özgürlük ve eşitlik talepleri karşılanmayan, meşru haklarını fiilen kullanmak istediğinde de sınırsız bir zorbalığın hedef olan Kürt halkı tam bir "siyasi soykırım"la yüzyüze. Hakları için mücadele eden binlerce Kürt emekçisi zindanlara kapatılıyor. Bu da yetmiyor, Uludere'de olduğu gibi, üzerlerine bombalar yağdırılıyor.

Kürt halkının haklı ve meşru ulusal haklarını yok sayan sermaye devleti, inkar ve imhadan başka bir yol tanımıyor. Onyıllardır uygulanan bu politika büyük acılar ve yıkımlar yaratmaktan başka bir sonuç vermedi, vermiyor.

Kürt halkına kan kusturan sermaye iktidarı, aynı zamanda işçi sınıfı ve emekçilerin boynundaki zincire yeni halkalar ekliyor. "KCK operasyonu" adı altında sürdürülen gözaltı ve tutuklama terörü sadece Kürt halkını hedef almıyor. Terör rejiminin olağanüstü mahkemeleri ve yasaları ile tüm hak mücadeleleri hedef haline getiriliyor, mücadele edenler "KCK" yaftası asılarak zindanlara atılıyor. Bugün zindanlar aynı zamanda sendikacılar, öğrenciler, gazeteciler ve aydınlarla doldurulmuş durumda.

Öte yandan, işçiler ve emekçilerin sömürsünü katmerleştirecek saldırıların yolu düzleniyor. Ücretler düşürülüyor, iğneden ipliğe her şeye zam geliyor, vergi soygununda sınır tanınmıyor, eğitim ve sağlık paralı hale getiriliyor, vb...

İçeride faşist cunta dönemlerinde görülecek düzeyde baskı ve zorbalığı tırmandıran sermaye iktidarı, dışarıda da emperyalizmle suç ortaklığına yeni halkalar ekliyor. Emperyalist rekabet ve nüfuz mücadelelerinin bir sonucu olarak gündeme gelen

gerici savaş ve saldırganlık politikalarının taşeronluğuna soyunuyor. Suriye ve İran'a yönelik tehditler bunun için yükseltiliyor. Dahası "Füze Kalkanı"nda olduğu gibi ülke toprakları emperyalist saldırganlığın üssü haline getiriliyor. Böylece kardeş halklara yönelik ağır suçların altına imza atılıyor.

Bu savaş ve saldırganlık politikalarının önü alınmazsa, önümüzdeki günlerde emperyalist savaş makinası Türkiye'deki işbirlikçilerine dayanarak kardeş bölge halklarının üzerine bir kez daha bombalar yağdıracak.

Kardeşler!

Bu yılın Newroz'unda baskı, sömürü ve katliamlara karşı halkların kardeşliğini büyütme, özgürlük ve eşitlik kavgasına omuz vermeliyiz.

Newroz alanlarında Kürt emekçi kardeşlerimizle elele vermeli, sömürüye ve geleceksizliğe karşı isyan ateşlerini birlikte yakmalıyız. "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" bayrağını yükseltmeliyiz.

Emperyalizme ve saldırganlık politikalarına karşı Tunus'ta, Mısır'da direnenlerin inancını kuşanmalı, bölgemizi ve dünyamızı kapitalizmin pençesinden kurtarmak için harekete geçmeliyiz.

O halde Newroz'da mücadele alanlarına! Sömürsüz insanca bir yaşam, halkların özgür ve eşit yaşadığı bir dünya için kavgayı büyütme!

Biji Newroz, biji sosyalizm!

Yaşasın işçilerin birliği, halkların kardeşliği!

Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Mart 2012

İrkçi-faşist gösteriye yanıt: Halkların kardeşliği!

4 Mart 2012 /

Taksim'de, Hocalı Katliamı'nın 20. yıldönümü bahane edilerek yapılan ırkçi-faşist gösteriye ilerici, devrimci kurumlar ve demokrat güçler halkların kardeşliğini büyütme çağrısıyla yanıt verdi.

4 Mart Pazar günü, aralarında Halkların Dostluğu Girişimi, Nor Zartonk, Azeri Sosyalistler, AKA-DER, Divriği Kültür Derneği, DHF'nin de bulunduğu pek çok kurumun çağrısıyla gerçekleştirilen eylemde halkların kardeşliğini, birliğini hiçbir gücün bozamayacağı ifade edildi.

Saat 13.00'te Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen ilerici güçler, "İrkçiliğe karşı halkların kardeşliğini için yürüyoruz" yazılı siyah pankartın yanısıra halkların kardeşliğine vurgu yapan şiarların yazılı olduğu dövizler taşıdılar.

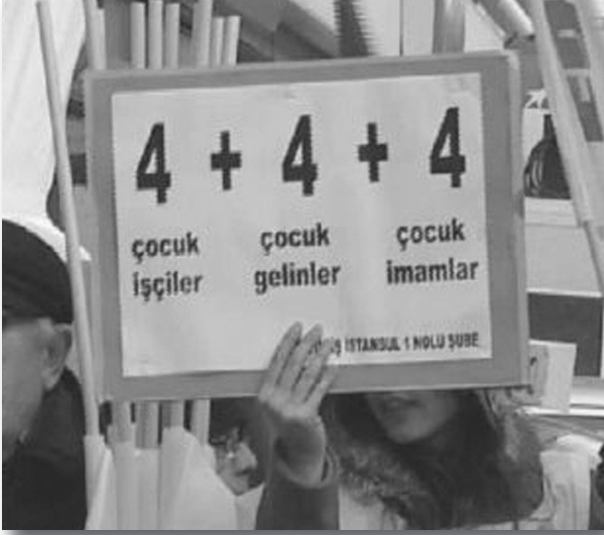
Eylemde "İrkçiliğe geçit vermeyeceğiz!", "Yaşasın Halkların kardeşliği!", "Hepimiz Hrantız, hepimiz Ermeniyiz", "Nefret sizin, insanlık bizim!", "Biji bratiya gelan!", "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Katil devlet hesap verecek!" sloganları atıldı. Yürüyüş sırasında kısa konuşmalar yapılarak devletin 80 yıllık tarihinde gerçekleşen 1915 Ermeni tehciri, 6-7 Eylül olayları, Çorum, Sivas, Maraş, 19 Aralık katliamları hatırlatıldı. Halkların ise devletin her katliamı sonrası kardeşliği ve birliği haykırdıkları vurgulandı.

Taksim Tramvay Durağı'na gelindiğinde üzerinde "Soruyoruz bunlar da mı münferit" başlığı ile devletin cumhuriyet tarihi boyunca gerçekleştirdiği katliamların yazılı olduğu bir pankart daha taşındı. Eylemde Azeri, Çerkez, Alevi, Kürt, Kırmanci, Zaza, Ermeni, Abhaza, Abiye, Dersimli Ermeniler, Hemşin gibi farklı etnik kökene sahip insanlar konuşarak halkların kardeşliğinin önemini dile getirdiler. Türkiye'de yaşayan Azeri sosyalistleri Hocalı katliamını nedeni ile devletin yaptığı eyleme karşı yayınladıkları bildiriye okuyarak, katliamlara karşı hiçbir acı duygusu hissetmeyen burjuvazinin, bu gibi katliamları kullanarak halkları birbirine düşman edip, emperyalizmin çıkarlarını koruduklarını ifade etti. Farklı dillerden yapılan konuşmalardan sonra Dersim Katliamı üzerine yazılmış "Daye daye" adlı ağıt Kürtçe seslendirildi.

Eylemi örgütleyen kurumlar adına ortak açıklamayı **Çerkez Jineps gazetesinden Yaşar Güven** okudu. Taksim'de yapılan Hocalı katliamı eylemi hatırlatılarak, miting afişlerinin başlığının "Ermeni yalanına kanma" olmasının eylemin ne amaçla yapıldığını dışa vurduğuna dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

4+4+4 modeli etrafında AKP-TÜSİAD çatışması...

İktidara yerleşen dinci gericiilik odağı AKP, “dindar nesil yetiştirme” hedefini ilan ederek, toplumu ortaçağ karanlığına doğru sürüklenme niyetini patavatsızca gündeme getirmiştir. Amerikancı iktidar bu ilkel hedefe ulaşmanın esas yolunun eğitim sistemini yeniden dizayn etmek ve müfredatı buna uygun hale getirmekten geçtiğini var sayıyor. Bundan hareketle 4+4+4 modelini gündeme getiren AKP şefleri, burjuva ideolojisinin ortaçağ sosuna bulandırılmış hali olan ucube zihniyetleriyle yeni nesilleri zehirleme yönünde büyük bir hamle yapmaya hazırlanıklarını gösterdiler.

Bu defa o kadar pervasızlaştılar ki, sadece burjuva muhalefet değil, sermaye örgütü TÜSİAD da, bu modele açık bir tutumla karşı çıkmak zorunda kaldı. Zira AKP şefleri, büyük patronların beklentileriyle yeterince uyumlu olmayan, ancak ortaçağ zihniyetli iktidarlarının ömrünü uzatmaya yarayacak bu düzenlemeyi, TÜSİAD’ı hiçe sayarak gündeme getirdiler.

İktidar ve rant savaşından galip çıkan dinci-gericilik, bir yandan bu ganimetleri paylaşma konusunda AKP-Cemaat kavgasına tutuşurken, aynı zamanda yeni hamlelerle iktidarını tahkim de ediyor. Devlet kurumlarını ele geçirdikten sonra “toplum mühendisliği”ne soyunan dinci Amerikancı iktidar, emekçi çocuklarını rezil ideolojileriyle zehirlemek, kız çocuklarını eve hapsedmek, erkek çocuklarını ise İmam Hatip veya Meslek Liseleri’ne mahkum etme derdindedir. 4+4+4 modeli bu hedefe ulaşmanın temel bir adımı olarak gündeme getirilmiştir. Hatırlatalım ki, emekçi çocuklarına “Eve kapanma-İmam Hatip-Meslek Lisesi” üçgenini reva gören Tayyip Erdoğan ile müritlerinin çocukları Amerikan’ın özel okullarında, üstelik her yıl yüzbinlerce dolar harcayarak eğitimlerini yaptıkları medyanın da gündeminde yer almıştı.

Dinci Amerikancılar’da demagojinin bini bir para...

Özel bir şekilde 28 Şubat’ın yıldönümüne denk düşürülen 4+4+4 modelinin ilanına karşı çıkılması, her olayda olduğu gibi, Tayyip Erdoğan başta olmak üzere AKP şeflerinin demagoji-tehdit karışımı salvolarıyla karşılanıyor. İlkel hedeflerine ulaşmak için tasarlanan bir model olmasına rağmen, 4+4+4 tartışmalarını “darbe mağduruyuz” demagojilerine malzeme yapan dinci Amerikancı AKP’nin şefleri, kaba riyakârlıkta hiçbir sınır tanımadıklarını bir kez daha kanıtladılar.

Faşizan polis devletini tahkim eden AKP iktidarı, her muhalife saldırırken, işkenceci katillerin elini

serbest bırakan yasalar dizayn ederken, Kürt halkına karşı kirli savaşı yeniden azdırırken, “ilkel zihniyet/son teknoloji” ürünü “ideolojik/teknik” bir sistemle neredeyse tüm toplumu gözetim altına alırken, burjuva medyada bile gazetecilik yapmaya çalışanları linç ederken, “darbe mağduruyuz” gibi ucube demagojilere başvurabiliyor.

Bu demagojiler geçmişte işe yarıyordu; en azından bir takım liberallerle umutsuz solcular, dinci gericiiliğin bu safsatalarını yutuyordu. Geline yerde ise bu söylemler, akıl sağlığı yerinde olanlarda ancak tiksinti yaratabiliyor.

Askeri darbeler ilerici devrimci güçlerle işçi sınıfı hareketini zorbalıkla ezmiş, dinci gericiiliğin yaygınlaşması ve güçlenmesi için koşulları hazırlamış, böylece AKP-Cemaat koalisyonunun iktidar olmasının koşullarını yaratmışken, Tayyip Erdoğan’la müritlerinin “darbe karşıtı” söyleme sarılması, ellerinde bu demagoji dışında işe yarar argümanların kalmadığını gösteriyor. Vurgulamak gerekiyor ki, devrimci güçlerle işçi sınıfı hareketinin ezilmesine dinci-gericilik her zaman destek vermiş, dahası emperyalistlerle işbirlikçileri adına tetikçilik de yapmıştır. Kanlı Pazar’ın tetikçileri olan bugünün egemenleri, vaizleri olan Fethullah Gülen aracılığıyla 12 Eylül faşist darbesine açık desteklerini ilan etmişlerdir.

Tayyip Erdoğan’ın 4+4+4 modeliyle ilgili tartışmada “fukara çocuklarının önünü açıyoruz” söylemi ise iğrenç bir demagojidir. Eğitimi paralı hale getirenlerin, dünyada eşi az bulunan dershane sektörünü palazlandıranların, her şeye rağmen üniversiteye yerleşebilenleri işsizliğe mahkum edenlerin, “fukara çocukları”nı gerici emellerine alet etmeleri, tiksinti vericidir. “Fukara çocukları”nı ortaçağ zihniyetiyle zehirleyip onları kul/köle haline getirmek isteyenler, sermayeye ucuz işgücü sağlamakla kalmıyor, sınıf kimliklerini yozlaştırarak köleliği “kader” kabul eden nesiller yaratmaya da çalışıyorlar.

Amaç Amerikancı iktidarı tahkim etmek ve emekçilerin ürettiği artideğerin yağmasından en büyük payı almak olunca, bu hedefe ulaşmak egemenler safında her şeyi mubah kılıyor. Vurgulamalıyız ki, riyakarlık, demagoji ve pervasızlıkta hiçbir güç, iktidar ve rant çatışmasında Amerikancı dinci gericilerin eline su bile dökemez.

TÜSİAD kodamanları besledikleri canavarın pençesine düştüler

İlk günden beri AKP’ye destek veren TÜSİAD kodamanı kapitalistler, sömürü ve kölelik düzeninin istikrarı için, Amerikancı dinci-gericiliği “bulunmaz fırsat” addettiler. Nitekim AKP iktidarı döneminde sermayelerini iki-üç katına çıkaran büyük kapitalistler, “tek parti” iktidarının sefasını yıllardır sürüyorlar. AKP her ne kadar ihaleleri “yandaş sermaye”ye verse de, TÜSİAD şefleri bazı homurdanmalar dışında buna açıktan tepki göstermediler. Ne de olsa yağmadan onlara da yeterli pay kalıyor.

TÜSİAD’ın tam onayı, Washington’daki
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

efendilerin “ılımlı İslam” modeli olarak sırtını sıvazlaması, “yandaş sermaye/yandaş medya” tarafından sağlanan sınırsız destek ve burjuva siyaset arenasında alternatifsiz olmak AKP’yi fazlasıyla küstahlaştırdı, işin rengi değişti. TÜSİAD şeflerinin son yıllarda AKP ile zaman zaman gerilimler yaşamaması, büyütülen canavarın giderek denetimden çıkması, hatta kendi çıkarları için büyük kapitalistlere de dış göstermeye başlamasından kaynaklanıyor. Yine de şu ana kadar TÜSİAD-AKP arasında çıkan pürüzler, rejimin bekası adına “barışçıl” yöntemlerle giderildi.

4+4+4 modeli üzerinden yaşanan tartışmada, Tayyip Erdoğan’la müritleri, işi, TÜSİAD’ı aşağılayacak dereceye vardırıdılar. AKP’nin önerdiği modelin sistemin ihtiyaçlarına karşılık vermediğini, dahası var olanın da gerisine düştüğünü, dolayısıyla geri çekilmesi gerektiğini dile getiren TÜSİAD şefleri, dinci Amerikancılar’ın sert tepkisiyle karşılaştılar.

Tayyip Erdoğan başta olmak üzere AKP şefleri, TÜSİAD’ın açıklamasını tehdit-şantaj-hakaret bulamacı vaazlarla karşıladılar. TÜSİAD’da “gericilik yapıyorsun”, “yumruk atıyorsun, yumruk yemeye harız ol”, “sen öncelikle işine bak, siyaset yapacaksan karşımıza çık”, “senin isteklerin değil, bizinkiler gerçekleşecek” vb. söylemlerle karşılık veren dinci Amerikancı şefler, iktidar gücünü arkalarına alarak, saldırılara devam edeceklerini adeta ilan etme yarışına girdiler.

Yıllardır AKP’yi destekleyen patronların içine düştükleri utanç verici durum, TÜSİAD şeflerini, besledikleri canavarın pençesine düşürmüş görünüyor. “Sömürü ve köleliğin istikrarı”nı temel alan TÜSİAD şefleri, dinci-gerici koalisyonun iktidarı ele geçirmesinin suç ortaklarıdır. Nasıl ki, ordu ve bürokrasi devrimci hareketin ezilmesi için hiçbir zorbalıktan çekinmemiş ve böylece dinci Amerikancı iktidarın yolunu döşemiş, fakat sonrasında bu iktidar tarafından dize getirilmişse, TÜSİAD da benzer bir duruma düşmüş görünüyor. Zira AKP şeflerinin tehdit oklarını açıktan TÜSİAD’a yöneltmeleri, eğitimi daha da ilkelleştirilen modele tepki gösteren büyük kapitalistler üzerindeki basıncı arttıracaktır.

TÜSİAD şeflerinin, halen Washington’ın desteğini arkasına alan AKP’ye ciddi bir şekilde muhalefet etmeleri kolay değil. Dahası dinci Amerikancı iktidarın sistemin bekası için sunduğu hizmete de ihtiyacı var büyük patronların. Bu durumda tarafların bir kez daha uzlaşma yoluna gitme ihtimalleri yüksektir.

Vurgulamalıyız ki, TÜSİAD’ın muhalefeti, dinci-gericiliği hedef alan nitelikte değildir. Onlar, istikrarın AKP eliyle sürdürülmesinden, ancak bunu yaparken, işi ifrata vardırırmamasından yanalar. Fakat son çatışmada AKP şeflerinin dışavuran saldırgan üslubu, yakalanan uyumun uzun süre devam etmesinin de zor olacağına işaret ediyor.

Sömürü ve kölelik düzeninin iki farklı gücü arasında cereyan eden bu çatışmadan işçi ve emekçiler lehine bir sonuç çıkamaz elbet. Emekçiler, sömürü ve köleliğe olduğu kadar, yeni nesillerin dinci gericiilik eliyle yozlaştırılıp kul/köle sürüsüne dönüştürülmesine karşı da mücadele etmelidirler.

Adıyaman’da Aleviler’e ait evlerin işaretlendiği ortaya çıktı...

İnkâr ve imha saldırılarına karşı mücadeleyle!

Adıyaman’da bulunan iki Alevi mahallesinde 200 civarında evin kapısının işaretlendiği ortaya çıktı. Dersim CHP milletvekili Hüseyin Aygün, Adıyaman’da Aleviler’in yaşadığı evlerin işaretlendiğini belirtti. Ardından Adıyaman’da yaşananlara dair devlet erkanı da tartışmaya katıldı. Adıyaman Valisi ise “bahçe duvarlarına ve kapılarına birtakım harf ve rakamlar yazılmış” diyerek olayı doğruladı. İçişleri Bakanı ise olayı “çocuk işi” olarak tanımlayarak olup biteni küçümsedi.

Aleviler tüm kurumlara bildirmelerine rağmen yaşanan olayın örtbas edilmeye çalışılmasına ve açığa çıkarılması konusunda hiçbir şey yapılmamasına yönelik tepkilerini ortaya koymaya başladılar. Karapınar Mahallesi Muhtarı Mahmut Gürsu yaptığı açıklamada şunları söyledi: *“Biz de bu olayların çocuk işi olmasını diliyoruz. Ancak aklımıza Maraş olayları gelince tedirgin oluyoruz. Bu olay provokasyon amaçlı olabilir; Karapınar mahallesi muhtarı, “1978 yılında Maraş’ta Alevilerin evleri işaretlenmiş ardından Maraş’ta büyük bir katliam gerçekleştirilmişti. Bugün ise bizim evlerimiz işaretlendi. Maraş’ta meydana gelen katliamı unutmadık.”*

Gürsu ve Karapınar mahallelerinde yaşayan Aleviler’in tedirginliği sürüyor. Adıyaman’da bulunan diğer mahallelerde kapıların işaretlenmemesine rağmen Aleviler’in yaşadığı mahallelerin işaretlenmesi Alevi emekçilerinin kaygılarını artırıyor. Üstelik kapılara işaret koyanlara dair herhangi bir açıklama yapmayan kolluk güçlerinin tepesinde oturan İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin yaşananları örtbas etmeye yönelik bir yaklaşım sergiliyor.

Adıyaman olayının Tayyip Erdoğan’ın dindar nesil yetiştirmeye dair açıklamalar yaptığı ve Suriye’ye yönelik emperyalist saldırganlığı haklı çıkarmak için sermaye medyasında “Suriye’de Alevi askerler cinayetler işliyor” şeklinde haberlerin yer aldığı dönemden sonra gündeme gelmesi tesadüf değildi. Yaşanan olayı hafifseyerek “çocuk işi” olarak tanımlayan içişleri Bakanı Naim Şahin, dinci-gerici AKP hükümetinin Aleviler’e yönelik tehdidi yok saymaya çalışma anlayışını sergiledi.

Adıyaman’da bulunan Alevi emekçilerinin hedefe çakılmasının elbette ki, bir dizi nedenleri var.12 Eylül’den önce Türkeş’in verimli hilal dediği Malatya, Maraş, Çorum, Erzincan, Elazığ, Sivas, Bingöl ve Adıyaman, bu plana göre ‘katliamlar bölgesi’ olarak belirlenmişti. Bu yerlerin, çok belirginliği ayırt edici ortak özelliği, Kürt-Türk Aleviler’in yaşadığı ama aynı zamanda faşizmin toplumsal taban edinmesinin istenildiği yerlerdi. Bu kentlerde Alevi ve Kürtler’in şehirleşmesinden çıkarları yönünde rahatsızlık duyan ve katliamcı devletle içiçe olan şehir eşrafı, Ermeni katliamında elde edilen maddi sonuçların aynı şekilde zengin gösterilen Kürt-Türk-Aleviler’e yönelik başlatılan katliamdan da elde edilebileceği yönünde Sunni emekçileri kıskırtmışlardı. Böylece fakir Sunni saldırganlar katliama yönlendirilmişlerdi. Tam da bu zeminde Maraş katliamının önü açılmış, Sivas katliamına giden yolun zemini düzlenmişti. Maraş katliamı öncesi, tıpkı Adıyaman’da olduğu gibi Aleviler’in evleri ve devrimcilerin yaşadığı evler de işaretlenmişti. İdris Naim Şahin’in “çocuk işi” dediği katiller görevlerini yerine getirmişlerdi. Katliam

öncesinde sermayenin faşist devleti gelişmeleri hafife almıştı. Dönemin içişleri bakanı, tıpkı İdris Naim Şahin gibi Aleviler’in koruma altında olduğunu söylüyordu. Katliamın ayak seslerini duymamakta ısrarcı bir çizgi izliyordu.

Katliam sırasında Maraş’ta bulunan İçişleri Bakanı, katilleri değil, katliama maruz kalan Aleviler’i ve devrimcileri suçladı. İçişleri bakanı, katliamın solcuların tahriki nedeniyle yaşandığını söyleyebilecek kadar alçalabilirdi. Katliamı gerçekleştiren sivil faşistlerin başındaki kişi olan Alpaslan Türkeş’i ziyaret edip katliamcılarının önünü açmak için neler yapılabileceğini konuşup tartışan da aynı bakandı. Maraş katliamı sırasında faşist sermaye devleti bütün gücüyle katliamcılarının yanında yer almıştı. Kolluk güçleri kendilerine sığınan Aleviler’i katillere teslim etmişti. Devlet hastanesinde yaralı olarak yatan insanların öldürülmesine göz yummuşlardı. İçişleri Bakanı İdris Naim Şahin’in “çocuk” dediği katiller 1993 yılının 2 Temmuz’unda Sivas’ta işbaşındaydılar. Sermaye devletinin kolluk güçleri, katliam için saatler öncesinden harekete geçen dinsel gerici ve faşist güruhun önünü kesmekten özenle kaçınmış, bununla da yetinmeyip katliamcı güruhun etrafında güvenlik şeridi oluşturmuşlardı. Sivas’ta 8 saat boyunca katliamı izlemekle yetinenler de kolluk güçleriydi.

Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, ortada yakılarak katledilen 35 cansız beden varken, büyük bir utanmazlıkla “halktan kimseye bir şey olmadı, meseleyi büyütmeyin” derken, başbakan Tansu Çiller; “çok şükür, otelin dışındaki vatandaşlarımızın burnu bile kanamamıştır” demişti. 35 cana karşılık gerici güruhtan kimsenin burnunun kanamamış olmasından duyulan sevinç asıl suçlunun sermayenin faşist devleti olduğunun en açık göstergesiydi.

Dönemin İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu, katiller sürüsüyle kolluk güçlerinin karşı karşıya gelmemesini, “halk ve güvenlik güçleri karşı karşıya getirilmedi” diyerek sevinçle karşılamıştı. Dönemin Başbakan Yardımcısı ve SHP Genel Başkanı Erdal İnönü, aydınların yardım çılgınlıklarına “devlete güvenin” diyerek yanıt vermişti. Aleviler yakılırken koltuğunda pişkince oturmaya devam etmişti.

Sermaye iktidarı özelde Aleviler’e genelde emekçilere yönelik katliamın kaynağıdır. Adıyaman’da yaşanan olaylar bir yönüyle Aleviler’e yönelik katliam geleneğinin ve emekçilerin dinsel istismarına dayalı kirli politikasının sürdüğü gerçeğine ışık tutmuştur.

Tüm katliamlar ve katliam hazırlıklarının, kirli operasyonların temel hedefi işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesinin önünü kesmektir. Bu kirli oyunu bozma ve Aleviler’e yönelik katliam ve tehditlerin önünü kesmenin biricik yolu birleşik, kitlesel devrimci mücadeleyi yükseltmektir

Tarihi unutanlar geleceği göremezler ve dostunu düşmanını birbirinden ayıramazlar. Aynı hataları ve yenilgileri döne döne yaşarlar. İşçi sınıfı ve emekçiler Kürt, Türk, Aleviler’e yönelik katliamların sonunu ancak, tüm bu yaşananların kaynağı olan sermaye düzenine son vererek getirebilirler.

Adıyaman’da kitlesel eylem

Adıyaman’da Alevi dernekleri, Alevilere ait evlerin işaretlendiği Karapınar Mahallesi’nde kitlesel bir eylem gerçekleştirdi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Genel Başkanı **Hüseyin Güzelgöl**, Karapınar Mahallesi Türmüz yolunda düzenlenen eylemde, evleri işaretlediği söylenen kişilerin bir an önce yakalanması gerektiğini söyledi.

Türkiye’de gerçek anlamda Sünni-Alevi kardeşliğini yaratmaya çalıştıklarını, mücadelelerinin süreceğini ifade eden Güzelgöl, “Bakın Şırnak’ta Umut kitap evine saldıranlara ‘iyi çocuklar’ dediler. Hrant Dink’i katledenlere de ‘çocuk’ dediler. Buradaki Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

işaretleri yapanlara da ‘çocuk’ dediler. Bu çocuklar kimdir? Bu çocukların kim olduğunu ve bunu çocuklara yaptıranların bulunmasını istiyoruz. Bunun da Alevi kurum temsilcileri olarak takipçisi olacağız” dedi.

Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Genel Başkanı **Ercan Geçmez** ise Adıyaman’ın bölgede Alevi, Sünni ve Kürtlerin birlikte yaşadığı önemli bir şehir olduğunu ifade etti. “Bu şehirde birileri gövde kaşımak istiyor. Birileri bizi terbiye etmeye çalışıyor. Burada görev Sünni kardeşlerimize düşüyor” diyen Geçmez, bu davanın takipçisi olunması gerektiğini belirtti.

Alevi Bektaş Federasyonu Genel Başkanı **Selahattin Özel** da Karapınar’da yaşanan olayları gerçekleştirenleri bulmanın devletin görevi olduğunu söyledi.

Son sözü her zaman direnenler söyler!

Tarih 12 Mart 1995. Devlet “babanın” kanlı elleri dolanmıştı işçi ve emekçilerin boynuna. Geri durmamıştı yine katliamcı politikasını uygulamaktan. Aşlarına kan karıştırmıştı anaların, kurşun yemişti çocukların düşleri... 12 Mart tarihini yırtarken takvim yapraklarından muazzam direniş kalmıştı akıllarda, her zaman da kalmaya devam edecekti.

Katliamcı yüzünü 1977 1 Mayıs’ında, Çorum’da, Maraş’ta, Sivas’ta gösteren sermaye devleti Gazi’de de göstermişti. Sermaye sınıfı krizle cebelleşirken faturasını işçi ve emekçilere ödetmek istemiş; 5 Nisan paketi adı altında dayatılan “acı reçeteleri” çıkartmıştı. Bu yıllarda gerçekleşen devlet terörünün arka planında bir de bu gerçek vardı. Sindirilen, korkutulan, yapay ayrımlara bölünen insanlara daha kolay olurdu bu faturayı ödetmek. Bu durum, Gazi’de bundan ayrı düşünülmeyecek kadar açık bir şekilde karşımıza çıkmıştı.

İnsanlar arasında ayırım yaparak yine bunu insanlara karşı kullanan sermaye devleti, din-ırk ayrımlarını kullanmaktan geri durmamış Gazi’de kan kokusuyla çıkmıştı insanların karşısına. Gazi Aleviler’in yoğun olarak yaşadığı ve de devrimci hareketin toparlanmaya başladığı bir yerdi. Bir kahveye ateş açılıp Alevi dedesi katledilmişti. Gazi emekçileri ise direnişle çıkmışlardı cellâtların karşısına. Binlerce kişi faillerin bulunduğu karakola doğru yürüyüşe geçmiş, polis barikatları ve kurşunlarla engellenmek istenmişti. Gazili emekçiler de polis barikatlarına barikatlarla cevap vermiş, direniş mahalle çapında yaygınlaşmıştı. Yaşanan çatışmalar gün ve geceler boyunca sürmüş, polisin hedef göstererek ateş açması sonucu 17 emekçi katledilmişti. Direnişin sesi İstanbul’un çeşitli semtlerinde, mahallerinde de yankılanmış kitlesel gösteriler, militan eylemler buralarda da gerçekleşmişti. Bunlardan birisi olan Ümraniye 1 Mayıs Mahallesi’nde polis insanların üzerine ateş

açarak 5 emekçiyi daha katletmişti. Gazi katliamı sonucunda 22 ölümsüzleşen emekçi, 500’e yakın da yaralanan insan ve sürdürülen muazzam direniş geçti kayıtlara. Sermaye devletinin tahmin etmediği bir direniş olmuştu bu. Acizliğini cenazelerini taşıyan insanların üzerine panzer sürerek göstermişti.

Ancak katliamcı devletin tüm çabalarına rağmen son sözü her zamanki gibi yine direnenler söylemişti. Ezilen ve emekçi kitlelerin tarihine ‘Gazi Direnişi’ olarak geçmişti 12 Mart. Kızıl kanlarıyla yazmışlardı direniş tarihini. Katledilmiş ancak ölmemiş, ölümsüzleşmişlerdi. Yenilmemişlerdi düşmana, boyun eğmemişlerdi. Omuzlarında taşımışlardı direnişin kızıl bayrağını. Unutmuştu katiller direnen bir gelenekten geldiğimizi. Unutmuşlardı Şeyh Bedrettinler’den Dadaloğlu’na Pir Sultanlar’dan Seyit Rızalar’a, uzanan direnişçi geleneğin hala bu topraklarda var olduğunu ve var olacağını.

Yaşadığımız coğrafyada da hala sermaye devletinin kanlı elleri emekçilerin ve ezilen halkların üzerinde. Kürt halkına karşı hala kapsamlı bir şekilde inkâr ve imha politikaları yürütülmekte, operasyonlarla katletmektedirler. İşçi ve emekçiler hala sermaye devletinin yoğun saldırılarıyla karşı karşıya kalmaktadır. Hala kölece yaşam ve çalışma koşullarına mahkûm edilmekte, hala sefalet içerisinde yaşamaktadırlar. Üniversiteler hala emekçi çocuklarına kapatılmakta, hala öğrencilere geleceksizlik sunulmaktadır. Hala insanlar sokak ortasında katledilmekte, hala faili bilinip de bulunmayan cinayetlerle karşılaşmaktadır.

Bilsinler her şeye, bütün baskılara, saldırılara rağmen direnişçi geleneğin ruhunu taşıdığımızı. Bilsinler Mustafa Suphiler’den Denizler’e, Mahirler’den İbrahimler’e, Mazlumlar’dan Erdallar’a ve bugüne Alaattin Karadağlar’a kadar direnişin kızıl bayrağının her zaman taşınacağını... Bilsinler devrim mücadelesinin her zaman ve büyüterek devrimci geleceğin

Devrimci Dergi Arşivi - <https://rantey.org>

Polise kızıl hack

Kızıl hackerlar grubu RedHack, emniyetin sitesine girerek polislerin sicil numaralarına, e-mail adreslerine ve şifrelerine ulaştı.

Daha önceki açıklamaları nedeni ile siteleri kapatılan kızıl hackerler, yeni belgeleri www.red-hack.org adresi üzerinden yayınladılar. Kendilerine yönelen saldırılar karşısında eylemlerine devam eden RedHack, belgeleri açıkladığı sayfasında “Sitemizi kapatarak ‘kendi ayıplarını’ örteceklerini sanan ‘ezen sınıfın’ ezilen halklar üstünde hiç eksik etmediği adına polis denilen yeşil renkli sopasına iyi bir yanıtıdır bu” ifadelerine yer verdi.

Emniyet “önemsiz bilgiler” demişti

RedHack’in “Polisin Gizli Belgeleri-Polis Tahkik Raporları” başlığıyla dört bölüm halinde yayınladığı belgelerin ardından açıklama yapan emniyet yetkilileri, hackerların ulaştığı belgelerin önemsiz olduğunu, dolayısıyla sıkı korunmadığını iddia ederek eylemi küçümsemeye çalışmıştı. Hackerlar ise belgelerin yayınlanması ile bir gün içinde alınan mahkeme kararı sonucu sitelerinin kapatılmasının bile eylemlerinin sarsıcı boyutunu göstermeye yettiğine işaret etmişti.

Tepkilere tepki

Kızıl hackerlar, bazı kesimlerin kendilerine yönelik eleştirilerine şu ifadelerle yanıt verdiler: “Bazıları bizi ‘isim yayınladığımız’ için kimlikleri ifşa ettiğimiz noktasında ağır dille eleştiriyor. Fakat bilinmelidir ki, yayınladığımız belgelerdeki insanların, sevgilileriyle konuştukları kayıtların yazılarını yayınlamıyoruz! Yayınladığımız ihbarcılar; başkalarının isimlerini 201 bin 64 kişilik silahlı bir orduya veriyor da, insanları sırf siyasal görüşlerinden dolayı fişletiyor da, insanların haberi olmadan arkalarından vuruyor da, kimi aptalca abuk-subuk ihbarlar yapıp, kimileri de ırkçılık dolu mesajlar atıyor da ve karşılığında ‘araştırıyoruz efendim’ cevabı alıyor da, bizler de buna karşın yukarıda saydığımız 201 bin kişilik orduya insanları ihbar edenleri kamuya açıklayıp “şeffaflık” sağlıyoruz diye mi suçlanıyoruz? Biz burada iki kişinin arasında olan ‘özel’ konuşmaları değil, devlet ile ihbarcılığı meşrulaştırdığı ve cehalete mahkum ettiği ‘ihbarcı vatandaşı’ arasındaki ‘çarpık’ diyalogu ve ilişkiyi gösteriyoruz!”

“Bedel ödemeye hazırız”

Redhack’in açıklaması “Bu ülkede artık insanlar gerçekleri görmeli! Bu uğurda, yani ‘doğruları büyütme mücadelemizde’ bedel ödeyeceksek buna en başta hazırız! Bunu da dost da, düşman da bilmeli!” ifadeleri ile sona eriyor.

Küçüğüm ama yaşadım dünyanın acısını, büyüdüm unutmadım hiçbirini!

Adana Pozantı'dan sesler yükseliyor. Düne kadar ranzaya yatıp belki de ağzını yastıkla kapatarak susturulan çığlıklar şimdi tüm ülkeye yayılıyor. Bir ses taşınca yürekten diğer çocuklara da yol gösterdi. Belki de yaşadıklarından daha ağır olan yalnızlık, kimsenin acısını bilememesi şimdi bir nebze kırılıyordu. Hala korkuyla, hala acıyla ama artık kendi içinde değil tüm varlığıyla hayatla gerçekler çarpıyor. Şimdi konuşmak en çok onlara aittir. Kabuksuz yaralar taşıyan çocukların sözleri bize ulaşsın diye susuyoruz. Belki adını bile bilmediğimiz Adana'nın bu ilçesinde neler olduğunu ibretle, kinle dinliyoruz. Her çocuk bir başkasının acısını aktarıyor. Psikologlar bunun acıyı hafifletmek için bilinçaltının bir metodu olarak açıklıyor. Halbuki bilmezler onlar çocuk olmayı, bilmezler önce başkasının acısını anlatmanın çocuk sağlığı olduğunu. Psikologlar neye inanırsa inansın biz kardeşlerimizi dinlemeye devam edeceğiz.

Yan koğuştaki yürürken gözlerini kaçırdığı "kader ortağı" çocuğa bakıp iç çeken sesler şimdi hüznün sesidir. "Keşke yan koğuştaki ben olsaydım, ne kadar şanslı" diyen ama aynı kaderi paylaşan çocuklar. Bilmez B-4 koğuştaki C-2 arasında fark olmadığını, cezaevi müdürünün aynı, gardiyanın aynı, askerin aynı olduğunu. Tek değişen ise koğuştaki müessilin ismi ve cismidir. Koğuştaki müessil ise gayri resmi devlet görevlisidir. İdarenin içerdeki yüzü, bundan dolayı her işkence ve taciz anlatımında söz dönüp dolaşıp koğuştaki müessiline gelir. Devletin üniformasız hali devlet adına her türlü pisliği yapar, karşılığysa maaş değil ayrıcalıklı olmaktır. Tecavüz olayları ile ilgili bilgiler arttıkça tutuklulardan birinin 20'li yaşlarda olduğu açığa çıktı. Çocuk kimliğine sığınarak hem cezası düşürülmüş hem de böyle bir ayrıcalığa nail kılınmıştı. Cezaevi idaresi meseleyi kendi ihtiyaçları ve bürokratik konumları gereği kullandı. Sonuçta "terörist" yaftalı çocukları "ıslah" üzerine işlerinde yaşıyla ilgili işlem makamı da değilken, ne yapılır ki!

Pozantı bir tesadüf değildir. Zira hayat tesadüflere yer bırakmayacak yapısında tüm gerçeğiyle var olur. Tesadüf ise var olanı kabullenememenin getirdiği duyguyu bastırmakta anlam bulur. Pozantı M Tipi Çocuk ve Gençlik C.İ.K., Kürdistan coğrafyasından özellikle Adana ve Mersin üzerinden tutsak edilen çocukların zindanıdır. Bundan dolayı cezaevlerinde varolan tüm rutin işkencenin yoğunlaşmış üssüdür. Nasıl ki 12 Eylül 1980 faşist darbesinin cezaevleri politikası kendini Diyarbakır, Metris, Mamak zindanlarıyla ifade etmişse şimdi de Pozantı çocuk cezaevi o anlama gelir.

"Taş atan çocuklar" hikayesinde taş yürekli düzen için hep zor aygıtı esastır. Tutsak etiller yetmedi, işkence ve tecavüzle kimliksizleştirmek istedikler olmadı, şimdi de sürgünlerle tecriti arttırıyorlar.

Pozantı Cezaevi iki çocuk cezaeviyle birlikte kapatılıyor. Pozantı'daki çocuklar Sincan Çocuk ve Gençlik zindanına nakledildi. Çocukları ailelerinin görüşe gelebilme ihtimalini en aza indirecek bir uzaklığa yolluyorlar. Sincan'da çocuklar "mevcut haberlerden daha fazla etkilenmemeleri" niyetiyle tek kişilik hücrelere kondular. Düne kadar acıyı paylaşacakları kendi dillerini anlayan kardeşlerinin yan ranzada olduğunu bilerek yatarlardı. Şimdi gece karanlıkla gelen korkudur. Gece saldırıdan uzak olduğu kadar huzurdan da uzaktır. Gece siyahın dinginliğini taşır. Fakat herkes bilinmezlikten korkar. Bundan dolayı karanlık yüzlü bu düzen geceleri kendine silah yapar.

Aileler son kez Pozantı önüne geldi. Pozantı cezaevi son kez ailelerin getirdiği kıyafetleri içeri aldı. Birçoğu Mersin ve Adana'dan gelen emekçi ailelerden oluşuyordu. Çocukları ya bu düzene diz kırmamış özgür yurtseverdi ya da bu düzenin onu mahkum ettiği açlığı kabul etmeyip hırsızlığı tercih edenlerdi. Mersin'den gelen 50 yaşındaki Elmas Karmika bu çocuklardan birinin annesi. Oğlu 4 aydır hırsızlık suçundan cezaevinde. Oğlu gördüğü işkenceye şiddet diyerek mahkemesinde hakime çözüm istemiş. Cevap yapacak bir şey olmadığı yönünde olmuş. Cevap yok saydığı insanlığın bir ferdine. Cevap şiddeti yaşadığı yerden çözüm istemesi olarak bitiyor. Burada ananın yorumuysa taş atan çocukla kendi çocuğunu birleştirmesidir. "Bana göre içeride olanlarla ilgili yazılanlar doğrudur. Çünkü ben oğlumun başına gelenlerden biliyorum. Nasıl olsa dışarda da güçlü olan güçsüzü ezmiyor mu? Bu kural demek ki cezaevinde de geçerli."

Güçlü olanın güçsüzü ezdiği düzen yüzünü gizleyerek dolaşıyor. Ama onların sözcülüğünü yapmaktan övünenler de var elbet. Kraldan çok kralcılık yapanlar çıkıp hiçbir şey yaşanmamış gibi davranıyor. Kendi hissizliğini genele taşıyan bu zat bu sefer Bülent Arınç. İddiaların zamanı ve soruşturmanın "doğrulayıcı kanıt" bulmaması dışında söyleyecek söz bulamasa da çok şey anlatıyor aslında. 2010 öncesi cezaevine dair kimsenin söz söylememesinden dem vuruyor. Buradan çıkan anlamsa meçhul. Yaklaşık iki yıllık bir sürece yayılmış işkence ve tecavüz 2010 öncesi olsa ne olur olmasa ne? Ama sonrasında gelen açıklamalar durumu netleştiriyor. Müfettişlerin "doğrulayıcı kanıtlar" bulamamasıyla çocuklar için kuşku büyütülüyor. Taş atan çocuk devlete iftira atıyora uzanan dolaylı aktarımlara sarılıyor. Sonuçta savunduğu düzen kadar yüzüstü ve aşağılık bir insan Bülent Arınç. Çocukların Kürt olması bu onun düşmanlığı için yeterli meşrulukta.

Pozantı öncesinde de çocuk cezaevleri vardı. Çocuklar "ıslah" için dört duvar arasında birçok kez

keyfi cezalara, baskıya, şiddete maruz kaldılar. Tek başına çocuk olmaları dahi bu kuşatmanın sebebi olmaya yeterken Kürt özgürlük savaşının taş atan generalleri olarak çıkagelmek topyekün kirli savaş çağırmaktır.

"Daha iyiyim artık, üstümden büyük bir yük kalktı, zehir aktı gitti sanki içimden. Utanması gereken ben değilim ki"*

Sermaye düzeni yüzyılları bulan birikim ve deneyimine rağmen anlamıyor şiddetin acizliğini. Her saldırı ve her acı sonrasında bir direngenlik bırakarak gidiyor. Devletin şefkatli ellerinden dayak yemeye alışık bir halkın karşısında işkencenin hükmü yoktur. Burjuvazi bunu anlamadığı için daha vahşi, daha iğrenç biçimde saldırıyor. Acıyı artırarak teslimiyeti varetmeyi umuyor. İnsanlık şimdi Pozantı'dan bize seslendi. Bir çocuğun vücuduyla. Bir çocuğun masumiyetiyle. Devletin anlayacağı hukuk terminolojisi durumu açıklamaya yetmese de yineliyoruz "masumiyet karinesiyle"! Artık biz biliyoruz orada ne olduğunu. Duyduk o sesleri, gördük o gözyaşlarını. Bülent Arınç gibi devletin bilmem hangi sıfatlı erkani konuşsun, biz biliyoruz yaralardan akan zehri.

* Bu sözler F.G. 'ye ait. Bülent Arınç'ın kimse kendisine dair ifade vermiyor çarpıtmasına cevap veren çocuk. Kendi yaşadığı tecavüzü de anlatan çocuk. Ve şimdi Pozantı işkence, taciz olaylarının baş tanığı tekrar zindanda. Yasadışı eyleme katıldığı gerekçesiyle tekrar tutuklandı. Tesadüfe yer bırakmayacaksa burada da izin vermiyor gerçeğin karartılmasına. F.G. verdiği ifadelere karşılık tutuklandı. Böylece özgür yarıların sesi susturulmak istendi.

T. Kor

Hedefte HDK var!

Dinci gerici AKP hükümetinin sözcülüğüne soyunan Bugün ve Habertürk gazeteleri 6 Mart günü hazırladıkları manşetlerinde HDK'yı hedef olarak gösterdi.

İki gazetede de farklı isimler üzerinden yayınlanan haberlerin üzerinde yapılan değişiklikler dışında hemen hemen aynı metin olması, haberin basına servis edilmiş olduğunu gösterdi.

Haberin servis edildiğinin önemli belirtilerinden biri iki haberde de aynı yanlış ifadenin kullanılmış olmasıydı. İki gazetenin haberinde de HDK'nın açılımı "Halkların Demokratik Kardeşliği" olarak ifade ediliyor.

Haberlerde HDK'nın, KCK'nin MİT ile olduğu iddia edilen ilişkilerinin ortaya çıkmasının ardından PKK talimatıyla kurulduğu ve ilerici ve devrimci örgütlerin buna katılmasının hedeflendiği söyleniyor. Haberlerde Kandil'de eğitimlerin düzenlendiği, kentlerdeki HDK üyelerinin bilgilerinin kuryeler ile Kandil'e iletildiği, örgüte istihbaratın sızması için önlemlerin alındığı ve Öcalan'ın da yeni yapılanmaya izin verdiği öne sürülerek HDK hedef gösteriliyor.

Bu da HDK'ya yönelik bir operasyon için zemin hazırlanmaya başladığı anlamına geliyor. Daha önceki operasyonlarda da önce basın üzerinden servis haberler yayınlanmış, arkasından operasyon dalgası başlatılmıştı.

MEPA’da direniş başladı

Esenyurt-Kıraç’ta kurulu bulunan, metal ve plastik mobilya aksesuarları üreten MEPA’da işten atılan işçiler 8 Mart’ta direnişe başladı.

İşten atılan işçilerin çağrısını yayınıyoruz...

Kölece çalışma koşullarına ve işten atmalara karşı...

Onurumuz ve geleceğimiz için direniyoruz!

Bizler 1987’de İstanbul’da kurulmuş olan ve halen Esenyurt-Kıraç’ta (Çakmaklı) metal ve plastik mobilya aksesuarları üreten MEPA Mobilya San. Tic. Ltd. Şti. çalışan işçilerdik.

MEPA kendi sektöründe Türkiye’nin en önde gelen firmalarından birisidir. Gerek iç ticarete gerekse 120 ülkeye yaptığı ihracatla kendi adından sıkça bahsettiren bir firma. Kendi vizyonlarını “Her attığımız adımda, ardımızda bırakacağımız öncü, yapıcı, gelişmiş insani izlerin, geleceğe yön vermesi ve hayallerimizin gelecekteki başarılarımızın göstergesi olduğuna olan inancımız” olarak tanımlıyorlar. Misyonlarını ise “Ünlü düşünürümüzün bir deyişi bizim insanlığa ve dünyaya olan duruşumuzun ifadesidir: YA OLDUĞUN GİBİ GÖRÜN YA GÖRÜNDÜĞÜN GİBİ OL. (MEVLANA)” biçiminde ifade ediyorlar.

Dışarıdan bakıldığında ise durum olduğundan çok farklıdır. MEPA patronu Mikdat Köse için her şey yolunda gidiyor. Ürünler kaliteli bir biçimde üretiliyor, işyerinde üretim Avrupa standartlarında gerçekleştiriliyor, her gün onbinlerce mal üretiliyor. Yani her şeyi patron kendi görmek istediği gibi görüyor. Fakat biz işçiler için durum böyle değil. Hiçbir şey bizleri sömüren asalak patronun reklamını yaptığı gibi güllük gülistanlık değil. MEPA bünyesinde çalışan biz 150 işçiye sorulduğunda, tablo tam tersi.

Bizler çalıştığımız fabrikada Avrupa standartlarında üretim yaparken, vahşice sömürü koşullarına mahkûm bırakılıyor. Bizler her gün normal çalışma olarak, sabah 08.00’den akşam 19.00’ye kadar 11 saat, haftalık olarak da 55 saat çalıştırılıyor. Bir de işe geç kalmaları ortadan kaldırmak için fabrikaya 40 dakika erken getiriliyor. Üretime başladığımız andan itibaren bizleri satın almış gibi davranıyorlar. Tuvalete gitmemize, arkadaşımızla konuşmamıza, bir dakika olsun makineyi durdurmamıza yani kısacası her şeyimize karşıyorlar. Çay molalarında bile bizlerin bir araya gelmesini engellemek için her işçiye kendi bölümlerine tıkamaya çalışıyor. İşyerin her yeri tuvalet de dahil olmak üzere emirler ve talimatlarla dolduruyorlar. Hakaretleri, insanca olmayan davranışları ve tüm uygulamalarıyla bizleri bu kölece çalışma koşullarına mahkum etmeye çalışıyorlar. Siparişler yetişmediğinde veya acil olduğunda işçilere küfürler ve hakaretler savruluyor. Bunu sözde “gelişmiş insani izlerin” temsilcisi olma iddiasında olan MEPA patronu Mikdat Köse bizzat kendisi yapıyor, ya da uşaklarını böyle davranmaları için yetkilerle donatıyor.

Bunca ağır koşulda çalışmamıza rağmen bunun

karşılığı olarak kölelik ücreti demek olan asgari ücretle çalıştırılıyor. Hesabına peşin para yatmadan hiçbir malı kapıdan çıkarmayan MEPA patronu, iş bu ürünleri üreten işçilerin alınterlerinin karşılığını vermeye gelince peşin davranmıyor. Aldığımız ücretler her ay gecikiyor. İşe gelmediğimiz günlerde kafalarına göre para kesintileri yapılıyor. Hasta olup raporlu olarak işe gelinmediğinde de aynı biçimde işçilerden kafalarına göre ücret kesintileri yapıyorlar. Pazartesi ve Cuma günü işe gelinmediğinde “üç gün tatil yapıyorsunuz” gibi yasal bir dayanağı olmayan bu bahanenin arkasına sığınarak 2 günlük ücret kesintileri yapılıyor. Ücretlerde yapılan bu keyfi kesintilerden kaynaklı kimse aldığı ücreti net olarak bilemiyor. Özellikle de her Şubat ayında izinli veya izinsiz gelinmediğinde 3 günlük ücret kesintisi yapılıyor. Bunu biz işçilere yedirmek için patronun savuculuğunu yapan bir uşağı getirip iş yerinde toplantı yapıyorlar. İşçiler buna karşı neden 31 gün çeken aylarda 1 günlük fazla para almıyoruz diye sorulduğunda bunu bir sonraki toplantıya atıyorlar. Sonra hiçbir zaman bu konu üzerine toplantı yapılmıyor. Zaten üç kuruşa çalışmamıza rağmen, keyfi kesintilerle iyice budanan ücretimiz elimize geçtiğinde hiçbir işimize yaramıyor.

Bu kölece çalışma koşullarına, patron müdür baskısına, düşük ücrete karşı bizim cephemizden yapılacak tek şey vardı. Bu da MEPA işçileri olarak tüm sorunlarımızı çözmek için bir araya gelmekti. Biz de MEPA’da çalışan öncü sınıf bilinçli işçiler olarak bir araya gelerek, önüne sendikalı olma hedefi koyarak bir çalışma başlattık. Bu çerçevede burada yaşanan sorunlara tepkili olan işçileri yan yana getirdik. İşin başında olmamıza rağmen örgütlenme çalışmalarımız bizim cephemizden olumlu bir biçimde gidiyordu. Ta ki bizim yanımızda olan evini bizlere açan, ailesini bizimle tanıştıran, her şeyi maddi manevi bizle paylaşan, işin sonuna kadar her ne olursa olsun bizlerin yanında olacağını söyleyen, fakat bizleri patrona ihbar eden 2 işçinin, ihanetiyle karşılaşana kadar. Bu ihanet sonrasında patron bu duruma karşılık olarak ilk önce ismine ulaştığı öncü işçilerin üzerinde baskı ve denetim kurmaya çalıştı. Bizler de bu işçilerin bozuk ve ahlaksız kimliklerini teşhir etmemiz sonucunda bir öncü işçi arkadaşımızın üzerine iftira atarak süreci başka boyutlara götürmeye çalıştılar. Biz de bu yapılan namussuzluğa karşı o işçileri işyerinde tecrit ettik. Karşılık olarak patron ismine ulaştığı ya da tahmin ettiği tüm işçileri işten atma yoluna gitti. Bu sırada da işyerindeki çalışma saatlerini 30 dakika geri çekti. İşçi sağlığı ve güvenliğini gerektiren önlemler alınmaya başlandı. İlk önce fırsatını yakaladığı, uydurduğu (işyeri yönetmeliğine uymama, iş disiplinini bozma vs.) çeşitli bahanelerle işçileri bir bir atmaya başladı. En son olarak 1 Mart günü bir işçi arkadaşımız hiçbir belgeye imza atmadan zorla işten çıkartıldı. Bu işten atma saldırısıyla içerideki örgütlülüğün tepkisini ölçmeye, tamamen ortaya çıkarmaya çalıştı. Hemen

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ertesi günü öğlen yemeğine 10 dakika kala tepkiyi azaltmak için 4 işçi arkadaşımızı daha işten çıkarmaya çalıştı. Burada yaşanacak karışıklığı önlemek için polisin desteğini aldı. İşçi arkadaşlarımız görüşmeye çağrılmadan önce fabrikaya sivil polisler sokuldu. Ve 4 işçi arkadaşımız daha, patron polis işbirliği ile zorla işten çıkarıldı.

Sonuç olarak biz MEPA’da işten çıkartılan 3 işçi olarak bugün burada kölece çalışma koşulları, keyfi işten atmalara karşı bir direniş başlatıyoruz. Bizler her şeyden önce insanın yaşaması için gerekli olan çalışma hakkımızı savunuyoruz. Ve bunun için de asalak MEPA patronunun biz işçileri paçavra gibi kolayca kapının önüne koyamayacağını göstermek için direneceğiz. Sadece MEPA değil, Esenyurt-Kıraç–Hadımköy’de çalışan tüm işçilerin çalışma haklarına sahip çıkıyoruz. Bunun için tüm işçi ve emekçi kardeşlerimizi onurumuza ve geleceğimize sahip çıkmaya, direnişimize destek vermeye çağırıyoruz!

* **İşten atmalar yasaklansın!**
* **Herkese iş tüm çalışanlara iş güvencesi!**
* **İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!**

* **Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!**

Direnişçi MEPA İşçileri

Fabrika adresi: Akçaburgaz Mah., 117. Sok., No: 17 Esenyurt
(Hadımköy Çakmaklı yolu üzeri)

Billur Tuz’da direniş kararlılığı

Billur Tuz fabrikasında sendikalarına sahip çıkarak taşeronu hayır dedikleri için işten atılan ve direnişe geçen işçilerin mücadelesi kararlılıkla sürüyor.

Direnişin 66. gününde görüştüğümüz işçiler kararlılıklarını dile getirirken morallerinin gayet iyi olduğunu belirttiler. İşçiler, fabrikada paketleme bölümünün 2 haftaya yakın bir süre çalışmadığını, yani işin çıkmadığını, eskiden çıkan işin onda birinin bile çıkmadığını, bu durumun müdürlerin eteklerini tutuşturduğunu söylediler. Ayrıca 8 Mart kutlamaları için İstanbul’a giden işçi arkadaşları ile fabrikanın merkezdeki genel müdürü tarafından bir görüşme gerçekleştirildiği bilgisini verdiler. Bu görüşmede fabrikanın müdürü işçilere “Derdiniz nedir? Ne istiyorsunuz? Paranızı almıyor musunuz?” diye sorarak direnişin taleplerinden haberi olmadığı yönünde ifadeler kullanmış, direnişten duyduğu rahatsızlığı dile getirmiş. Direnişçi kadın işçiler ise iş olmadığı zamanlarda eve gönderildiklerini ve bu günlerin ücretleri ödenmediği için ellerine asgari ücretin bile geçmediğini, ayrıca her yıl kendilerinden ayakkabı numarası alındığı, imza attırıldığı ama ayakkabıların verilmediğini söyleyerek direnişin nedenlerini genel müdüre tekrar hatırlatmışlar.

Tek Gıda-İş Sendikası’nın sitesinden yapılan boykot çağrısının sınırları genişletilmemiş olmasına rağmen şirket yöneticilerini rahatsız etmeye yetmiş.

Kızıl Bayrak / Çiğli

Hey Tekstil’de eylemler sürüyor...

İkitelli’de bulunan HEY Tekstil fabrikasından atılan işçiler alacakları için bir aydır direnişlerine eylemlerle ve ziyaretlerle devam ediyorlar.

3 Mart Cumartesi günü Hey Tekstil işçileri HEY patronu Aynur Bektaş’ın evinin önüne giderek protesto ettiler. Çevik kuvvet eve yaklaşılmamasına izin vermezken işçiler Aynur Bektaş’ın dışarı çıkıp, açıklama yapmasını istediler.

İşçiler ekmek bulamazken, çocuklarına okul harçlığı veremezken, patronların böylesi villalarda oturması teşhir edildi. Sınıf çelişkisinin ortada olduğu, işçilerin tazminatsız sokağa atıldığı söylendi. Bizlerin emekleri üzerinden lüks yaşantılarına devam eden Aynur Bektaş’tan haklarını söke söke alınacağı haykırıldı. Yapılan açıklamanın ardından fabrika önüne geri dönüldü.

5 Mart Pazartesi günü HEY patronlarının ticari ilişkilerinin devam ettiği Li Fung önünde oturma eylemi yapıldı. Geçmişte sürekli olarak işçilere “Li Fung’tan alacağımız var, alınca maaşlar ödenecek” denildiği hatırlatıldı. HEY

patronlarının iş yaptığı her yeri eylem alanına çevirme sözü verilerek fabrika önüne geri dönüldü.

6 Mart günü işçilerin direnişe devam etmesinden rahatsız olan HEY patronu Süreyya Bektaş işçilerle görüşme talebinde bulundu. İşçiler adına komiteden işçiler ve avukatlarının görüşmeye katılması kararlaştırıldı.

7 Mart günü patronla görüşmek üzere fabrikanın önüne gidildi. Patron Süreyya Bektaş’ın, işçilerin seçtiği değil, kendi seçtiği işçilerle görüşmek istediğini söylemesi üzerine işçiler bu talebi kabul etmedi. Bunun üzerine işçilerle avukatları olmadan görüşmek istediğini söyleyen HEY patronunun bu talebi de kabul edilmedi. Sonuç olarak patronun görüşmenin önüne

sürekli taş koyması üzerine görüşme yapılamadı.

Son bir haftalık süre boyunca DİSK Yönetim Kurulu üyeleri, DİSK Genel Sekreteri ve Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu, Halkların Demokratik Kongresi İstanbul Milletvekili Levent Tüzel ve Emek Partisi Genel Başkanı Selma Gürkan, SES Aksaray Şube yönetimi, Çapa Hastanesi’nden taşeron işçisi Kadir Aysun, HDK İkitelli Mahalle Meclisi, BDP üyesi kadınlar, Bahçelievler Bülent Ecevit İlköğretim Okulu’nda çalışan öğretmenler, Çağlayan’dan tekstil işçileri, Bahçelievler’de bulunan AK-EL Vakfı üyeleri Hey Tekstil direnişini ziyaret ettiler.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Eğitim Sen’den “4+4+4” karşıtı eylemler

Eğitim Sen, dinci gerici parrti AKP’nin gerici çıkarları ve sermayenin çocuk emeği sömürsü talebi üzerine hazırladığı ve “4+4+4” olarak formüle ettiği yasa tasarısına karşı 3 Mart günü çeşitli illerde eylemler yaptı.

İstanbul

Eğitim Sen İstanbul Şubeleri Şişli’deki Cevahir AVM önünden başlayarak, AKP Şişli İlçe Binası’na yürüyüş yaptı. Eylemde eğitimdeki değişikliklerin tamamen ideolojik ve siyasal olduğuna işaret edilerek gerici, ırkçı, piyasacı eğitimi kabul edilmeyeceği dile getirildi.

Şişli Cevahir AVM önünde biraraya gelen Eğitim Sen’liler “4+4+4=0 Gerici, ırkçı, piyasacı eğitime hayır! / Eğitim Sen İstanbul Şubeleri” pankartı açtı. Kamu emekçileri karlı havaya rağmen coşkulu sloganlar atarak yolu trafiğe kapattı.

Eğitim-Sen İstanbul 1 No’lu Şube Başkanı Barış Uluocak, eğitim sisteminde değişikliği öngören yasa teklifi hazırlanırken eğitim alanında faaliyet yürüten kurum ve derneklerin görüş ve önerilerine başvurulmadığına dikkat çekerek, düzenlemenin 8 yıllık kesintisiz eğitimi hedef almadığını, eğitimde yaşanan dinselleştirme uygulamalarının arttırılmasının, eğitimin ticarileştirilmesinin ve özelleştirilmesinin yaygınlaştırılmasının hedeflendiğine işaret etti. Yasanın çocuk emeğinin sömürsünü artırdığını, erken yaşta mesleğe yönderime hedefi taşıdığını, sınav yaşı düşürülerek dershanelere gidiş oranının arttırıldığını, okul öncesi eğitimin kapsam dışına alındığını ve değişiklikler yapılırsa bile mantığın korunduğunu vurguladı.

Ankara

Sakarya Caddesi’nde bir araya gelen yaklaşık 400 kişi “4+4+4 ile çocuk gelinliğe, çocuk işçiliğine, gerici ırkçı piyasacı eğitime HAYIR” pankartı açıp Ziya Gökalp ve Meşrutiyet Caddesi’ni kısa bir süre trafiğe kapatarak AKP İl Binası önüne gitti.

AKP İl Binası önüne gelindiğinde yoğun bir çevik kuvvet barikadı ile karşılaştı. Barikatın önünde yapılan basın açıklamasında yasa teklifinin antidemokratik bir ortamda hazırlandığı, yasada yer alan gerekçelerin dahi yasa teklifini anlatmaktan gerekçelendirmekten uzak olduğuna değinilirken bu yasa ile birlikte AKP’nin nasıl bir ülke yaratmaya çalıştığının altı çizildi.

Kayseri

Kayseri Meydanı’nda bulunan pano önüne kadar yapılan yürüyüşün ardından açıklama yapan Eğitim Sen Kayseri Şube Başkanı U.Sedat Ünsal, düzenlemenin 8 yıllık kesintisiz eğitimi hedef aldığını, eğitimde yaşanan dinselleştirme uygulamalarının arttırılmasının, eğitimin ticarileştirilmesinin ve özelleştirilmesinin yaygınlaştırılmasının hedeflendiğini belirtti.

Yaklaşık 120 kişinin katıldığı eyleme BDSP, DHF, EMEP ve düzen partilerinden CHP destek verdi.

Adana

Eğitim Sen Adana Şubesi önünde toplanan sendika ve demokratik kitle örgütleri, İnönü Parkı’na yürüyüş gerçekleştirdi. Burada basın açıklaması yapan Eğitim Sen Adana Şube Başkanı Kamuran Karaca, “4+4+4” olarak adlandırılan yasa teklifinde yapılan değişikliklerin sorunu ortadan kaldırmadığına, tersine yeni sorunlar getirdiğine dikkat çekti. Yapılan düzenlemelere göre eğitimin kademelendirilmesinden vazgeçilmediğini, ilk teklifte 6 yaşın bitirilmesi olarak ifade edilen ilköğretime başlama yaşının 5 yaşının bitirilmesi olarak değiştirilerek bir yaş indirildiğini, ilköğretimin birinci kademesinden sonra açık öğretime geçilmesini olanaklı kılan düzenlemenin değiştirilerek son dört yıllık kademeye sınırlandırıldığını belirtti.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Ankara-Kayseri-Adana

Kayseri 1. Organize Sanayi Bölgesi’nde kurulu bulunan ve 900 işçinin çalıştığı **CEHA**’da büro mobilyaları üretiliyor. İşçilerin ağır çalışma koşullarına rağmen asgari ücrete talim ettiği CEHA’da, işçiler uzun süredir bir arayış içindeydiler. Yaklaşık 6 ay önce sendika çalışmaları yürütmeye başlayan işçiler Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Şubesi’ne üye oldular. Sendika yetki başvurusunda bulundu.

Sendika için çoğunluğu sağlayan işçilerin karşısına patron dikildi. Anadolu Şube yöneticilerine düşmanca tutum alan CEHA patronu, sendikacıların fabrikaya girmesine izin vermedi. Ayrıca CEHA patronu Çetin Şen sendikanın çoğunluğu sağlamadığı yalanına sarıldı.

Patrondan ayak oyunları

İşçilerin bilincini bulandırmak ve sendikadan istifalarını sağlamak için adımlar atan CEHA patronu, türlü ayak oyunlarına başvurmaya başladı. CEHA’da çalışmış işbirlikçi işçi emeklilerini de devreye sokan CEHA patronu, eski işçisi olan Mehmet Tıraş’ın Yeni Şafak Gazetesi ile röportaj yapmasını sağladı. Mehmet Tıraş’ın röportajda “Kaç yıl sendikalı oldun? Ne kadar para ödedin sendikaya? Sendikalar ‘sivil kurum’ gibi gözükp gerektiğinde ‘darbeci kurum’ a mı dönüşüyorlar? Sendikaya verdiğin paranın hesabını hiç sordun mu? Hak ararken ne tür durumlarla karşılaştın? Sendikalarda yönetim neden uzun sürelidir? Sendikalar biriken paraları nasıl değerlendiriyorlar? Sendikacılar nasıl zengin oluyorlar?” sorularına verdiği cevaplar yer alıyor. Tes-İş ve Türk Metal sendikalarının nakit 200 trilyon TL’si olduğunun yazıldığı röportajda, sendikaların 5 yıldızlı otellerde toplantılar yaptığından, Türk-İş’e bağlı bazı sendikaların yöneticilerinin yüksek maaşlar aldığından bahsediliyor. Dağıtılan röportajda sendikacılar ‘darbeci’ olmakla da suçlanıyor.

CEHA patronu röportajı işçilere dağıtmakla yetinmedi. DİSK’in kapandığı yaygarasını işçiler arasında yaymak için de özel çaba sarfetti. Ayrıca Çetin Şen ve emrindeki müdürler başka bir sendikaya üye olmaları durumunda, işçilerin sendika üyeliğine yardımcı olacağı yönünde açıklamalar yapmaya başladı. CEHA patronu işçileri Birleşik Metal’den istifa etmeye çağırıldı.

İşçilerin istifa etmemeleri üzerine CEHA patronu gerçek yüzünü bir kez daha gösterdi. İşçi kıyımına başladı. Önce 3 işçiyi işten atan CEHA patronu, ardından iki öncü işçiyi daha işten attı.

CEHA patronu işçileri ablukaya almaya çalışıyor!

İşçilerin muhtemel toplantı mekanlarını ablukaya alan CEHA patronu ve emrindeki müdürler noterleri de gözetim altında tutuyorlar. Noterleri tek tek

dolaşarak bilgi almaya çalışıyorlar. İşçileri ve ailelerini arayarak DİSK’e üye olmaları durumunda işten çıkarılacaklarını bildiriyorlar.

Fabrika içinde işçileri tek tek idari büroda tehdit eden yönetim, özellikle sendika üyeliğine ön ayak olan işçilere dönük tehditlerde sınır tanımıyor. “Fabrikasını ve işini seven CEHA işçileri” imzasıyla bildiri dağıtan müdürler, sendikaya üye olan işçileri, ekmek yediği yere ihanet etmekle suçladılar. Sendikanın işçileri kandırdığını iddia eden müdürler “Biz bir aileyiz” diye çağrı yaptılar.

CEHA patronu ikna ettiği işçileri Noter’e götürüp istifa ettiriyor. Bu konuda yeterince başarılı olmayınca işçilere dönük saldırganlığını artırıyor. İşçilerin sendika üyeliğinden zorla istifa ettirilmesine dönük yaklaşımları boşa çıkarmak için fabrika önüne giden Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Rasim Gündal ve Şube Sekreteri Satılmış Yılmaz’a özel güvenlikçilerin yaptığı saldırılar, patronun saldırganlığının parçasıdır. Fabrikanın güvenlik sorumluları ve müdürlerden bazıları işi “sizi yok ederiz” diyerek ölümle tehdit noktasına vardırıdılar.

Fabrika içerisinde “Zaten yeter sayıya ulaşamadılar. Biz de 60-100 kişiyi istifa ettirdik” diyerek işçileri sendikadan vazgeçirmeye çalışan müdürler, aynı zamanda işçileri birbirine düşürmek için de türlü yöntemler deniyor. “Seni şu arkadaşın ispiyon etti, üye olduğunu biliyoruz” gibi sözlerle işçiler arasında bölünme yaratmaya çalışan müdürler hala başarı sağlayamadılar.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Kayseri İşçi Birliği sözcüsü Hacı Bora Koç

konuyla ilgili bir açıklama yaptı. Kayseri’deki sandikal örgütlülüğün tablosunu aktaran Koç, “Sadece CEHA’da değil, Kayseri’de iki elin parmağını geçmeyen metal fabrikalarında da ihanetçi Öz Çelik-İş ve Türk Metal’e dönük öfke artıyor. HAS Çelik’te reel olarak % 0 sözleşmeye imza atan Türk Metal ve Erbosan’da işçilerin taleplerine rağmen fabrikanın zarar etmemesi anlayışıyla hareket eden ve ortalama 800 TL’yi geçmeyen ücretlere sefalet sözleşmesine imza atmaya çalışan Öz Çelik-İş tayfası, aynı zamanda öncü işçileri patronla elbirliği yaparak kapının önüne koyuyor” dedi.

Saldırıların tek merkezli olduğunu dile getiren Kayseri İşçi Birliği sözcüsü, açıklamasını şu ifadelerle sonlandırdı: “Erbosan’da sendika başkanının masasına yumruk vuran öncü bir işçinin işten atılmasıyla, Birleşik Metal-İş’te örgütlendikleri için işten atılan 5 CEHA işçisine yapılan saldırılar tek merkezlidir. Direniş de metal işçilerinin birliği temelinde tek merkezli olarak inşa edilmek durumundadır. Kayseri İşçi Birliği olarak bu anlayışla sürece yükleniyor, işçilerin birliğinin olmazsa olmazı olan taban örgütlülüklerini inşa etmek için çabalarımızı yoğunlaştırıyoruz.”

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

AKAN-SEL’de kitlesel eylem

1 Aralık 2011 tarihinde başlayan ikinci dönem TİS görüşmelerinden hala bir sonuç çıkmayınca AKAN-SEL işçileri eylemli bir sürece girdiler. Yakın zamanda ana işveren MIP (Mersin International Port) bir gazeteye iş ilanı vererek 3 yıl liman deneyimi olan şoförleri işe alacağını duyurmuştu. Bu adımla TÜMTİS’in limandaki örgütlülüğünü tasfiye etmeyi amaçlayan liman patronlarına yanıt yine AKAN-SEL işçilerinden geldi. Bir süredir her gün saat 16.00’da yürüyüş ve eylem yapan AKAN-SEL işçileri 6 Mart günü Liman A Kapısı’nda coşkulu ve kitlesel bir eylem yaptılar.

Dışarıda bekleyen işçiler ve içeride mesaide olan AKAN-SEL işçileri A Kapısı’nda buluştular. İşçiler, buluşma sırasında coşkulu sloganlar attılar. Eylemde TÜMTİS Mersin Şube Başkanı Savaş Gürkan bir açıklama yaptı. Gürkan şunları söyledi:

“MIP ve taşeron firmalar liman işçilerinin sendikal örgütlülüğünü dağıtmak için yine birtakım oyunlar çevirmek istemektedir. Son dönemde ana işveren MIP, çeşitli gazetelere ilanlar vererek limanda 5 yıldır çalışan üyelerimizin yerine başvuru almaktadır. Bu tür girişimler iş barışını bozmaya yönelik girişimlerden başka bir şey değildir. Liman işçileri ve sendikamız, işçileri sendikasızlaştırmaya, sendikal örgütlülüğümüzü dağıtmaya yönelik tüm girişimlerin karşısında olacaktır.

MIP ve diğer taşeron firmalar, işsizlik ve açlık korkusuyla liman işçilerini terbiye edebileceklerini düşünmüş olabilirler. Ancak biz sendika ve liman işçileri olarak zorlu mücadelelere alışkınız.

Dün 270 gün süren bir direnişi kazandığımız UPS kargo’daydık. Dün yine 175 gün süren direnişi kazandığımız Mersin Limanı’ndaydık. Bugün yine Mersin Limanı A Kapısı önündeyiz. Yine kararlıyız, yine hep birlikte kazanacağız.”

Yaklaşık 600 işçinin katıldığı, coşkulu ve kitlesel geçen eylem sonrası halay çekildi.

Kızıl Bayrak / Mersin

Amylum Nişasta’da grev

Adana’da kurulu bulunan Amylum Nişasta’da grev 5 Mart’ta başladı. Yaklaşık 138 işçinin çalıştığı işyerinde Tek Gıda-İş üyesi 73 sendikalı işçi bulunuyor.

Amylum işçileri haklarını güvence altına almak ve anayasal haklarını kullanmak için sendikada örgütlendiler. TİS sürecinde geline yerde sendika ile Amylum Nişasta arasında 9 görüşme yapıldı ancak bu görüşmelerde bir sonuca varılmadı, süreç uyuşmazlık aşamasına geldi. Son süreçte işçiler sendika öncülüğünde grev kararı aldılar.

Fabrika önünde Tek Gıda-İş Genel Başkanı Mustafa Türkel tarafından açıklama yapıldı. Ardından grev pankartı asılarak fabrika önünde bekleyişe başlandı. Bu grev esnasında sendika ile fabrika arasındaki görüşmelerin devam edeceği bildirildi. Sendikanın ve işçilerin sundukları isteklerin dışında patronun hiçbir önerisinin kabul edilmeyeceği ve kendi istekleri kabul edilene kadar greve devam edileceği açıklandı. Sendika tarafından grev süresince işçilerin tüm ihtiyaçlarının karşılanacağı belirtildi.

Kızıl Bayrak / Adana

Sağlık hakkı mücadelesi büyüyecek!

11 Mart'ta Ankara'da gerçekleştirilecek buluşmayla kuruluşunu deklare edecek olan Türkiye Büyük Sağlık Meclisi'ne katılım çalışmaları çeşitli illerde yürütüldü.

“Sağlıkta yıkımı durduracağız!”

İstanbul Sağlık Hakkı Meclisi 7 Mart günü Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde basın açıklaması yaparak sağlıkta ticarileşme ve sağlık hakkının gasp edilmesini protesto etti.

Acil Servis önünde toplanan Meclis bileşenleri adına basın açıklamasını İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Dr. Ali Çerkezoğlu yaptı. Çerkezoğlu, sağlık hizmetlerinin her aşamasında katkı payı alınması, sağlık sigortasının zorunlu hale getirilerek herkesin prim borçlusuna dönüştürülmesi ve hastanelerde çalışan sağlık emekçilerine uygulanan performans sistemi sonucu devletin nitelikli, ücretsiz sağlık uygulaması yalanın ortaya çıktığına işaret etti. GSS kapsamında 11 milyon eve gelir tespit kağıdı gittiğini hatırlatan Çerkezoğlu, bu durumun milyonlarca insanın prim borcu altına sokulması demek olduğuna vurgu yaptı.

Aile hekimliği uygulaması ile hükümetin “Ailenize sizden birini sokuyoruz” dediğini de hatırlatan Çerkezoğlu, aslında sokulan şeyin para olduğunu söyledi. Sağlık alanındaki 30 milyar liralık harcamanın ekmek, su, elektrik vb. giderler üzerinden vergilerle halka yüklendiğinin altını çizerek, devletin sağlık hizmetlerinden ayrıca para almasının sağlık hakkının ortadan kaldırıldığı anlamına geldiğini vurguladı.

11 Mart günü Ankara'da gerçekleştirilecek Türkiye Büyük Sağlık Meclisi'nin duyurusunu yapan Çerkezoğlu, emekçileri sağlık hakkı meclislerine katılarak mücadele etmeye çağırdı. Eyleme, hastalar ve hasta yakınları da ilgi gösterdi.

Manisa'da SHM toplandı

Manisa Sağlık Hakkı Meclisi etkinlik değerlendirmesi yapmak ve mücadele hattını belirlemek üzere 1 Mart'ta Manisa Tabip Odası binasında toplandı.

Toplantıda, 25 Şubat paneline katılımın beklenenin üzerine çıkarak “300” olarak gerçekleşmesinin sevindirici ancak olması gerekene uzak bir düzey olduğunun altı çizildi.

11 Mart buluşması için tüm katılımcıların katkı ve eleştirileri alındı. Manisa SHM'nin, Ankara'da kuruluşunu deklare edecek olan SHM buluşmasına hangi gündem ve önerilerle gitmesi gerektiği tartışıldı. Bu kapsamda, burjuvazinin AKP eliyle işçi ve emekçilere estirdiği terörün salt sağlık başlığı üzerinden değil birçok kapsamda “kıdem tazminatının gaspı, bölgesel asgari ücret, 4+4+4 uygulaması vb.” ele alınması gerektiğinin altı çizildi. Tüm sendika, oda, kurum ve kuruluşların bu süreçte ortak bir mücadelede buluşması gerektiğinin hayati bir önem taşıdığına değinildi. Ankara'da yapılacak Büyük SHM de bu gündemleri tartışmak üzerinden Manisa'dan sözcülerin seçilmesine karar verildi.

Menemen'de sağlık hakkı paneli

Menemen Sağlık Hakkı Meclisi 6 Mart akşamı, sağlık hakkına sahip çıkılması ve sağlığın ticarileştirilmesine karşı panel düzenledi. Menemen Kültür Merkezi'nde yapılan panele direnişteki Savranoğlu işçileri de katıldı. Salonda, işçilerle dayanışma sloganları atıldı.

Panele, Menemen'de 7 termik santralin yapımına başlandığı belirtilerek ve buna karşı mücadele çağrısı

yapılarak başlandı.

Panelde konuşan, Menemen Devlet Hastanesi'nden Gaffar Karadoğan, sağlığın ticarileşmesinden, hastaların müşteri haline getirilmesinden ve doktorlara performans sisteminin dayatılmasından bahsetti.

SES İzmir Şube Başkanı Veli Atanur ise, konuşmasında Yunanistan'ı örnek vererek hakların ancak mücadele ile kazanılabileceğini, bunun için de her alanda örgütlenmek gerektiğini belirtti.

Panelin sonunda soru ve cevap bölümüne geçildi. Katılımcıların soruları daha çok bundan sonrası için neler yapılacağı ve nasıl yapılacağına dair oldu. Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi'nin 11 Mart'ta Ankara'da yapacağı toplantıya katılım çağrısıyla sona eren panele yaklaşık 300 kişi katıldı.

Mamak'ta kitlesel toplantı

Mamak Sağlık Hakkı Meclisi 4 Mart'ta gerçekleştirilen kitlesel bir toplantıyla kuruldu. Sağlıkta yıkım saldırısı ve Genel Sağlık Sigortası'yla ilgili toplantıya birçok devrimci-ilerici sendika ve kurum katıldı.

Açıklan Düğün Salonu'nda yapılan toplantının açılışında GSS hakkında bilgilendirme yapıldı.

Serbest kürsüde birçok işçi-emekçi söz aldı ve sağlığın hak olduğunu vurguladı. ESP, TKP, Halkevi, EMEP temsilcileri söz alarak Sağlık Hakkı Meclisi'ne destek verdiklerini bildirdi. Bu konuşmaların ardından Partizan'dan bir temsilci söz alarak sağlık yasasının yanı sıra kıdem tazminatından, Kürt halkına yapılan saldırılardan bahsetti ve mücadele çağrısı yaptı. Ardından Mamak İşçi Kültür Evi'nden bir temsilci söz alarak Ulusal İstihdam Stratejisi (UIS), işçi kiralama büroları ve eğitim alanındaki saldırılardan bahsetti. Sermayenin sadece sağlık hakkına saldırmadığını vurguladı ve işçi-emekçileri mücadele etmeye, örgütlenmeye çağırdı. Etkinliğe yaklaşık 400 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Manisa - Menemen - Ankara

Enerji işçileri direnişte

Adana'da Toroslar Elektrik Dağıtım işçileri ödenmeyen 3 aylık maaşlarını alabilmek için yapmış oldukları iş bırakma eylemlerinin ardından işten atma saldırısıyla karşı karşıya kaldılar. Yaklaşık 52 işçinin çalıştığı taşeron firmada 48 işçinin sözleşmesi feshedildi. Asgari ücret, yemek ve yol parası olarak çalışan işçiler Temmuz, Ağustos ve Eylül 2011 yılına ait 3 aylık maaşları ödenmediği için 2, 3, 5, 6 Aralık tarihlerinde üretimden gelen güçlerini kullanarak çalışmamışlar, bu süre içinde valilik ve Tedaş yetkililerine durumlarını iletmışlerdi. Ancak karşılık olarak ilk önce 15 arkadaşları işten çıkarılmıştı. Birlikte aldıkları ortak tutum üzerine bu 15 işçinin çıkışı durdurulmuştu. Bu sürecin devamında ise 48 işçi işten atılmış durumda. İşçilerin şu an 2 ay 10 günlük ücretleri verilmemiş durumda.

Haklarını aradıkları için işten atma saldırısıyla karşılaşan işçiler bunun üzerine 5 Mart sabahı Enerji-Sen öncülüğünde direnişe geçtiler. Toros Elektrik önünde bekleyişe geçen işçiler ilk olarak sabah 8.30'da ve 12.00'de bir basın açıklaması yaparak eylemlerinin nedenini açıkladılar. “Taşeron işçiler köle değildir. Atılan işçiler geri alınsın!/ Enerji-Sen” ozalitinin açıldığı eylemde, işçiler sloganlar attılar.

İşçiler eylemlerini haklarını alıncaya, işe geri dönünceye kadar devam ettireceklerini dile getirerek sabah 08.00 ve akşam 17.00 aralarında mesai saatleri süresince Toros Elektrik Dağıtım önünde beklemeye devam edeceklerini ifade ettiler. Bu eylemlilik süresince valilikten tekrar randevu isteyeceklerini, bu görüşmeye bir işçi temsilcisiyle birlikte Enerji-Sen Genel Başkanı'nın da katılacağını, eğer randevu verilmezse aileleriyle birlikte valilik önünde bir eylem yapacaklarını söylediler.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Mart Ayı Toplantısı

Değerlendirme ve kararlar

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu (MİB MYK) Mart ayı toplantısını gerçekleştirdi. Toplantının gündeminde şu başlıklar yer aldı:

- **Ulusal İstihdam Stratejisi saldırısı**
- **Bosch'ta sendika değiştirme süreci**
- **2012-14 MESS Grup TİS süreci**
- **Sektörel ve yerel gündemler**
- **Birliğin örgütlenme sorunları**
- **Bülten**

- Ulusal İstihdam Stratejisi saldırısı

1. İşçi sınıfına yönelik ağır ve kapsamlı bir saldırı stratejisi olan “Ulusal İstihdam Stratejisi” geçtiğimiz günlerde taslak haline getirilerek sendikaların önüne sürüldü. Böylelikle sermaye ve hükümetinin bu kapsamlı saldırıyı yürürlüğe sokmaktaki kararlılığı bir kez daha görüldü. Bu hamlenin sendika konfederasyonlarının genel kurullarının arkasından gelmesi ise aylar öncesinden yaptığımız öngörüğü doğruladı. Sermaye ve hükümeti genel kurullarda yolu düzleyerek harekete geçtiler. Şu haliyle saldırının önündeki tek engel işçi sınıfının bu saldırılar karşısındaki öfkesidir. Sermaye ve suç ortakları esas olarak bu öfkenin patlamasından korkmakta, tüm hazırlıklarını da işçi sınıfının direncini tümenden kırmak üzerine yapmaktadır. MİB MYK bu değerlendirmeden hareketle işçi sınıfını bu kapsamlı saldırı konusunda uyarmakta ve mücadele hazırlıklarını güçlendirmeye çağırılmaktadır.

2. Bu kapsamda saldırının içeriği ve yakıcılığı konusunda yapılacak aydınlatma çalışmasının hayati öneminin altının bir kez daha çizmek istiyoruz. Çünkü sermaye ve uşakları konuyla kafa karışıklığı yaratmak için yoğun bir bilgi kirliliği yaratıyor, arsızca çarpıtma kampanyaları örgütlüyor. İşte bunun için kesintisiz, sistematik ve yoğun bir aydınlatma çalışmasını bıkmadan usanmadan örgütlemeliyiz. Bu amaçla bülten, broşür, ozalit gibi yaygın seslenme araçlarını yanı sıra, kitle toplantıları örgütlemeyi de ihmal etmemeliyiz. Ya da başka bir açıdan, başka gündemlerle yapılan kitle toplantıları ve eylemlere bu konuyu taşımaliyiz.

3. Şu haliyle saldırıya karşı mücadele görevi, bahar sürecinin özel bir gündemi haline gelmiş bulunmaktadır. Özellikle de 1 Mayıs'ın. 1 Mayıs işçi sınıfının bu saldırıya karşı yanıtı olmalıdır. Bu da demektir ki, ön sürecinden başlayarak 1 Mayıs'a yönelik hazırlıklarımızı bu yanıtı örgütlemek amacıyla bağlamalıyız. 1 Mayıs çağrılarımızda bunu gözetmeli, 1 Mayıs alanında işçi sınıfının bu saldırıya boyun eğmeyeceğini, geçit vermeyeceğini göstermeliyiz. Öyle ki bu, 1 Mayıs saldırı stratejisine karşı mücadelede anlamlı bir çıkış, daha güçlü mücadeleler için güçlü bir dayanak olabilsin.

- Bosch'ta sendika değiştirme süreci

Geçtiğimiz MESS Grup TİS sürecinde Türk Metal çetesine karşı öfkesini gösteren Bosch işçileri, bu çeteyi başlarından atmak üzere başlattıkları örgütlenme sürecini tamamlamak üzereler. Şu haliyle süreç büyük ölçüde olgunlaşmış durumdadır ve Birleşik Metal'e geçmek üzere yapılacak hamle için gün sayılmaktadır. Eğer büyük bir aksilik veya son anda süreci baltalayacak bir hamle yaşanmazsa Bosch işçileri tarihi önemi büyük bu adımı atarak işçi sınıfı

tarihine adlarını yazdıracaklar. Zira Bosch işçilerinin başarması halinde bu, 12 Eylül darbesiyle kurulan düzenin yıkılmasının önünü açacaktır. İşçi sınıfının öncü gücü metal işçileri Türk Metal prangasından kurtulmak yolunda büyük bir adım atacak, böylelikle bu çürümüş işbirlikçi çetenin saltanatının çökertilmesi mümkün hale gelecektir.

Öyle ki Bosch işçilerinin cüretli adımları daha şimdiden Türk Metal çetesinin elinde bulunan birçok fabrikada anlamlı etkiler yaratmış, ileri ve öncü işçilerde bu çeteyi yıkmaya inanç ve iradesini güçlendirmiştir. Başarıya ulaşması halinde ise, bu sürecin daha yoğun ve daha çarpıcı boyutlar kazanacağı da kesindir. Çünkü Bosch işçileri diğer sınıf bölüklerine örnek olacak, bu yoldaki girişimleri çoğaltacaktır.

MYK bu düşüncelerle, başta metal işçileri olmak üzere tüm işçi sınıfını Bosch işçilerinin bu girişimine tüm gücüyle destek olmaya, Bosch işçisinin davasını kendi davası bilerek davranmaya çağırılmaktadır. Ayrıca süreçle ilgili olarak şu görevlerin altını çizmektedir:

1. Öncelikle Bosch'daki örgütlenme sürecine tam destek verilmelidir. Bu amaçla alandaki güçlerimiz ellerinden gelen tüm çabayı göstermeli, fabrikadaki örgütlenme çalışmalarına tüm enerjileriyle katılmalıdırlar. Bosch işçisinin bilinçlenmesi, örgütlenmesi, gelecek karşı saldırılara karşı eğitilmesi ve saldırıların göğüslenmesinde Birlik bileşenleri aktif biçimde yer almalıdırlar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Zira Bosch işçilerinin başarması halinde bu, 12 Eylül darbesiyle kurulan düzenin yıkılmasının önünü açacaktır. İşçi sınıfının öncü gücü metal işçileri Türk Metal prangasından kurtulmak yolunda büyük bir adım atacak, böylelikle bu çürümüş işbirlikçi çetenin saltanatının çökertilmesi mümkün hale gelecektir.

2. MYK sendika değiştirmenin teknik bir işlem olmanın ötesine geçerek sınıf hareketinin bilinç-örgütlülük ve mücadele kapasitesinin büyütülmesi yolunda kesin sonuçlar doğurması bakımından işçilerin bağımsız komitelerde örgütlenmesinin kritik önemini vurgulamaktadır. Bundan dolayı ilk olarak Bosch işçilerini ve Bosch işçilerini izleyebilecek diğer sınıf bölüklerini acilen bağımsız komitelerde ve öncü işçi platformlarında birleşmeye çağırılmaktadır.

3. Sürecin tüm sonuçlarına ulaştırılması, yani Türk Metal çetesinin elindeki diğer fabrikalara yayılması en önemli görevlerin başında gelmektedir. Bu Bosch etkisini yaymak demektir. Çeteyi çökertmek hedefiyle Bosch'ta atılacak adım hızla Türk Metal'in örgütlü olduğu fabrikalardan başlayarak diğer sınıf bölüklerine duyurulmalı, anlatılmalı ve kavratılmalıdır. Bu amaçla şimdiden ve süreç tamamlandıktan sonra yoğunlaşmak üzere yaygın bir seslenme çalışması demektir. MYK bu hedef doğrultusunda kullanılmak üzere bildiri, ozalit vb. gibi araçları hazırlayacaktır.

4. Bosch etkisini yaymak aynı zamanda maddi olanakların olduğu fabrikalarda yeni Bosch'lar yaratmak üzere somut bir örgütlenme çalışmasına

başlamak anlamına gelmektedir. Bu anlayışla tüm Birlik bileşenleri ellerindeki imkanları değerlendirmek üzere somut bir planlama yapmalı, hızla süreci örgütlemek üzere girişimlere başlamalıdır. Unutmamak gerekir ki örgütlenme süreçleri tamamlanmasa dahi, Bosch'un etkisiyle hedef fabrikalarda kurulacak bir komite dahi daha sonra uygun koşullarda harekete geçmek üzere ileri bir kazanım olacaktır.

- 2012-14 MESS Grup TİS süreci

100 bini aşkın metal işçisi başta olmak üzere tüm işçi sınıfını bir biçimde etkileyecek olan MESS grup TİS sürecine girilmiş bulunuyor. Önümüzdeki birkaç ay içerisinde yetki için başvuruların yapılmasıyla süreç resmen başlayacak. Ancak Bosch'la birlikte süreç şu durumda fiilen başlamış bulunmaktadır. Öyle ki Bosch'ta olacaklar sürecin tüm bir seyrini belirleyecektir. Bosch işçilerinin başarması durumunda metal işçileri sürece bir adım önde girecek, MESS-Türk Metal düzeninin bozulması için çok önemli bir başlangıç yapılacak, haliyle beklentiler ve hedefler büyüyecektir. Elbette MESS-Türk Metal ittifakı da düzenin bozulmaması için direnecek, bu amaçla hem çeşitli manevraları hem de saldırıları gündeme getireceklerdir. Bundan dolayı da süreç son derece çetin geçecektir. İşte bunun için Bosch sürecini aynı zamanda TİS sürecinin önemli ve belirleyici bir ilk aşaması olarak değerlendirmeliyiz. Mücadele ve örgütlenme perspektiflerimizi bu temelde oluşturmalıyız.

2. TİS sürecinin diğer aşaması sözleşme taslaklarının oluşturulma aşamasıdır. Taleplerin belirleneceği bu aşama, sürecin tüm bir gidişatını da belirleyecektir. Çünkü uğruna mücadele verilebilecek-bedel ödenebilecek bir TİS taslağı olmadan metal işçilerini bu süreçte aktif mücadeleye katmanın olanağı yoktur. Ancak böyle bir taslağın oluşturulması da esas olarak metal işçilerinin aktif katılımına bağlıdır. Bu da haliyle ileri ve öncü metal işçilerinin temel görevlerinden biridir. Sendikaların ne yaptığından bağımsız olarak etkin bir kitle çalışmasıyla temel talepleri belirlemek, bu talepleri metal işçisinin iradesi olarak sendika yönetimlerine dayatmak, olmadığında hesap sormak bu kapsamda yapılacakların genel çerçevesidir. Özeldense Birleşik Metal Sendikası tarafından kurulacak TİS kurullarında aktif biçimde yer alarak bu zeminleri biçimsel olmaktan çıkarmalı. Ayrıca bu tür örgütlenmelerin olmadığı yerde sürecin gidişatını tayin edecek olan fabrika komitelerini kurmalıyız.

Bu genel çerçeveye bağlı olarak zamana yayılarak da olsa TİS taleplerinin belirleneceği işçi toplantılarını örgütleyecek, bu aynı süreçte ise anket, bildiri vb. gibi araçları kullanacağız. Her yerelin somut durumuna bağlı olarak temel amaca hizmet edecek araç ve biçimleri üretmesi ve bunları etkin biçimde kullanması özellikle önemlidir.

- Sektörel ve yerel gündemler

Bu başlık altında yukarıda tartışılan ana gündemlerin dışında sektördeki mevcut tablo üzerine değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Sektörde göze çarpan en önemli gelişmelerden birisi işten atmalardaki belirgin çoğalmadır. Bunun temel nedeni özellikle otomotiv sektöründe olduğu gibi üretimdeki kısmi daralmanın faturasının işçi sınıfına çıkarılmış olmasıdır. Halihazırda işbirlikçi sendikaların suskunlukla geçiştirdiği bu işçi kırımları güvencesizliğin ve esnekliğin dolaysız sonucudur ve işçi sınıfının örgütlü mücadeleyi büyütme ihtiyacının ne denli yakıcı olduğunu göstermektedir. Önceki ana gündem başlıkları altında ifade edilen mücadele görevlerinin ne denli hayati olduğu buradan

bakıldığında da görülmektedir.

Gündem başlığı altında ayrıca çeşitli yerelerde fabrikalarda yaşanan örgütlenme ve mücadele süreçleri tartışılmış, mümkün olduğunca somut çalışma ve müdahale önerileri oluşturulmaya çalışılmıştır.

- Birliğin örgütlenme sorunları

Geçtiğimiz haftalarda yapılan Birlik genel toplantısında yapılan tartışmalarda öne çıkan temel noktalardan birisi Birlik örgütlenmesinin güçlendirilmesi ve yerel zeminlerinin işletilmesi idi. Toplantıda yapılan anlatımlardan birçok yerelde bu

yönde adımların atıldığı görülmüştür. Birlik çalışmasının geleceği ve etkinliği bakımından kritik bir önem taşıyan bu adımların süreklileştirilmesi, zeminlerimizin güçlendirilmesi temel önemde bir görevdir. MYK bu görevin altını çizmektedir.

- Bülten

Bültenin Mart ayı sayısı değerlendirilmiş, Nisan sayısı için de planlama yapılmıştır. (...)

Metal İşçileri Birliği
Merkezi Yürütme Kurulu
7 Mart 2012

MİB'e tahammülsüzlük

Metal İşçileri Birliği (MİB) çalışanları, Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde kurulu bulunan **Adöksan** isimli döküm fabrikasına 7 Mart günü bildiri dağıtımı gerçekleştirdi. İşten atma saldırıları yaşanan fabrikaya "İşten atmalara karşı mücadeleye!" başlıklı bildirileri dağıtan MİB çalışanlarına fiziki ve sözlü engelleme girişimi boşa düşürüldü.

Personel müdürü fabrikaya dağıtıma gelen sınıf devrimcilerine sözlü olarak sataştı ve bildirileri dağıttırmayacağına dönük tehditler savurdu. Bir önceki gün saat 18.00'de yapılan dağıtımda eline geçen bildiriye dayanarak, bildirinin fabrikayı karalamaya yönelik olduğunu iddia etti. Bildiriye dağıttırmayacağını ve polisi çağıracağını söyledi. Sınıf devrimcileri, dağıtımı yapacaklarını ve buna kimsenin engel olamayacağını kararlılıkla belirttiler.

Gündüz ve akşam vardiyasında çalışan işçilerin servislerinin gelmesi üzerine dağıtım başlatıldı. İşçilerin sınıf devrimcilerini sahiplenmesi ve bildirileri alması personel müdürünün daha da çirkefleşmesine neden oldu. İşçilere "Almayın o bildirileri, atın yere" diyerek bağırды. Bunun üzerine sınıf devrimcileri ajitasyon konuşmalarıyla, içeride yapılan baskılara ve işten atmalara karşı birlik çağrısı yaptılar. Personel müdürünün sınıfsal kimliğini de teşhir ederek tehditlerini ve engelleme girişimlerini boşa düşürdüler. İşçilerin büyük kısmı bildirileri alıp müdürün önünden geçtiler.

07.30-15.30 vardiyasının çıkış yapmaya başlaması üzerine birkaç işçiyi yanına alan müdür, sınıf devrimcilerine saldırmalarını söyledi. Yapılan konuşmalar ile işçilere sınıfsal kimlikleri hatırlatılarak durmaları gereken yerin patronların yanı değil işçilerin yanı olduğu vurgulandı. Engelleme ve fiziki saldırı girişimleri işçilerin duyarlılığı ve sınıf devrimcilerinin kararlılığı sayesinde boşa düşürüldü.

07.30-15.30 vardiyasından çıkan işçilerin bir kısmı bildiriye müdürün karşısında okuyup en güzel cevabı vermiş oldular. Sınıf devrimcilerini, bütün çabalarına rağmen engelleyemeyen müdür ise işçilerin sınıf kinini arttırmış oldu. Geçtiğimiz hafta toplam 14 işçi keyfi gerekçelerle işten çıkarılmıştı.

Maltepe Belediyesi taşeron işçileri: “3 milyon taşer

İlhan Yıldırım

Alper Ekici

Mahmut Gülbinat

Murat Karamiş

İki hafta süren Ankara yürüyüşlerini başarıyla tamamlayan Maltepe Belediyesi işçileri zorlu yürüyüşlerini ve Nisan ayında gerçekleştirilmesi planlanan **Taşeron İşçileri Kurultayı**'na ilişkin hedeflerini gazetemizle paylaştılar:

“Sorunlar ve çözüm yolları tartışılacak”

- **Taşeron İşçileri Kurultayı düzenlemekteki hedefiniz nedir?**

İlhan Yıldırım: 78 günden beri tüm zorluklara rağmen direnişteyiz. Bu süreçte saldırılarla karşılaştık, zorluklar yaşadık. Karalamalar, iftiralar bizim haklılığımızı, meşruluğumuzu gölgeleyemedi. Tam tersine bizi daha çok cesaretlendirdi. Biz direnişe başlarken sadece Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin sorunlarına dikkat çekmek için direnişe başlamadık. İstanbul'da ve Türkiye'de taşeron işçilerinin yaşadığı sorunları gündeme getirme aracı olarak direnişe başladık. Bu direnişten kaynaklı çevre belediyelerde bizimle birlikte ayrı sorunları yaşayan taşeron işçileri de direnişten aldıkları güçle özgüvenli bir şekilde mücadele startı verdiler. Bizi örnek aldıklarını söylediler. Şu anda sekize yakın belediyede, tersanelerdeki taşeron işçileri, metal işkolundaki taşeron işçileriyle beraber büyük bir kurultay düzenlemeyi planlıyoruz. Bu kurultayda yaşadığımız sorunlar ve bu sorunların çözümü, mücadele gündeme gelecek. Birlikte hareket etme iradesi ortaya koyacağız. AKP'li ve CHP'li belediyeden taşeron işçileri de bu kurultaya katılacak. Bu kurultaydan çıkacak olan kararlar ışığında işçi arkadaşlarımızla beraber mücadelemize yön vereceğiz. İnsan iradesinin doğa koşullarına dayanabildiği kadar dayanacağız. Kurultay komitesinde direnişçi işçiler olarak yer alıyoruz. İki arkadaşımız bizi komitede temsil ediyor. Direniş alanına gerçekleştirilecek ziyaretin ardından yeni bir start vereceğiz. Ayrıca emekçi kadınların 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü kutluyoruz. Kadınlara yönelik saldırıların bize dönük saldırılardan bağımsız olmadığını biliyoruz. Bizi işten atan zihniyetle onları taciz ve tecavüz eden taşeron işçileriyle beraber mücadele ediyoruz.

Bunların çözümü de kadın-erkek ortak mücadeleden geçiyor.

“CHP'nin gerçek yüzünü gösterdik”

- **Ankara yürüyüşünü değerlendirirsen neler söylersin?**

Alper Ekici: Ankara yürüyüşü umduğumuzdan iyi geçti. Planladığımız basın açıklamaları ve yürüyüşlerin olacağı yerler dışında spontane gelişen 4-5 tane daha yürüyüş ve basın açıklaması yaptık. Hiçbir diyalogumuz olmadığı halde İzmit, Sakarya, Düzce, Bolu ve Ankara'da birçok insan bizi misafir edip eylemimize, basın açıklamalarımıza eşlik ettiler. Bu anlamda en önemlisi, aslında insanların tepkisiz, duyarsız olmadığını görüyoruz. İnanların tepkilerinin olduğunu ve bu tepkilerini bir çatı altında ortaklaştıramadıklarını görüyoruz. Ankara yürüyüşü de çok iyi geçti. Destekleyenlerin emekleri sayesinde yürüyüşü başarıyla sonuçlandırdık. Yüksel Caddesi'ndeki eylemde hiç kimseyi tanımamamıza rağmen 300-400 kişi katıldı. CHP Genel Merkezi önüne gittiğimizde oradaki insanlar direniş alanında birlikte yol yürüdüğümüz insanlarla aynı tavrı gösterdiler. Kılıçdaroğlu'nun “bana geldiniz de çözmedik mi” söyleminin gerçek olmadığı görüldü. Biz zaten, bu sorunu CHP'nin çözemeyeceği bilinciyle yola çıktık. Bunlar kendilerini işçiden, emekçiden, halktan yana gibi göstermeye çalışan yalancılardır. Hükümetten bir farkı yoktur. Bunu ortaya çıkarmak için o kadar yol yürüdük. Gittiğimizde de tavırlarını gördük. Yürüyüşün üzerinden bir hafta geçti, “muhteşem” Kılıçdaroğlu hiçbir şeyi çözmemiş oldu. Maçlarda amigoların birbirlerine laf atmaları gibi hükümetle de aralarında hiçbir farkın olmadığını göstermiş oldu. İşçilerin, emekçilerin yaşamlarını daha rahat idame ettirmeleri için hiçbir yaptırım güçleri yok. Ankara yürüyüşünde de bunu gördük.

İlhan Yıldırım: Ankara yürüyüşü bizim için çok önemliydi. Biz Ankara'ya sonuç almak için gitmedik. Hem CHP'nin gerçek yüzünü teşhir etmek, taşeron işçilerinin sorunlarının perdesini aralamak için gittik. Daha önce birçok eyleme katıldım. Ama Maltepe

on işçisinin sesiyiz!”

Belediyesi işçileri işçi sınıfının diğer bölüklerine de bir şey göstermiş ve öğretmiş oldu. Ankara yürüyüşü hem bize hem de Türkiye’deki 3 milyon taşeron işçisine birçok mesaj verdi.

“Sermayeden yana tavır aldılar”

- Uğradığınız sendikal ihanetin ardından Genel-İş cephesinden bir değişiklik var mı?

Mahmut Gülbinat: Şu anda bir değişiklik yok. Sendikaların, işçi sınıfını sahiplenme gibi bir tavır olsa durum böyle olmazdı. 9 işçi 78 gündür Maltepe Belediyesi önünde direniyor. Bununla beraber 14 gün boyunca Ankara yürüyüşü sürdü. Bu sendikaların yıkılıp tamamen işçilerin yönettiği yeni sendikalar olması lazım. Ankara’da Sakarya Caddesi’nde bir sendikaya girdik. 70 yaşında adam diyor ki işçi sınıfının üzerinde ölü toprağı, beton var diyor. Ben de şunu söyledim. Sen gelmişsin 70 yaşına. İşçi sınıfının üzerinde ölü toprağı var. Bunu devlet ve hükümet vermiş ama geri kalan betonu da sendikalar işçi sınıfının önüne örmüş. Çünkü işçi sınıfına hep ihanet etmişsiniz, bu da onun bir göstergesidir. Maltepe Belediyesi önündeki bizleri üye bile yapmadılar. Bu da yetmedi işverenin yayınladığı deklarasyonun altına imza attılar. Genel-İş İstanbul 2 No’lu Şube Başkanı Nevzat Karataş CHP’nin Emek Dünyası’ndan Sorumlu Başkanı’yımış. İşçi sınıfından yana tavır koymak yerine patronlardan ve sermayeden yana tavır koymuşlardır.

İlhan Yıldırım: DİSK’in Genel Kurulu’nda Maltepe işçileri bir şeye imza attı. Sendikal bürokrasiyi teşhir etti. Sendikalar işçi sınıfının öz örgütlülüğüdür. Sendikalar, bir elin beş parmağı kadar olan, asalak ve tavrını işçilerden yana koyan, işverenlerle her zaman kolkola gezen bürokratların değil işçi ve emekçilerindir. Sendikalar işçilerindir ve sendikaları bırakıp defolacaklardır. Biz o bürokratları bugün Maltepe Belediyesi’nde, yarın bir fabrikada veya farklı bir belediyede çalışırsak orada da teşhir edeceğiz. Sendikalar, gerçekten kendisini işçi sınıfından yana olduklarını iddia ediyorlarsa bu direnişe kayıtsız kalmamalılar. Sessiz kalırlarsa ve işçilerin haklı ve meşru direnişine kayıtsız kalırlarsa işverenle beraber hareket eden Belediye-İş 6 No’lu Şube Başkanı Ali Beyaz ve Genel-İş 2 No’lu Şube Başkanı Nevzat Karataş gibi olurlar.

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu’nun toplantısına katıldık. Buradaki direnişimizi anlattık. İstanbul bölgesindeki direnişlerin ortaklaştırılması, birleşik mücadele hattının örülmesi, kitlesel destek verilmesi, direnişi uzun vadeye yaymak için ekonomik anlamda destek verilmesini istedik. Geçtiğimiz günlerde Türk-İş’e bağlı sendikaların yöneticileri Belediye Başkanı Mustafa Zengin’le bir görüşme yaptı.

- Hakınızda yürütülen karalama kampanyalarına cevabınız nedir?

İlhan Yıldırım: Belediye Başkanı Mustafa Zengin, ortaya koymuş olduğu tavrıyla kendisinin ne kadar kötü durumda olduğunu, haksız olduğunu gösteriyor. Direnişimizi karalamak için elinden geleni yapıyor. Biz buradan şunu söylüyoruz. Biz meşruyuz,

Dayanışmaya çağırdığımız birçok kuruma, sendikalara buradan şunu söylüyoruz. Hiçkimse bu direnişin neden ve niçin yapıldığını tartışmasın. Somut bir şey var. Patron orada sıcak koltuğunda oturuyor. Bu çatışma işçi sınıfı ve sermayenin çatışmasıdır. Onlar tavırlarını gösterebilirler.

direnişimiz meşru. Kimseye veremeyecek cevabımız yok. Zengin’in direnişi karalamaya çalıştığını öğrendik. Bu mücadeleyi kişisel bir hesaplaşma gibi göstermek istiyor. Sizin vasitanızla, iftira sahibinindir, gerçekler ise sokakta direnen işçilerindir.

- Dayanışma yeterli mi?

İlhan Yıldırım: Dayanışmaya çağırdığımız birçok kuruma, sendikalara buradan şunu söylüyoruz. Hiçkimse bu direnişin neden ve niçin yapıldığını tartışmasın. Somut bir şey var. Patron orada sıcak koltuğunda oturuyor. Bu çatışma işçi sınıfı ve sermayenin çatışmasıdır. Onlar tavırlarını gösterebilirler. Ya patrone dan yana ya da işçilerden yana tavır alırlar. Kendilerini işçilerden yana gören ve bu söyleyen insanların niyetlerini de öğrenmiş oluruz.

Murat Karamiş: Maltepe’nin mahallelerinde, her gittikleri yerde nefesimizi onlara hissettireceğiz.

Bundan sonra onları her yerde teşhir edeceğiz. Bize göre birkaçı hariç belediye de tüm meclis üyeleri oportünisttir. Bunlar kendi menfaatleri için vardır. Biz 78 gün boyunca, bunların içinde halk, işçi sınıfı diye bir şey yoktur. Biz de onları ev ev halka anlatacağız. Maltepe’yi CHP’nin ikiye bölme tavrından kurtaracağız.

- DİSK ve Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekici’yle herhangi bir görüşme gerçekleştirdiniz mi?

İlhan Yıldırım: Erol Ekici’yle DİSK Genel Kurulu’nda görüştük. Daha sonra bizimle görüşeceğini söylemesine rağmen bizimle herhangi bir görüşme yapılmadı. Gidip kendisiyle görüşmek istiyoruz ve en kısa sürede bize dönüp görüşürse bu konuyla ilgilenmiş olduğunu gösterir. Kendisini telefonla arayacağız ve görüşme talebimize yanıt vermezse bu konuyla ilgili kamuoyuna bir açıklama yapacağız.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Taşeron işçilerinden kurultay

Taşeron köleliğine karşı mücadele yükseliyor. Birçok yerde devam eden direnişlerin gündemi haline gelen taşeron köleliğine karşı kurultay örgütlenecek.

Aralarında Maltepe Belediyesi önünde direnen taşeron işçilerinin de olduğu bileşenler tarafından Nisan ayının ilk haftası gerçekleştirilmesi planlanan kurultayın çalışmaları başladı.

İlk iş olarak kurultay hazırlık sürecini
Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

örgütleyecek bir komite oluşturuldu.

Komiteden direnişe ziyaret

Taşeron İşçileri Kurultayı Hazırlık Komitesi (TİKHK), taşeron işçilerinin Maltepe Belediyesi önündeki direniş alanına yapacağı ziyaret ile hem direnişe destek verecek hem de kurultayı kamuoyuna deklare edecek.

“Kadrolu işçiler taşeron işçilerine sahip çıkmalı!”

Nisan ayı içerisinde gerçekleştirilecek **Taşeron İşçileri Kurultayı**’nın örgütleyicilerinden **DİSK/Genel-İş İstanbul Anadolu Yakası 1 No’lu Şube**’nin yöneticileri kurultay hazırlıkları ve taşeron köleliğine ilişkin sorularımızı yanıtladı.

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişiyle ilgili mesajlar da veren şube yöneticileri köleliğe son vermek için ortak mücadelenin önemine dikkat çektiler.

“İşçilerin en büyük gücü birlikteliktir”

- Taşeron köleliğine karşı nasıl bir mücadele yürütülmeli?

Ahmet Arıkan (Kartursas işçisi/Kartal): Sendikamızda taşeron şirkette çalışan tek asil yönetim kurulu üyesi benim. Türkiye’de taşeronluk sistemi birçok sektörde faal durumda. Çok büyük hak kayıpları yaşanıyor. Öncelikle, taşeron sisteminin yoğun olduğu işkollarında lokal anlamda sorunların tespit edilmesi gerekiyor. Nakliye, deri, tersaneler, belediye gibi işkollarında taşeron firmalarda çalışan işçi önderlerinin tespit edilerek bu kişiler aracılığıyla sorunların tespit edilmesi gerekiyor. Daha sonra masaya oturarak değerlendirme yapılmalıdır. Bunun ön çalışmalarını zaten yapıyoruz. Sorunlar üzerinde çözüm önerileri ortaya koyup donelerle birilerinin karşısına çıkmalıyız. Bu iş için bölgesel anlamda mücadele yetmiyor. İşçilerin en büyük gücü birlikteliktir. Bu birlikteliği sağlamak gerekiyor. Yapacağımız şeyleri işçiye anlatarak onları kazanmalıyız. Bu gücü sağladıkta sonra asıl hedef taşeron çalışmanın önündeki yasal engellerin kaldırılmasıdır. Hükümete sıkıntılarımızı ve çözüm önerilerimizi anlatmalıyız. Ses getirecek bir şekilde yasal değişikliklerin yapılmasını sağlamak lazım. Sendikal anlamda, engel teşkil eden yasaların değiştirilerek muhatap kabul edilmeyi sağlamak önemli.

“Yasal düzenleme yapılmalı”

İbrahim Tuncer Arın (1 No’lu Şube YK üyesi): Taşeronlaşma vahşi kapitalizmin önümüze sunduğu bir şeydir. Bu genelde kamuda, temizlik şirketlerinde çalışan taşeron işçilerinin sendikalı olmalarını

sağlamaktır. Bu noktada yasal düzenlemelerin de mecliste görüşülüp önünün açılması gerekir. Örgütlenme yapılan şirketin farklı illerde ihale alması durumunda buralarda da çoğunluğu almak gerekiyor. Bunun için de bir an önce sendikalar hükümetle görüşüp örgütlenmenin önü açılmalıdır. Sosyalistlerle, devrimcilerle birlikte bu örgütlenmenin önünü açmamız lazım. Bu süreçte bir şekilde yasal düzenlemelerin yapılması gerekiyor.

“Sendikalaşmanın önünü açmak gerekiyor”

Yusuf Ceylan (Kartal Belediyesi / 1 No’lu Şube YK üyesi): Son olarak taşeron işçileriyle birlikte bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda süreci örgütlemek için alt komite oluşturuldu. Bu toplantıda, taşeron işçilerinin hepsini örgütleyecek bir dernek fikri gündeme geldi. Bu benim kişisel düşüncemdir ve Türkiye’de bireysel hak aramakla kazanma ihtimalinin mümkün olmadığını düşünüyorum. O yüzden işin bir yanında sendika diğer ayağında ise dernek çatısı altında örgütlenilirse daha fazla ses getirir. Böyle bir örgütlenme, taşeronluk sistemiyle ilgili yasal düzenlemeleri yapmak için meclisi zorlayabilir. Taşeronlaşmaya karşı bir hareket olması gerekiyor ama taşeronu yok edemeyiz. Taşeron şirketlerde sendikalaşmanın önünü açmak gerekir. Kadrolu işçilerle kadrosuz işçilerin hakları belli bir dengeye gelecektir. Bölgemizde özellikle Kartal’da taşeron şirketlerdeki çalışmanın içindeydik. Bazı ufak tefek sorunlar dışında işçiler olumlu yaklaştı ve kaynaşma içerisindeler.

Mehmet Tanyeri (1 No’lu Şube YK üyesi): Başkanımızın da değindiği gibi bu süre içerisinde eğer taşeron işçilerini yanımıza almazsak kadrolu arkadaşlarımız da büyük hak gaspları yaşayacak. Bu yüzden güç birliği yapıp çıtamızı daha yukarılara taşıyarak mücadele etmemiz gerekiyor.

“Taşeron İşçileri Kurultayı’na hazırlanıyoruz”

- Taşeron İşçileri Kurultayı’nın hazırlıkları hakkında bilgi verir misiniz?

Mahmut Şengül (1 No’lu Şube Başkanı): Alana yönelik çalışmalarımız devam ediyor. Anadolu Yakası’nda kitle örgütleri, sendikalar ve taşeron işçileri ile diğer işkollarında (tersaneler, metal, deri, tekstil, genel hizmetler vb.) taşeron çatısı altında çalışan işçilerin de içinde bulunacağı bir oluşum yaratmak istiyoruz. Yola çıkarken ilk hedefimiz Taşeron İşçileri Kurultayı düzenlemek. Bu kurultaydan sonra daha farklı etkinliklerle tüm taşeron çalışanlarının sorunlarını (ücretsiz, kurlsız çalışma, iş güvencesi vb.) ve çözüm yollarını anlatan bir bildiriyle sorunun asıl muhatabı olan meclise gideceğiz. Daha önce taşeron sistemini sona erdireceklerini söylüyorlardı. Onların peşine takılıp gitmektense sorunun asıl muhatabı olan taşeron işçileri kendi sorunlarını kendileri tespit edip bu konunun meclis gündemine getirilmesi için önümüzdeki süreçte çalışmalarımızı yürüteceğiz. Tüm işkollarını kapsayan bu örgütlülüğü yaratırken de sendika ve siyasal anlayış ayrımı yapmadan sadece taşeron işçilerinin sorunlarına hizmet eden bir anlayışla bu işe gireceğiz. Böylelikle de toplumun her kesimini kapsayacak bir oluşum için hareket edeceğiz.

Metal işkolundan, tersanelerden, diğer işkollarından taşeron işçileri ve Genel-İş 1 No’lu Şube olarak bu çalışmanın altyapısını oluşturmaya çalışıyoruz. Sadece kendimizin değil bu oluşum içindeki tüm arkadaşların görüşleri doğrultusunda hareket edeceğiz. Hazırlıklarımızı yaptıktan sonra Nisan ayı içerisinde Taşeron İşçileri Kurultayı yapmayı planlıyoruz. Bu etkinliği daha öncesinde basınla paylaşarak bölgemizin gündemine taşımak istiyoruz. Ayrıca, kamuoyu ve tüm taşeron işçilerinin dikkatini buraya çekmeyi arzuluyoruz. Bunu yapabilirsek önümüzdeki süreçte çok farklı noktalara gelebiliriz. Önce, sorunları tespit etmek gerekiyor. Örneğin tersanelerde iş cinayetleri, güvencesizlik sorunu var. Bizim işkolumuzda ihale süreçleriyle ilgili sıkıntı var. Sendikalaşmayla ilgili baraj sıkıntısı ve kurlsız çalışma ve işten atmalar var. Eskiden kölelik vardı. Kendi coğrafyamızda da ağalık sistemi vardı. Taşeronluk da bunlardan çok farklı değil. Birçok kesimin refah payının elinden alınarak sadece bir kişide toplanması demektir taşeronluk. Bunun karşısındaki duruşumuz ise insanların yaşam standartlarının sosyal ve ekonomik açıdan geliştirilmesidir. Yarın işe geldiğinde acaba işten çıkarılır mıyım, çıkarılmaz mıyım kaygısını yaşamayacağı sadece ekonomik değil diğer anlamda da düzenleme getirilmesidir.

“Kadrolu işçiler taşeron işçilerine sahip çıkmak zorunda”

Kendi bölgemizde dört belediye var. Bunun üçü bize bağlı diğeri ise Belediye-İş Sendikası’nda. Bu belediyelerde kadrolu işçi sayısı 1500, taşeron işçilerinin sayısı ise 5 binin üzerinde. Eğer bunu baz alırsak burada kadrolu çalışanların da artık şu gerçeği görmesi gerekiyor. Bu süreçte taşeron sistemine karşı bir duruş sergilenmezse yarın öbür gün kadrolu işçilerin hak arama mücadelesinde taşeronlardan farkı olmayacak. Bunu emeklilik yaşının yükseltilmesi, torba yasada gördük. Önümüzdeki süreçte taşeron sorununu çözmezsek kadrolu işçilerin kazanımları ellerinden gidecek. Kadrolu işçiler kendi haklarını koruyabilmek

için taşeron çalışanlarına sahip çıkmak zorundalar.

“Maltepe kıvılcım olmalı”

- Maltepe taşeron işçilerinin direnişiyle ilgili neler söyleyebilirsiniz?

Emrah Şahin (Kadıköy Belediyesi / 1 No'lu Şube YK üyesi): Alanlara gitmekle dayanışma olmuyor. Sendikal bilinci oturmuş her insan için Maltepe Belediyesi taşeron işçileri bir kıvılcım olmalı. Artık, kadro istenmeyen bir şeydir. Devlet yönetimleri bunu istemiyor. Bunun yerine bir kadrolu çalışanın ücretiyle 3-4 kişi çalıştırmak istiyorlar. Bunu CHP Genel Başkanı da dile getirerek taşeron sistemi modern köleliktir dedi. Ne yapmamız gerekiyor? Kadrolu işçilerin kadrosuz işçilerin yanında yer alması gerekiyor. Greve gittiğimizde bu bizim için gerekli. Haklar mücadele edilerek kazanılmalıdır. Kendi adımıza bu mücadelenin içerisinde hep olduk. Kadrolu işçilere bu saatten sonra sahip çıkacak olan taşeron işçileridir.

- Sendikal bir taşeron işçisi olarak sorunlarınız neler?

Murat Aydoğan (Kartursaş işçisi / 1 No'lu Şube Disiplin Kurulu Başkanı): Trajikomik tarafı bizdeki sendikal örgütlenmenin işveren tarafından getirilmesidir. Hak almadan işveren eliyle ne kadar mücadele edebilirsin bu da ayrı bir konu. Hayatım boyunca, taşeron sistemiyle ilk kez Kartal Belediyesi'nde tanıştım. Daha önce de taşeron çalıştırmanın nasıl bir şey olduğunu duyuyordum ama bu kadar acımasız, ikinci sınıf insan olarak görülebileceğimi tahmin bile edemiyordum. Kartursaş'ta sendika geldikten sonra kendimizi kadrolu işçiler gibi düşünmedik. Biz yine de en basit

insani hakları toplu sözleşmede almak için deveye hendek atlatmak zorunda kalıyoruz. Taşeron şirkette maaşlarımızı ne zaman alacağımızı bile bilmiyoruz, en önemlisi muhatap bile alınmıyoruz. İşyerinde bir sıkıntı yaşayınca ve amirlerimize bildirdiğimizde görev yerlerimiz değiştirilmek isteniyor. Ben değişiklik istemiyorum, sıkıntımı halletmek istiyorum. Sendikalaşmamız beni umutlandırıyor. Bu yönetimin samimiyetine güveniyorum. Kartursaş'ın da çok güvendiği bir yönetim. Biz sadece ücret sendikacılığı yapmıyoruz. İşçileri bilinçlendirmek için uğraşıyoruz. Bu çok zor bir şey. Biz sendikayı mücadele vererek almadık, hiçbir çaba sarf etmedik. O kadar sindirilmiş bir toplumuz ki insanlar sendikayı öcü gibi görüyorlar. İşçiler üretimden gelen güçlerini görmüyorlar.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yaraşır: “Sınıfın yıkıcı enerjisini açığa çıkarmak gerekiyor!”

Maltepe Belediyesi önündeki direnişlerini sürdüren işçileri ziyaret eden Araştırmacı-yazar Volkan Yaraşır, taşeron köleliği ve işçilerin direniş süreciyle ilgili görüşlerini gazetemizle paylaştı...

Taşeronluk sistemi sınıfa son derece soğukkanlı ve cepheden bir saldırdır. Sermayenin maksimum kar hırsının en somut ve yokedici organizasyonudur. Sistem sınıfı atomize etme ve parçalama üzerine kurulmuştur. Taşeronlaştırma işçinin sosyal bir enkaz haline getirilmesi yönünde sistematik bir programdır.

Taşeronlaştırma finans kapitale müthiş olanaklar sunar. En başta işçinin kimliğinde ve bilincinde kırılmalar ve deformasyona yol açar. Sınıfın kolektif aksiyon yeteneği köreltilir, atomize edilir. Sınıfın değersizleştirilmesi yönünde sistemli saldırılar yapılır. Bütün bu taktiklerle sınıfın devrimci kimyasını bozmak, riayet etmesi ve boyun eğmesi hedeflenir. Taşeronlaştırma açlık ve sefaletle sınıfı köleleştirirken, onun bütün yaratıcı ve yıkıcı gücünü kaybetmesi amaçlanır.

Finans kapital, taşeronlaştırmada hedef şaşırtır, kendini gizler, saklanır. Sınıfın önüne sahte hedefler çıkarır. Bir tampon işlevi gören taşeronlaştırma finans kapitalin organize ettiği bir suç şebekesidir. Yıkıcıdır, hedef şaşırtıcıdır, işlevi yokedicidir, ruhu kadavra eder. Kısaca taşeronlaştırma, sınıfın kolektif davranma, düşünme, hareket etme yönlerini felç eder. Sermayeye uysal ve terbiye edilmiş, ehlileştirilmiş bir “işçi” sınıfı sunar.

Bu sermayenin kompleks ve son derece rafize ve soğukkanlı saldırısına karşı bugün gerçekleşen direniş manalıdır. Bir nevi manifestodur. Maltepe taşeron işçileri, İzmir Belediye işçileri, Marmaray, Çapa direnişleri sınıfın arayışının ve öfkесinin dışavurumudur. Taşeron işçilerinin örgütlenmesinde en başta yapılması gereken sınıfsal öfke ve kini açığa çıkartmak olmalıdır.

Kendisi enformel bir nitelik taşıyan taşeronlaşmaya karşı sınıf mücadelesinin yaratıcı zenginliğine güvenerek son derece zengin enformel örgütlenmeler yaratılabilir. Her taşeron firma, öfkenin ve kinin odağıdır. Sınıfla temas ve örgütlenme bu kini öfkeyi tetiklemelidir.

Taban örgütlenmeleri şeklinde kurulacak ilişkiler, sınıfın yıkıcı enerjisinden beslenecektir. Taban örgütlenmelerinden şekillenen bir emek odağını oluşturmali, yerel, il, bölge ve ulusal düzeyde bunu Taşeronlaştırmaya Karşı Mücadele Platformu şeklinde biçimlendirmek olanaklıdır. Bu adımlar, sendikal bürokrasiyi zorlamaz, sendikal örgütlenme yönündeki çalışmaları da dışalamaz. Yapılması gereken, sınıfın ana gövdesini oluşturan güvencesiz, tipik ve taşeron olarak çalışan işçilerin yıkıcı enerjisini açığa çıkarmak ve onu kristalize edecek yeni ve yaratıcı örgütlenmeleri oluşturmaktır. Bu alana stratejik olarak yönelmek gerekiyor. Yaratılacak her örgütlenme, atılacak her adım bizim için değerlidir, birikimdir, öğreticidir.

BİR-KAR'dan direnişe destek!

Maltepe Belediyesi taşeron işçilerinin direnişi sürerken işçilerle uluslararası dayanışma da büyüyor. Direnişçi işçiler, kendileriyle gösterilen dayanışmayı yanıtsız bırakmıyorlar.

“Yaşasın sınıf dayanışması!”

İsviçre BİR-KAR: “...Uzun ve zorlu olan bu yolu birbirinize kenetlenerek, “direniş çadırında yoldaş, evde baba-evlatız” diyen bir sınıfın, işçi sınıfının tertemiz bir parçasını temsil eden sizler, maddi sıkıntılarınızın yanı sıra, zorlu kış ve soğuğa karşı üzerinizdeki mantolarınızla, başınızdaki şapka ve berelerinizle, ellerinizdeki eldivenler boynunuzdaki fularlarla, göz bebeğiniz gibi koruduğunuz direnişinizin taleplerini yansıtan döviz ve pankartlarınızla, günlerdir eylem içinde olmanızla, yurtdışındaki BİR-KAR taraftarlarının olduğu gibi, Türkiye işçi sınıfının da onur timsalleri oldunuz. İşçi sınıfımızın hak alma mücadelesinin bilincine vardığında neler yapabileceğinin yeni bir örneğini dostla düşmana gösterdiniz.

Bugüne kadar BİR-KAR olarak sergilediğiniz başeğmez onurlu direnişinizle paralel bir dayanışma içinde olmadığımızın farkındayız. Direnişinizi hangi koşullarda ve ne tür zorluklarla bugünlere taşıdığının yakın takipçisi olduk ama sesinizi ve davanızı en geniş kitlelere taşımada zayıf kaldık.

Bu vesileyle bilmenizi isteriz ki, İsviçre BİR-KAR, direnişinizin bundan sonraki süreçlerinde daha yakın bir dayanışma içinde olacak. Sesinizi, taleplerinizi ve haklılığınızı daha geniş kitlelere taşıyarak işçi düşmanı Maltepe Belediyesi yönetiminin teşhirini sağlayacağız. Direnişinizin kazanımla sonuçlanması için maddi ve manevi her türlü desteğimizle sizlerle birlikte olacağız.

Selam olsun Maltepe Belediyesi'nde direnen siz taşeron işçilerine. Yalnız değilsiniz!”

Taşeron işçilerinden BİR-KAR'a:

“...Bizler mücadelemizle sermayenin ve hükümetinin güzellmeler yaptığı taşeronluk sistemi üzerindeki yalanın perdelerini indirmektedir. Direnişimiz artık yeni bir evreye girmektedir. Taşeronluk sistemine karşı başlattığımız bu mücadeleyi diğer taşeron işçilerle ortak bir zemine taşıyoruz.

Sizlerin de bu mücadeleyi kendi bulunduğunuz ülkelere, kentlere taşımanızdan ve enternasyonal bir dayanışmayı örmeye çalışmanızdan kaynaklı teşekkür ediyoruz. Yüreği sınıfla atan, bizlerle beraber mücadele veren siz dostlarımızı selamlıyor, oradaki tüm sınıf kardeşlerimize mücadelelerinde başarılar diliyoruz.”

Almanya’da uyarı grevleri

Almanya’da kamu sektöründeki uyarı grevleri yayılıyor. 5 Mart gününden itibaren altı eyalette yapılan uyarı grevlerine çarşamba günü Kuzey Ren Vestfalya da katıldı. Grevler, ulaşımı felç etti. İki milyon kamu emekçisini kapsayan toplu iş sözleşmesindeki uyuşmazlık nedeniyle başlayan grevin ana talebi ücret zammı konusundaki yüzde 6,5’lik artış.

5 Mart’ta Hessen, Rheinland-Pfalz ve Saar Eyaletleri’nde belediyelere bağlı anaokulları, tiyatrolar, hastaneler, bankalar, iş ve işçi bulma kurumları, temizlik işleri ve toplu taşımada görev yapan çalışanların başlattığı uyarı grevleri salı günü Baden Württemberg, Hamburg, Schleswig-Holstein ve Mecklenburg-Vorpommern Eyaletleri’ne yayıldı.

Ver.di sendikasının çağrısıyla, bugün Almanya’nın NRW, Baden-Württemberg, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen ve Brandenburg eyaletlerinde uyarı grevleri yapıldı.

Uyarı grevleri her yerde yüksek bir katılımıla gerçekleşti ve oldukça etkili oldu. Trenler, tramvaylar ve otobüslerin çalışmadığı grevde ulaşım adeta durdu. Devlete bağlı çocuk yuvaları açılmadı. Hastaneler acil

bölemleri dışında hizmet vermedi. Temizlik işçileri ise grevlerin en aktif ve yüksek oranlı katılımcıları oldu.

Uyarı grevinin en etkili olduğu yerlerden biri de NRW’ydi. Wuppertal’da greve katılım hayli yüksekti ve günlük yaşamda iyiden iyiye hissedildi. Burada bir de yürüyüş gerçekleştirildi. İki ayrı koldan başlayan yürüyüşe 2 binin üzerinde kişi katıldı. Yürüyüş sırasında yapılan konuşmalarda, ücret sorunu gibi özgün sorunların yanı sıra, toplum ölçüsünde gitgide hissedilen yoksullaşma gerçeğinin de altı çizildi. Bu çerçevede, yoksulluğun sadece Yunanistan’ın değil, aynı zamanda Almanya’nın da bir gerçeği haline geldiği ileri sürüldü.

Politikacıların maaşlarına 500 Euro zam yapmak için bir günde yasalar çıkarttıkları, ama sıra işçi ve emekçilerin ücretlerine gelince, bundan özenle kaçındıkları belirtildi. Bu duruma karşı duyulan öfke, yürüyüşte taşınan döviz ve pankartlara da yansdı.

Uyarı grevi Köln ve Düsseldorf’da da hayli etkili oldu. Düsseldorf’daki eyleme toplam 5 bin kamu emekçisi katıldı.

Kızıl Bayrak/ Almanya

ACTA anlaşmasına karşı protestolar

İnternette sansür anlamına gelecek olan Ticarete Sahteciliğin Önlenmesi Antlaşması (ACTA) yasasına karşı protestolar sürüyor. Yasaya karşı Şubat ayında ikinci kez onbinlerce kişi “ACTA gitsin, demokrasi gelsin” sloganları atarak Paris’ten Belgrad’a kadar protesto gösterileri düzenledi.

Almanya, geçtiğimiz cumartesi günü internette özgürlük talebiyle buluşan göstericilerin protestolarına sahne oldu. En kitlesel gösteriler Frankfurt’ta ve Berlin’de gerçekleşti. Buralarda 4 bin kişi yürürken, Köln, Düsseldorf ve Münih’te de toplam 10 bine yakın kişi yürüdü.

İnternette özgürlük talebinde bulunarak sokaklara çıkan göstericiler, bu tür gerekçelerle internet üzerinden paylaşımda bulunan kişilerin yüksek cezalara çarptırılacaklarına dikkat çekiyor. Film ve müzik endüstrisi için lobi faaliyetlerinde bulunanların anlaşma metni üzerinde büyük etkisi olduğunu ifade ediyorlar. Göstericiler, anlaşmanın yürürlüğe girmesi halinde internetten müzik ve film indirmenin, ayrıca verileri üçüncü kişilere aktarmanın zorlaşacağını bildiriyorlar.

Anlaşmayı şu ana kadar 27 AB üyesi ülkeden 22’si imzaladı. Almanya’nın dışında Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Letland gibi pek çok AB ülkesi ise protestoların yoğunlaşması üzerine, anlaşmayı imzalamaktan vazgeçmişti. Avrupa Komisyonu da geçtiğimiz günlerde temel hakları ihlal iddialarının incelenmesi için Adalet Divanı’na başvuracağını bildirdi. Anlaşmanın AB içinde yürürlüğe girebilmesi için Avrupa Parlamentosu tarafından da onaylanması gerekiyor.

Uluslararası alanda fikri mülkiyet haklarının standartlarının yükseltilmesi ve korunması adı altında program, video ve müziklerin internette “yasadışı” yoldan paylaşımını engellemeyi amaçlayan anlaşma metni AB, ABD, Avustralya, Kanada, Japonya, Meksika’nın yanı sıra Fas, Yeni Zelanda, Singapur, Güney Kore ve İsviçre’nin katılımıyla hazırlanmıştı.

Er Mannig’e işkence raporda

WikiLeaks’e ABD’nin istihbarat bilgilerini aktaran asker Bradley Manning’in ABD’de önleyici tutukluluk sırasında aylarca tecritte tutularak işkence gördüğü bildirildi. Avukatlarının iddiaları üzerine müfettiş görevlendiren Birleşmiş Milletler, raporu açıkladı.

BM İşkence Özel Raportörü Juan Ernesto Mendez, Cenevre’de yaptığı açıklamada, Ağustos 2010’da tutuklanan Bradley Manning’in Quantico Cezaevinde geçirdiği sekiz aylık sürede maruz kaldığı uzun ve aşırı tecritin oluşturduğu, zalimce, insanlık dışı ve aşağılayıcı muameleye maruz kaldığını düşündüğünü belirtti.

Raportör, “Manning’in masumiyet karinesinden faydalandığını ve herhangi bir suçtan dolayı suçlu ilan edilmemişken, böyle bir muameleye maruz tutulmasının hiçbir anlamı olmadığını” söyledi.

Uluslararası Af Örgütü ve Amerikan Sivil Özgürlükler Birliği gibi kuruluşlar, Manning’in günde

sadece bir saat havalandırmaya çıkma hakkı tanındığı hücrede tecritte tutulması ve çıplak uyumaya zorlanması şeklindeki uygulamaları eleştirmişti.

Manning, tarihi henüz saptanmayan davasında suçlu bulunduğu takdirde ömür boyu hapisle cezalandırılacak. Amerikan ordusu geçen yıl Ekim ayında, ekonomik nedenlerden dolayı Quantico Cezaevinin kapatıldığını açıklamıştı. Türkiye’deki Pozantı haberleri gibi açığa çıkan her tecrit ve işkence sonrası mekan değiştirerek herşey yok sayılıyor. Cezaevleri her zaman burjuvazinin baskı ve zor politikasının kaleleri olagelmıştır. Bugün de bu gerçek türlü durumlarla karşımıza çıkıyor. Wikileaks’a sızdırdığı binlerce dökümanla emperyalistlerin kirli oyunlarını teşhir eden Manning, tecrit ve işkence ile cezalandırılmak isteniyor.

Eylem ve direnişler dört bir yanda

Dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçiler Mart ayını grevlerle, protestolu gösterilerle karşıladı.

Kamboçya'da çoğunluğu kadın işçilerden oluşan tekstil işçilerinin, Endenozya'da bisküvi fabrikasındaki kadın işçiler taşeronlaşmaya karşı başlattıkları grevler sürerken, Çin'de de grevler giderek yaygınlaşıyor. Kırgızistan'da altın madeninde çalışan madencilerin grevleri kazanımlarla sona erdi. Mısır'da ve İsrail'de liman işçileri iş bıraktı. Haiti'de sokak gösterileri gerçekleşti. Yunanistanlı emekçiler IMF, Avrupa Bankası ve AB'nin diktalarına karşı direnirken, Hindistan'da ise hayatı durduran genel grev yaşandı.

Kamboçya'da tekstil işçileri grevde

Kamboçya'da tekstil işçilerinin 20 Şubat'ta başlattıkları grev sürüyor. Tekstil fabrikası Manhattan Textile and Garments Corp isimli bir Çin tekeline ait. Büro çalışanı bir Çinli'nin işçilere pencereden küfür etmesi üzerine öfkelenen işçiler fabrikayı taş yağmuruna tutmuştu.

İşçiler, işverenden Ekim ayında uzlaştırmacı mahkemede kabul edilen taleplerinin uygulamasını istiyorlar. Bu taleplerden bazıları, geçici işçilerin iki sene sonra sözleşmeli işçi statüsüne alınmaları ve güvenli ayakkabıları giyme hakkıydı.

Endenozya'da kadın işçilerden taşeronlaşmaya karşı grev

Surabaya kentinde PT Jacob bisküvi fabrikasında çoğunluğu kadın yüzlerce işçi taşeronlaşmaya karşı ve işin yeniden düzenlenmesi için greve gitti. Sözleşmeli işçiler ve geçici işçiler grevde birlikte hareket ediyorlar. İşçiler işyerlerinin kapılarına barikat kurarak işyerine girilmesini engellemeye çalışıyorlar.

Haiti'de sokak gösterileri

Haiti'de Başbakan Garry Conille, seçildikten 4 ay sonra, 24 Şubat'ta istifa etti. 29 Şubat'ta ise farklı şehirlerde ağırlığını öğrencilerin oluşturduğu binlerce kişi ABD tarafından devrilen Jean Bertrand Aristide'nin başa gelmesi için gösteriler düzenlediler.

Mısır'da Suez limanında grev

Kızıl Deniz'de bulunan Suez'deki limanda çalışan

işçi ve emekçiler 29 Şubat'ta greve gitti. Talepleri arasında Aralık ayında limanların güvenliği gerekçesiyle Suez limanına yerleştirilen askeri subaylarının derhal geri çekilmesi bulunuyor. İşçi ve emekçiler grevden önce 3 gün oturma eylemi yapmışlardı. Grevdeki işçiler diğer limanlardaki işçilere çağrı yaparak kendileri ile dayanışmalarını istediler.

Altın madeninde süresiz grev

Mısır'ın Marsa Alam bölgesindeki Sukari altın madeninde çalışan 900 madenci, 2 Mart'tan itibaren süresiz greve başladılar. Maden işçileri, daha fazla ücret ve daha iyi çalışma koşulları talep ediyorlar. İşçilerin ocağa giden caddeyi işgal etmeleri üzerine patronlar tarafından polise haber verildi ve askeri şuraya da başvurulmuş, maden ocaklarında yaşanan çok sayıda grev nedeniyle daha fazla "güvenliğin" sağlanması istendi.

Kırgızistan'da altın madeninde grev

Kumtau'da bulunan altın maden işletmelerinde çalışan madencilerin 10 gün süren grevleri kazanımlarla sona erdi. Kar ve dondurucu soğuğa rağmen 4000 metre yukarıda yılda 20 ton altın madeni üreten 2500 madenci yüzde 4,5 daha fazla ücret artışı talep ediyorlar. İşçiler sosyal güvenlik haklarını kendi aylıklarından ödemek zorundalar.

Grevdeki işçiler hükümetin karalama kampanyasının aksine, mücadelelerini kararlılıkla sürdürdüler ve taleplerinin haklılığını savundular. Kanadalı Multi Camaco tekeli, işçilerin kararlılığı karşısında talepleri kabul etmek zorunda kaldı. Madenciler anlaşmanın sağlanmasından sonra işlerinin başına döndüler.

Tahran'da metal işçileri gösteri yaptı

İran'ın başkenti Tahran'da 1 ve 2 numaralı metal işletmesinde çalışan 600 işçi, 13 Şubat'ta bir ana kavşağa barikat kurarak 4 saatliğine trafiği kapattılar. Metal işçileri bu eylemleri ile ücretlerinin aylardır ödenmemesini protesto ettiler. Özel birlikler ve polisin hemen protestonun gerçekleştiği alana gelerek işçileri tehdit edip barikatı kaldırmaya çalışması da bir işe yaramadı. Son haftalarda ülkede aralarında Tahran Metrosu'nun ve Darian baraj projesinin de bulunduğu birçok işyerinde uzunca bir süredir alamadıkları aylıklarının ödenmesi için grevler yaşanıyor.

Hindistan'da 100 milyon kişi genel greve katıldı

Hindistan'da işçi ve emekçiler kamu alanlarında özelleştirmelere ve hayat pahalılığına karşı genel greve gitti. İşçiler çalışma yasasında da değişiklik yapılmasını talep ediyorlar. Bunlar arasında teşeron işçi çalıştırılmasının yasaklanması, asgari ücretin yükseltilmesi, işten çıkarmaların engellenmesi ve emeklilik parasının güvenceye alınması bulunuyor.

Organizatörlerin verdiği bilgiye göre, genel greve kamu ve özel sektörde çalışan 100 milyon işçi ve emekçi katıldı. Sadece küçük bir azınlığın sendikalı olduğu düşünüldüğünde genel greve katılımın sayısı daha da önem kazanıyor. Hindistan tarihinde ilk kez

11 sendikanın biraraya gelerek genel grev çağrısı yapması da diğer önemli nokta.

Genel grevin arka planını besin maddelerindeki fiyat artışları nedeniyle hükümetin neoliberal politikalarına karşı kurulan protesto cephesi oluşturuyor. Geçtiğimiz aylarda temel besin maddelerinin fiyatlarında müthiş artış kaydedilmiş, bu durum ise sadece yoksulları vurmakla kalmamış, şimdiye kadar maaşları ile kıt kanaat yaşamaya çalışan işçi ve emekçileri de vurmuştu. İşçiler düşen alım gücü nedeniyle ailelerini geçindiremez duruma gelmekten korku duyuyorlar.

Başkent Delhi'de, büyük ekonomi metropollerini olan Mumbai'de (Bombay) ikinci büyük şehir olan Kolkata'da (Calcutta), büyük yerleşim yerleri olan Hyderabad, Chennai (Madras) ve Bengaluru'de (Bangalore) genel grevin etkileri büyük oldu. Kamu yaşamı büyük ölçüde durdu. Ulaşım durdu. Bankalar kapalı kaldı. Özel bakalarda sadece acil durumlarda hizmet verildi. Demiryolları sendikası IRF'nın (All India Railwaymen Federation) da greve katılması nedeniyle trenler çalışmadı. Eğitim kurumları tatil edildi.

Hindistan'da iki büyük "komünist" sendikadan biri olan AITUC'ın (All India Trade Union Congress) Genel Sekreteri Gurudas Dasgu hükümete düşünmesi için yeterince zaman bırakıldığını vurgulayarak, "grev tek silahımızdı" dedi.

Sendikalar ve çalışanlar enflasyonun durdurulması, asgari ücret uygulamasının hayata geçirilmesi, gündelikçi olarak ve hiçbir sosyal hakka sahip olmadan hayatını kazanmak zorunda kalan 50 milyon işçinin, sürekli işçiye dönüştürülmesini talep ediyorlar. Sendikaları ve işçileri endişelendiren bir diğer şey de, giderek daha fazla ekonomik alanın yabancı yatırımcılara peşkeş çekilmesi. Kamu sektöründe yıllardır özelleştirme furyası sürüyor.

İspanya'da 200 çelik işçisinden protesto

Madrid'de 2 Mart günü 200 çelik işçisi endüstri müzesi önünde protesto gösterisi yaptı. İşçiler 324 işçinin çalıştığı Arcelor Mittal'in bir bölümünün kapatılmak istenmesini protesto ediyorlar ve daha fazla istihdam talep ediyorlar.

İspanya'da işsizlik oranında, yüzde 23 ile endüstri ülkelerinin en başında geliyor.

Emperyalist savaş ve kadın

“Analık hukukunun yıkılışı, kadın cinsinin büyük tarihsel yenilgisi oldu. Evde bile, yönetimi elde tutan erkek oldu; kadın aşağılandı, köleleşti ve erkeğin keyif ve çocuk doğurma aleti haline geldi. Kadının özellikle Yunanlıların kahramanlık çağında, sonra da klasik çağda görülen bu aşağılanmış durumu, giderek süslenip püslendi, aldatıcı görünümlere sokuldu, bazen yumuşak biçimler altında saklandı; ama hiçbir zaman ortadan kaldırılmadı.” (*Engels, Ailenin, Devletin ve Özel Mülkiyetin Kökeni*, sf: 69)

Özel mülkiyetin çıkış dönemine denk gelen bu ‘tarihsel yenilgi’ ile birlikte kadının ezilmişliği günümüze kadar farklı tarihsel dönemlerde farklı boyutlar kazansa da hiçbir zaman ortadan kalkmadı. Kadın, her dönemin kendine özgü sorunlarıyla karşı karşıya kaldıysa ve bu sorunlar eski toplumsal düzenden devranılarak katmerleşse de, kökeni çok geçmişe dayanan sorunlar halen günümüzde de yaşanmaya devam etmektedir. Kadının savaşlarda en ağır faturayı ödemek ile yüz yüze bırakılması bu sorunlardan sadece birisidir.

Savaşlarda kadınların ödediği ağır faturalar analık hukukunun egemen olduğu dönemden ataerkil döneme geçişle birlikte kabileler arası savaşlarda kendisini göstermeye başlar. Diğer kabilenin zenginliklerine el koymak, onu ortadan kaldırmak veya başka bir nedenden ötürü yaşanan bu savaşlarda kadınlar özel olarak hedef seçilmişlerdir. Analık hukukunun yıkılmasının ardından kadının doğurganlığından kaynaklı kazandığı özel değer halen belli ölçülerde devam etmesi bunun nedenlerinden biridir. Çünkü doğurganlık simgesi olan kadını ele geçirmek karşı tarafın mülkünü ve zenginliğini ele geçirmekle aynı anlama gelmiş durumdadır.

13. Moğol istilasını yürüten Cengiz Han “bir erkeğin yaşamındaki en büyük işi, düşmanlarını yenmek, karşısındakini yok etmek, onların olan her şeyi ellerinden almak, onları yetiştirenlerin ağlamasını duymak, atlarını dizlerinin arasına almak, kadınlarının en istek uyandıranlarını kollarında sıkmaktır” (*Susan Brovnmiller, Cinsel Zorbalık*, sf: 375) diyerek neyi amaçladığını açıkça ortaya koyar ve bununla birlikte egemenler zihniyetinin de küçük bir izdüşümünü sunar.

Günümüze kadar bu zihniyetin devam etmesi sonucu halen kadınlar emperyalist ve gerici savaşlarda özel olarak hedef seçiliyorlar. “Namus simgesi” olan kadının özel olarak hedef seçilmesindeki temel mantık, karşı tarafın “mülkiyetine” el koymak, düşmanı zayıf ve küçük düşürmek, aşağılamak ve köleleştirmektir.

Ancak günümüz burjuva toplumunda sorunun mahiyeti daha da katmerleşmiş durumdadır. Yaşanılanların sadece tecavüzle sınırlanmaması, bunun yanında toplumun “değerleri” adına tecavüze uğrayan kadının “ötekileştirilmesi” ile birlikte kadını fuhuşa ve intihara zorlama / sürüklenme buna bir örnektir. Ayrıca savaş açılan ülke haricinde askerlerin konuşlandığı işbirlikçi ülkelerde de gerek farklı ülkelerden gerekse de o ülkedeki kadınların fuhuşa zorlanması / sürüklenmesi ile birlikte savaşlar zaten dünya halkları için bir yıkımken bu yıkımın kadın açısından faturası daha da ağırlaşmıştır.

Geçmişte yaşananları örnekleyerek anlatacak olursak sorunun hangi boyuta vardığı daha açık görülmüş olacaktır. 1990’ların başında Balkanlardaki soykırımda 20 bin kadına hamile kalıncaya kadar tecavüz etmeleri ve hamileliklerinin yedinci ayına

kadar esir edildikleri kamplarda tutulmaları yakın tarihin olaylarından sadece birisini oluşturmaktadır. Somali’de 1991-1992 yılları arasında aralarında 4 ile 6 yaşındaki çocukların da bulunduğu 300 bin kadına mülteci kamplarında tecavüz edilmesi, Ruanda’da 15-65 yaşlarında 15 bin kadına, Bosna Hersek’te Sırp ırkçı faşist birliklerin 50 bin Boşnak kadınına, Pakistan’da Pakistan askerlerinin 200 bin Bangladeşli kadına tecavüz etmesi ve 25 bin kadının hamile kalması, ABD ordusunun işgal ettiği Vietnam’daki My la i köyünde 450 kadın ve çocuğa tecavüz ettikten sonra öldürmeleri tarihte yaşanmış başka örnekleridir. Ayrıca Japonya’da Japon ordusunun Kore işgalinde 300 bin kadına tecavüz etmesi ve bunlardan 200 binini zorla kaçıracak “askeri genelevlerde” zorla çalıştırması, sorunun günümüzde hangi boyutuyla yaşandığını çok açık göstermeye yeter niteliktedir.

Bunlar haricinde Filistin, Afganistan ve Irak’ta yaşananlar ise halen güncelliğini korumaktadır. Bu örnekleri daha da çoğaltmak mümkün elbette ve her ne kadar verilen bu sayılar o ülkede yaşananları göstermeye yetse de güncelin daha ağır olduğu bir gerçektir. Ayrıca emperyalist savaşlarda kadının yaşadığı sorun sadece bunlar da değildir. Açlık, yoksulluk, işsizlik gibi sorunları daha ağır yaşamaya zorlanmaları da eklenince ortaya çıkan tablo “insanlık ayıbı”dır.

Tabii bütün bu yaşanan sorunlar güncel yaşamda kadının yaşadığı sorunlardan bağımsız değildir. Kadını ikinci sınıf insan konumunda gören bu sistem, bu sorunları üretmek zorundadır. Savaşlarda yaşananlar sadece bu sorunun daha katmerli halinden başka birşey değildir. Bugün işkencenin devlet politikası olması ve gözaltılarda işkencelerde gene

aynı sorunların yaşanıyor olması yaşananların asıl kaynağını bir kez daha göstermektedir.

Çözüm üretmekten aciz hatta tam aksine sorunu yeniden üretmek isteyen bu sistem kadının ikinci sınıf insan konumundan her zaman yararlanmak ister. Bunun için de, sorunu çözmek yerine yaşananlara her zaman göz yummayı tercih eder. Uluslararası Af Örgütü’nün yayınladığı bir raporda dünyada her 3 kadından birinin fiziksel şiddete maruz kaldığı, her yıl 5 ile 15 yaşları arasında değişen 2 milyon kız çocuğunun fuhuşa zorlandığı ve bu ticaretin dünya üzerinde 7 milyar doları bulduğu gerçekliği bu sistemin bu sorunu sürekli yeniden üretmekten başka bir şey yapmadığının resmidir. Türkiye’de de durum çok farklı değildir. Türkiye’de kadınların %79’u fiziksel, %52’si sözel, %29’u duygusal, %18’i ise ekonomik şiddete maruz bırakılması, ayrıca her gün ortalama 4 kadının farklı farklı gerekçelerle öldürülüyor olması ve bunun yanında kadınların başvurdukları halde korunmuyor olmaları bu sistemin bu sorunu çözmek iradesinden yoksunluğunu göstermektedir.

Çünkü özel mülkiyet üzerine kurulu bu sistem sorunun temel kaynağını halen kendi içinde barındırmaktadır. Üretim araçlarının ve toplumsal zenginliklerin üzerindeki egemenlik ortadan kalkıp toplumun malı haline gelecek olan sosyalizmde emperyalist savaşlar ortadan kalkacaktır. Bunun için burjuvazinin sınıf egemenliğine karşı sınıfa karşı sınıf tutumu ile hareket etmek ve sınıfsız, sömürsüz bir dünya için mücadele etmek olmazsa olmaz olarak önümüzde durmaktadır.

İhsan Yiğit Demirel
Kandıra 2 No’lu T tipi D-3

BDSP'nin devrimci 8 Mart çalışmaları

Sınıf devrimcileri bulundukları tüm alanlarda yaygın ve etkin bir 8 Mart faaliyeti yürüttüler.

Tuzla'da 8 Mart çalışmalarından

Sınıf devrimcileri 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü hazırlıkları çerçevesinde tersane ve fabrika işçilerinin ortak geçiş noktalarında ve fabrika önlerinde alanlara çağrı yaptılar. BDSP'nin 8 Mart bildirilerinin yanında, Devrimci 8 Mart Platformu'nun bildirilerinin de kullanıldığı noktalarda işçilere 8 Mart'ın tarihsel anlamı ile mitingin saat ve tarihini anlatan ajitasyon konuşmalarıyla seslendiler. Bildiriler Esenyalı Köprüsü ve İçmeler Köprüsü ile Rimaks ve Na-De fabrikalarına dağıtıldı.

Çalışmalar işçilerin geçiş güzergahlarında, mahallelerde ve fabrika önlerinde devam ediyor.

Ümraniye'de 8 Mart hazırlığı

Ümraniye BDSP, "Kapitalist sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı; 8 Martta alanlara!" şiarlı afişleri yaptı. Miting için Sultanbeyli Başaran Mahallesi'den ve Sarıgazi'den otobüs kalkış saatleri ve güzergâhlarının da bulunduğu çağrı ozalitleri Samandıra, Sarıgazi, İMES A Kapısı ve Dudullu'ya yapıldı.

Çorlu'da 8 Mart çalışması

Emekçi kadınların sömürü, eşitsizlik ve baskılara karşı mücadele günü olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü yaklaşırken Çorlu'da hazırlıklar sürüyor.

Bu çerçevede sınıf devrimcileri tarafından hazırlanan bildiri ve afişler emekçi semtlerine ve fabrika servis güzergahlarına yapıldı. Bildiriler Çorlu Sağlık Mahallesi'nde ve Saray ilçesinde emekçilere ulaştırıldı. Afişler ise Sağlık Mahallesi ve Çorlu merkezde işçi servislerinin geçtiği yerlere ve çarşıya yapıldı.

Sincan'da 8 Mart çağrısı

Sınıf devrimcileri 6 Mart sabahı BDSP'nin 8 Mart bildirilerini 12. cadde üzerindeki işçi servis

noktasında dağıttılar. Aynı gün, "Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete karşı 8 Mart'ta alanlara!" şiarlı BDSP afişlerini de 12. Cadde, Elvankent ve Lale'de servis geçiş güzergahlarında kullandılar.

7 Mart günü Sincan merkeze yapılan afişlerin ardından ise bölgedeki 8 Mart çalışmaları sonlandırılmış oldu.

Kayseri'de 8 Mart hazırlıkları

Kayseri'de sınıf devrimcileri bahar dönemine ilişkin olarak yapılan planlama çerçevesinde 8 Mart hazırlıklarını sürdürdüler.

Kayseri Emekçi Kadın Komisyonu "Gericiliğe, sömürüye, eşitsizliğe ve şiddete karşı emekçi kadınlar 8 Mart'a yürüyor!" çağrısı doğrultusunda emekçi semtlerinde toplantılar düzenledi.

İlk toplantı Battalaltı Mahallesi'nde, ikinci toplantı Dersim Mahallesi'nde gerçekleştirildi. Ardından emekçi kadınlar Kayseri İşçi Kültür Evi'nde bir araya geldiler. Birleşik, kitlesel, devrimci 8 Mart hedefi doğrultusunda anket çalışması yapılması, ayrıca Kayseri'de kitle örgütlerinin ortak çağrısıyla gerçekleşecek olan toplantıya katılım sağlanması gerçekleştirildi. Yüzlerce anket emekçi kadınlara ulaştırıldı.

Kayseri kent merkezinde BDSP'nin 8 Mart'a ilişkin afişleri yaygın olarak kullanıldı. Ayrıca sınıf devrimcileri, sabah saatlerinde Kayseri 8 Mart Platformu'nun hazırladığı bildirileri işçilerin yoğun olarak kullandıkları servis güzergâhlarında dağıttılar. Sınıf devrimcileri işçilere 8 Mart çağrısını taşıdılar.

Dağıtım sırasında işçilerle sohbet eden sınıf devrimcileri, kadın ve erkek işçileri 8 Mart'a davet ettiler. Perşembe günü Emekçi Kadın Komisyonu pankartı ve afişleri, 12. Cadde üzerindeki işçi servis

basın açıklamasına katılmaya çağırdılar.

Adana'da çalışmalar

Adana'da 8 Mart çalışmaları büyük bir hızla devam ediyor. 5 Mart günü Akkapı Mahallesi, Saydam Caddesi ve Obalar'ın servis güzergâhları ve belirli bölgelerinde afiş çalışması yapıldı. 6 Mart günü Barajyolu'nda afiş yapan BDSP çalışanları polis engeliyle karşılaştı. Karakola götürülen 2 BDSP çalışanı, yaklaşık 2 saat boyunca keyfi gerekçelerle karakolda tutuldular. Daha sonrasında serbest bırakıldılar. sınıf devrimcileri 8 Mart hazırlık çalışmalarına dün yaptıkları afişlerle devam etti. Çarşı merkezinde yapılan afişlerle 8 Mart çağrısı kentin merkezi noktalarına taşındı.

Mersin'de 8 Mart çalışmaları

Mersin'de sınıf devrimcileri 8 Mart gündemli faaliyetlerini sürdürüyor. Devrimci 8 Mart çalışması kapsamında bir süredir şehrin en merkezi noktaları BDSP afişleri ile donatılmış, 8 Mart gündemli bildiriler emekçi semtlerine ulaştırılmıştı.

Son olarak "Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe, şiddete karşı 8 Mart'ta alanlara" şiarlı BDSP afişleri üniversite öğrencilerinin yoğun olarak yaşadığı semt ve E5 karayolu üzerindeki merkezi noktalara yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana-Trakya-Kayseri-Mersin-Ümraniye-Tuzla-Sincan

Coşkulu 8 Mart kadın etkinlikleri

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), 4 Mart Pazar günü Bursa, Kartal, Adana ve Gebze’de gerçekleştirdiği etkinliklerle, emekçi kadınları örgütlenmeye, mücadeleye ve alanlara çağırdı.

Gebze’de coşkulu etkinlik

“Özgürlüğümüz ve geleceğimiz için buluşuyoruz! Sömürüye, eşitsizliğe, şiddete, gericiliğe son!” şiarıyla gerçekleştirilen etkinlik saygı duruşu ile başladı.

BDSP adına yapılan konuşma etkinliğin şiarına yönelik vurgu ile başladı. Konuşmanın içeriğinde kadınların iş yaşamında karşı karşıya kaldığı uygulamalardan, devlet terörüne kadar birçok noktası ile sömürü, şiddet ve gericilik anlatıldı. Konuşmada dikkat çeken bir diğer nokta ise 8 Mart’ın sınıfsal özü ve “kadın erkek el ele mücadele” vurgusuydu.

Ardından Gebze’den emekçi kadınların ve gençlerin hazırladıkları “Umut” adlı tiyatro oyunu sergilendi. Zuhale Can da ezgileri ile kitleyi hareketlendirdi.

Emekçi Kadın Komisyonları’nın hazırladığı “Yaşamın yarısından kavganın yarısına” sinevizyonunun gösterilmesinin ardından şiir dinletisi sunuldu. Esenyurt İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu ve Tanyeri Şiir Topluluğu da programda yer aldılar. Coşkulu geçen etkinliğe 65 işçi ve emekçi katıldı.

Bursa’da 8 Mart etkinliği

New Yorklu kadın dokuma işçilerinin anısına saygı duruşuyla başlayan etkinlik “Yaşamın yarısından kavganın yarısına” isimli sinevizyon gösterimiyle devam etti. Ardından BDSP adına bir konuşma yapıldı.

Konuşmada bugünün modern burjuva toplumunda her düzeyde gözlenebilen bir kadın sorunu olduğu ifade edilirken bunun aileden başlayarak yaşamın tüm alanlarına kadar kendini gösteren çok temelli ve

kapsamlı bir sorun olduğu dile getirildi. Toplumsal yaşamdan ve üretim alanından verilen örneklerle devam eden konuşmada, kadın sorununun tarihsel gelişimi üzerinde duruldu. Kadın sorununun özelde emekçi kadın sorunu olduğuna dikkat çekilerek kadının özgürleşmesinin olmazsa olmaz koşullarına değinildi ve kadının mücadele içerisinde kendi özgüvenini kazanacağı ifade edildi.

Etkinliğin ikinci kısmı şiir dinletisiyle başladı. Şiir dinletisinin ardından Livane Kültür Evi’nin müzik grubunun çeşitli yörelerden söyledikleri türkü ve marşlara kitle de katıldı. Coşkulu geçen etkinlik halaylarla son buldu.

Kartal’da emekçi kadın etkinliği

Kartal BDSP’nin gerçekleştirdiği 8 Mart etkinliğinde kadın sorununun sosyalizmde çözülebileceği vurgulandı ve kadın işçiler parti saflarında mücadeleye çağrıldı.

Saygı duruşuyla başlayan etkinlikte Penta

işçilerinin hazırladığı “Yaşamın yarısından kavganın ortasında” adlı sinevizyon gösterildi.

Sinevizyon gösteriminin ardından Musa Kurt ezgileriyle etkinliğe destek verdi.

BDSP adına yapılan konuşmada, sermaye devletinin başta Kürt halkı olmak üzere işçi ve emekçi kadınlara yönelik saldırıları sıralandı. Hakları ve onurları için mücadele eden herkesin zindanlara doldurulduğu vurgulandı. 8 Mart’ın mücadele günü olduğu, bunun için tüm baskı ve saldırılara karşı kadın erkek mücadele edilmesi gerektiği ifade edildi. Konuşma, kadın işçilerin parti saflarında mücadeleyi yükseltme çağrısıyla sona erdi.

Esenyurt İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu, Ulrike Meinhof’un hücrede geçirdiği 4 yılı anlatan oyunu sahneledi.

Direnişçi Maltepe Belediyesi taşeron işçileri adına konuşma yapan İlhan Yıldırım herkesi direnişle dayanışmaya çağırarak işçilerin kadın erkek el ele birlikte mücadele etmesi gerektiğini söyledi.

Ardından 2 yıldır Birleşik Metal’de örgütlenme mücadelesi veren Sanel Elektronik’ten bir kadın işçi konuşma yaptı. Kartal İşçi Kültür Evi Şiir Grubu da bir dinleti gerçekleştirdi.

Etkinlikte 35 kişi yer aldı.

Adana’da emekçi kadın etkinliği

Sanayi İşçileri Derneği’nde gerçekleşen etkinlik saygı duruşuyla başladı.

BDSP adına yapılan konuşmada, kapitalizmde kadının emeğinin sömürülmesinin yanında vücudunun da kapitalist piyasanın alınıp satılabilen sıradan bir malı haline getirildiği belirtilerek, kadın sorununun temelde bir devrim sorunu olduğu vurgulandı. Kadın sorununun çözümünün tek gerçek yolunun sosyalizm olduğu belirtilerek, sosyalizmin kadının toplumsal köleliğinin maddi zeminini ortadan kaldırarak çözüm için gereken ön koşulları gerçekleştirebileceği anlatıldı.

Emekçi Kadın Komisyonları tarafından hazırlanmış “Yaşamın yarısından kavganın yarısına” adlı sinevizyonun gösterilmesinin ardından şiir dinletisi yapıldı. Pir Sultan Abdal Derneği’nden bir sanatçının katılımıyla gerçekleşen müzik dinletisiyle etkinlik sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / Gebze - Kartal - Bursa - Adana

Lozan’da 8 Mart etkinliği

Lozan Bir-Kar 3 Mart Cumartesi günü 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği yaptı. Etkinlik hedeflenen katılım sağlanarak coşkulu bir atmosferde gerçekleştirildi.

Etkinlik salonu “Kadının kurtuluşu sosyalizmedir”, “Kadın olmadan devrim, devrim olmadan kadının kurtuluşu olmaz” ve “Eşit, özgür, sömürsüz bir dünya için, yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü!” şiarları ile donatıldı. İki bölüm halinde yapılan etkinliğin ilk bölümü, Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Hatice Yürekli ve ölüm oruçlarında şehit düşen tüm kadınların resimlerinin Enternasyonal marşı eşliğinde gösterilmesi ile başladı. Gösterimin ardından yapılan

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

konuşmada 8 Mart’ın sınıfsal özü ve tarihsel anlamı ifade edildi.

Nazım Hikmet’in “Tanya” adlı şiirinin gösteriminin yapılmasının ardından emekçi kadınların sorunlarını işleyen bir sinevizyon izlendi.

Dünya, Ortadoğu ve Türkiye’deki gelişmeleri anlatarak 8 Mart vesilesi ile mücadeleyi büyütme çağrısı yapan konuşmanın ardından ikinci bölüme geçildi.

Bu bölümde hep birlikte yemek yendi ve arkasından devrimci sanatçı Yılmaz Güney’in “Duvar” adlı filminin çekimleri izlendi. Etkinliğe 70 kişi katıldı.

Bir-Kar / Lozan

İzmir’de 8 Mart eylemi

İzmir’de 8 Mart bu yıl hayli parçalı bir tabloda gerçekleşti. Geçmişte yaşanan devrimci ayrışmaya ek olarak bu yıl çeşitli grupların eylemden ayrılmaları İzmir’de birçok 8 Mart eylemi gerçekleşmesine sebep oldu. Birleşik ve devrimci 8 Mart’ın adresi ise Karşıyaka oldu.

Kızıl 8 Mart ayrışmasından bu yana birlikte hareket ederek 8 Mart eylemlerini örgütleyen ilerici ve devrimci kurumlar bu yıl da haftalar öncesinden hazırlıklara başladılar. 8 Mart süreci Alinteri, BDSP, Devrimci Hareket, Emek ve Özgürlük Cephesi, Halk Cepheli Kadınlar tarafından örgütlenmeye başlandı. Bileşenler tarafından alınan karar doğrultusunda 4 Mart Pazar günü Karşıyaka Çarşı’da bir yürüyüş ve İskele önünde miting yapıldı.

“Cinsel, ulusal, sınıfsal, sömürüye son!”

Toplanma saat 13.30’dan itibaren Karşıyaka minibüs duraklarında başladı. Saat 14.00’te ise ortak pankart açılarak kortejler oluşturulmaya başlandı. Çarşı boyunca sloganlar eşliğinde yürüyüş yapıldı. En önde bileşenlerin imzalarının yer aldığı “Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!” pankartı yer alırken arkasında sırasıyla örgütleyici kurumlar pankart ve dövizleriyle yer aldılar. Ayrıca ortak pankartın ardında örgütleyen kurumlara ait birer temsili flama taşındı.

Kortejde sırasıyla Alinteri, BDSP, Devrimci Hareket, EÖC, Halk Cepheli Kadınlar ve destekçi olarak katılan PSAKD Çiğli Şubesi, Alevi Kültür Dernekleri Karşıyaka Şubesi Gençlik Komisyonu ile Kaldıraç yer aldı.

Sınıf devrimcileri mitinge “Sömürüye, eşitsizliğe, gericiliğe ve şiddete son! Kadının kurutuluşu sosyalizmde! / BDSP” pankartı ile katıldılar. Kortejde ayrıca “8 Mart resmi tatil olsun!”, “Her alanda kadın erkek eşitliği!”, “Emekçi semtlerinde ve işyerlerinde kreş istiyoruz” şiarlı dövizler ve BDSP flamaları taşındı.

Yürüyüş boyunca “Kadın erkek birlikte mücadeleyle!”, “Kadın olmadan devrim olmaz, devrim olmadan kadın kurutulmaz!”, “Yaşasın 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Hergün 8 Mart hergün kavga!”, “Kadının kurtuluşu sosyalizmde!” sloganları coşkuyla atıldı.

Yürüyüş fiili miting alanına çevrilen İş Bankası önünde son buldu ve burada programa geçildi. Miting programı 8 Mart’ın anlamına değinilen ve 8 Mart’ı

yaratımların selamlandığı sunum ile başladı. Ardından, 8 Mart’ta katledilen kadın işçiler şahsında devrim şehitleri anısına saygı duruşu gerçekleştirildi. Saygı duruşunu, eylemi örgütleyen kurumlar adına hazırlanan ortak metnin okunması izledi.

8 Mart’ın tarihçesinin kısaca anlatılması ile başlayan metin “102 yıldır olduğu gibi, bu sene de 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü için meydanlarda ve mücadelenin içindeyiz. 102 yıllık bir geleneğin sahibi olmaktan onur ve gurur duyuyoruz” sözleriyle sürdü ve ardından şunlar söylendi:

“102 yıl geçti, ama sömürülen emekçi kadınlarının, New Yorklu dokuma işçilerinden çok daha iyi durumda olduğu söylenemez. Sömürü amansızca ve dizginsizce sürüyor. Haklarımızın yaygın ve yoğun bir şekilde gasp edildiği bir dönem yaşıyoruz. Sömürü çarkının içinde en çok kadınlar eziliyor. Emekçi kadınların hemen hiçbir ihtiyacı karşılanmıyor. İşçi ve emekçi kadınlar, hamileliklerinde, doğumun hemen arkasından, sağlık sorunlarını bir kenara bırakarak, kölece çalışmak zorunda bırakılıyorlar. Çalıştıkları yerlerde kreş de çoğunlukla olmadığı, olan da ihtiyacı karşılamaktan uzak olduğu için çocuklarının bakımını önemsemeden çalışmak zorunda kalıyorlar.”

Basın metninde Kürt kadınına yönelik baskılar da vurgulanarak Uludere ve KCK operasyonları teşhir edildi.

Basın metninin ardından Grup Gün ışığı marşları ve türküleriyle sahne aldı. Etkinlik birlikte söylenen türküler ve çekilen halaylarla son buldu.

KSK’lılardan provokasyon girişimi

Miting başlamadan hemen önce miting alanı çevresinde çok sayıda KSK taraftarı toplanmış ve maç öncesinde tezahüratlarla maça gitme hazırlıkları yapıyordu. Mitingden önce uyarılan bu grup mitingi selamladı ve sağduyulu davranarak alanı terk etti. Mitingin sonlarına doğru ise 15-20 kişilik bir taraftar grubu provokasyon amacıyla miting alanına gelerek “Mustafa Kemal’in askerleriyiz!” biçiminde slogan atmaya başladı.

Miting alanındaki kitlenin öfke ile üzerine yürümesi karşısında çapulcular geri çekildiler. Polis de araya girerek KSK’lıları uzaklaştırdı. Kitlenin sağduyulu tavrı sayesinde provokasyon girişimi boşa düşürüldü ve eylem güvenlik alınarak rutin kurgusunda devam etti.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Menemen PSA’dan 8 Mart etkinliği

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği (PSAKD) Menemen Şubesi 4 Mart Pazar günü “Sömürüye, şiddete, gericiliğe ve eşitsizliğe” karşı 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü etkinliği yaptı.

PSA Menemen Şubesi Gençlik Komisyonu ve Kadın Komisyonu’nun ortaklaşa hazırladığı etkinlik, sunuş konuşmasıyla başladı. Sunuş konuşmasında tüm katılımcılar selamlandıktan sonra emekçi kadınların özgürleşme mücadelesinde şehit düşenler anısına 1 dakikalık saygı duruşuna geçildi. Saygı duruşunun ardından söz PSAKD adına 8 Mart ile ilgili konuşmasını yapmak üzere bir kadın emekçiye verildi. PSAKD adına yapılan konuşmada 8 Mart’ın tarihçesi anlatılarak mücadele vurgusu yapıldı.

Konuşmanın ardından Demokratik Kadın Hareketi Tiyatro Ekibinin hazırladığı “Kardelen” isimli oyun sergiledi. Tiyatro oyununun ardından sinevizyon gösterimine geçildi. Bu bölümde “Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek” adlı sinevizyon gösterildi. Sinevizyondan sonra BDSP’nin etkinliği selamlayan ve emekçi kadınlar gününü kutlayan mesajı ile Menemen Sağlık Hakkı Meclisi’nin ve Menemen’deki 8 Mart etkinliklerinin duyurusu okundu.

Mesajların okunmasının ardından müzik dinletisine geçildi. Sağlık emekçisi Yüksel Bingöl türkülerini izleyenlerle paylaştı. Etkinlik PSAKD şiir ve müzik ekibinin okuduğu şiirler ve söylediği ezgilerin ardından sona erdi.

Çoğunluğu kadın olmak üzere yaklaşık 200 kişinin katıldığı etkinlik 3 saat sürdü. Son olarak bir duyuru yapıldı ve 13 Mart’ta Sivas Katliamı davasının devlet tarafından zaman aşımına uğratılmak istendiği ve buna izin vermemek ve Sivas’ı unutturmamak için 13 Mart’ta Ankara’daki Adliye önünde olma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Menemen

Kadın Platformu’ndan yürüyüş

İzmir KESK Kadın Platformu, 8 Mart etkinlikleri kapsamında 2 Mart Cumartesi günü YKM önünden Eski Sümerbank önüne coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdi.

“Artık Yeter! Kadına yönelik şiddete son!/KESK Kadın Platformu” pankartı açan KESK’li kadınlar, ellerinde meşale ve taleplerin olduğu dövizler taşıdılar.

Eski Sümerbank önünde KESK Kadın Platformu Sözcüsü SES Kadın Sekreteri Rukiye Çakır basın açıklaması yaptı.

Çakır, kadın cinayetleri ve AKP hükümetinin aileyi ve kadını koruma adı altında katilleri koruduğunu ifade etti.

8 Mart’ın öngünlerinde tutuklanan KESK’li kadınları da anan Çakır, 9 kadın yöneticinin tutuklanmasını protesto ettiklerini, saldırıların ve tutuklamaların kendilerini yıldırмаяcağını belirtti.

Basın açıklamasından sonra, “KESK’li kadın tutusaklara özgürlük!” yazılı döviz taşıyan balonlar gökyüzüne bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

8 Mart çağrıları...

Adana'da 8 Mart çalışmaları

Devrimci 8 Mart çalışmaları devam ediyor. Adana Devrimci 8 Mart Platformu İnönü Parkı'nda gerçekleştirdiği bildiri dağıtımı ile eyleme çağrı yaptı. “Baskıya, sömürüye ve eşitsizliğe karşı 8 Mart'ta alanlara!” şiarıyla çalışmalarını devam ettiren Devrimci 8 Mart Platformu, Kültür Sokağı önünde açıklama yaparak 8 Mart eylem ve etkinliklerini duyurdu. Açıklamada 8 Mart'a çağrı amacıyla hazırlanan bildiri okundu.

“2011 çetelesinin açıklandığı verilere göre 232 kadının öldürüldüğü, 610 kadının cinsel tacize maruz kaldığı, 180 kadının tecavüze uğrayıp yaklaşık 70 kadının da intihar ettiği, birçok kadının iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiği, yüzlercesinin işten atıldığı, yaklaşık 700 kadının sırf politika yaptığı için tutuklandığı” ifadeleri de bildiride yer aldı.

Açıklama sonrasında Çakmak Caddesi'nde bildiri dağıtımı yapılarak, emekçi kadınlarla sohbetler edildi. Ajitasyon konuşmalarında talepler sıralanarak emekçi kadınlarla 8 Mart'ta birlik olma çağrısında bulunuldu.

Bildiri dağıtımının ardından Merkez postanesinden devrimci kadın tutsaklara kart atıldı.

Çorlu Emekçi Kadın Platformu kuruldu

Çorlu'da bulunan devrimci ve ilerici güçler tarafından Çorlu Emekçi Kadın Platformu oluşturuldu. Platform içerisinde ESP, EMEP, BDP, Eğitim-Sen Çorlu Temsilciliği ve BDSP yer alıyor.

Haftalar süren toplantılar sonucund programda netleşildi. Platform, 11 Mart günü ise bir miting gerçekleştirecek. Çorlu'da 8 Mart nedeniyle düzenlenecek ilk miting olduğu için ayrıca önemli olan bu eylemde konuşmalar, tiyatro ve şiirden oluşan bir program sunulacak.

Kayseri'de 8 Mart çalışmaları

Emekçi Kadın Komisyonu 25 Şubat Cumartesi günü Eğitim-Sen'de yapılan toplantıya katıldı. Devrimci Güç Birliği'nin de katıldığı toplantıda, Devrimci Güç Birliği, Emekçi Kadın Komisyonu 8 Mart'ın tarihsel anlamına uygun kutlanması ve emekçi karakterinin karartılmasına izin verilmemesi noktasındaki hassasiyetini ortaya koydu. Ortaya konulan bu ilkesel tutum kurumlar tarafından genel olarak kabul gördü.

Toplantıda Devrimci Güç Birliği ve Emekçi Kadın Komisyonu'nun önerileri kabul edildi. Yapılan planlama çerçevesinde 8 Mart'ta Kayseri Kent merkezinde bir yürüyüş düzenlendi. 10 Mart'ta Emekçi Kadın Komisyonu temsilcisinin de konuşmacı olarak katılacağı panel düzenlenecek.

Kızıl Bayrak / Adana-Trakya-Kayseri

Manisa'da 8 Mart yürüyüşü

Manisa 8 Mart Emekçi Kadınlar Platformu, 7 Mart günü Manisa Eğitim-Sen önünde bir yürüyüş gerçekleştirdi. Birçok talebin yazılı olduğu dövizlerin taşındığı yürüyüşte renkli görüntüler göze çarptı.

Bu yılki 8 Mart eylemini “çocuk gelinlere” adayan 8 Mart Emekçi Kadın Platformu kortejin en önüne “gelin, damat, işçi,” kostümlü çocukları yerleştirdi. Aynı zamanda 4+4+4 düzenlemesini protesto etmek için de her çocuğun üzerinde 4+4+4 yazan dövizler taşındı. Çocukların hemen arkasında “Kimliğimizin, bedenimizin, emeğimizin sömürülmesine karşı mücadele ediyor; özgürlük, eşitlik, barış için yürüyoruz!” şiarlı **Manisa Emekçi Kadın Platformu** imzalı pankart taşındı.

Eylemde “cadı, hakim, avukat ve işçi” kılığına giren emekçiler davullar eşliğinde coşkulu sloganlarla yürüyüşe başladılar. Çevrede biriken kalabalıktan birçok kişinin eyleme alkışlarla destek vermesinin yanısıra bir çoğu da yürüyüşe katıldı. Eğitim-Sen önünden başlayan yürüyüş trafiği kapatarak Manolya Meydanı'na ulaştı.

Manolya Meydanı'nda basın açıklamasını Eğitim-Sen Kadın kolları sözcüsü ve Manisa Emekçi Kadın Platformu adına Melek Varol okudu. Varol açıklamasında sermayenin son dönemdeki azgın saldırılarına değinerek bu saldırılar karşısında susmayacaklarını ve sonuna kadar mücadelelerine devam edeceklerini söyledi. Varol, KESK'li tutsakları da selamlayarak 8 Martın özüne yaraşır bir biçimde kutlaması gerektiğinin 8 Martın kadın-erkek elele sermayeye karşı mücadele günü olduğunun altını çizdi. Gerçekleşen eylemi “çocuk gelinlere ve çocuk işçilere” adadıklarını söyleyen Varol, 4+4+4 uygulamasına da değinerek tüm işçi ve emekçileri mücadeleye davet ederek açıklamayı bitirdi.

Yürüyüşte “Cinsel ulusal sömürüye son!”, “Kadın-erkek elele özgürleşmeye!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!”, “Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!”, “Her gün 8 Mart her gün kavga!” sloganlar atıldı.

Yürüyüş sırasında BDSP imzalı 8 Mart bildirileri yaygın olarak dağıtıldı.

Kızıl Bayrak / Manisa

Emekçi kadınlar alanlarda

Diyarbakır, Urfa ve Hatay'da yapılan Emekçi Kadınlar Günü eylemlerinde emekçi kadınlar alanları doldurdu. Diyarbakır'da eylem alanını onbinlerce kadın doldururken, Hatay'da kadınlar polis barikatlarını aşarak yürüdüler.

Diyarbakır

Demokratik Özgür Kadın Hareketi'nin (DÖKH) “Öcalan'a özgürlük, siyasi soykırıma son” şiarıyla Diyarbakır İstasyon Meydanı'nda düzenlediği mitingde, çevre ilçelerden gelenlerle birlikte 10 bini aşkın kadın katıldı. Yeşil sarı kırmızı renklere bürünen mitingde konuşan Barış Anneleri İnişiyatifi aktivisti Hava Kıran, “Her kadın bir militandır” dedi.

“Jin ji bo çareseriya pirsgeroka Kurd gotubêj û azadi dixwaze (Kadınlar Kürt sorununu çözümü için müzakere ve özgürlük istiyor)” yazılı pankart açıldı. “KESK'li kadın tutsaklar onurumuzdur”, “Em ji warê ku tovê azadiyê hatiye çandi” sloganları atıldı.

Mitingin açılış konuşmasını yapan BDP Diyarbakır İl Eş Başkanı Zübeyde Zümrüt, 8 Mart'ın direniş günü olduğunu vurgulayarak bu gücü yaratan kadınları selamladı.

Diyarbakır Bağımsız Milletvekili Leyla Zana, “Soğuk havaya rağmen buradasınız. Hiç kimsenin zulmü sizleri yenemez. Özgür ruhlarınız demir kapıları kıracaktır” dedi.

Tutuklu kadınların gönderdiği mektubun okunmasının ardından “Kadın tutsaklar onurumuzdur” sloganı haykırıldı.

BDP Diyarbakır Milletvekili Nursel Aydoğan da konuşmasında kadın katliamlarının önüne geçilmesi, kimlik ve dil hakkının tanınması, askeri ve siyasi operasyonların durdurulması ve Kürt sorununun çözülmesi için alanlarda olduklarını vurguladı.

Urfa

Urfa'nın Viranşehir İlçesi'nde yapılan miting polisin engelleme çabaları ile karşılaştı. İlk önce ilçelerden gelen kadınları alana almak istemeyen polis, daha sonra kadınları arka arkaya kurduğu dört arama noktasından geçirerek alana soktu. Miting alanının çamur olması nedeniyle alana mucur dökmeye çalışan belediye ekipleri de yine polis tarafından engellendi.

BDP Urfa İl Eş Başkanı Fatma İzol ve Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Eş Başkanı Aysel Tuğluk'un konuşma yaptığı mitingin ardından kadınlar ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçti.

Hatay

Hatay Kadın Platformu'nun düzenlediği 8 Mart eylemi nedeni ile Eğitim Sen önünde toplanan kadınları polis barikat kurarak engellenmeye çalıştı. Polisin biber gazı ve coplarla saldırmaya karışısında “Baskılar bizi yıldırılmaz” ve “Faşizme karşı omuz omuza” sloganlarıyla barikata yüklenen kadınlar, barikatın açılmaması üzerine yarım saatlik bir oturma eylemi yaptılar. Oturma eyleminin ardından polis barikatı açılarak yürüyüşe başlandı.

Yürüyüş sırasında sürekli engeller çıkarak müdahale etmek isteyen polis basın açıklamasının yapılacağı Ulus Meydanı'na gelindiğinde ikinci barikatı kurdu. İkinci barikatı da aşmayı başaran emekçi kadınlar davul-zurna eşliğinde çekilen halaylar, tiyatro oyunu ve basın açıklaması ile eylemi sonlandırdılar.

Ekim Gençliği'nin kampanya çalışmalarından...

Çanakkale

3 Mart günü yapılan ikinci okur toplantısında “Gençliğe devrimci baharı kazanma çağrısı... Geleceğine sahip çık!” başlıklı yazının ve kampanya bildirisinin okunmasının ardından, kampanyanın içerdiği ana başlıklar üzerine tartışmalar gerçekleştirildi. 8 Mart eylemi öncesi, kadın sorunu üzerine metinler okunup, tartışmalar yapıldı. 8 Mart eyleminin nasıl örüleceği üzerine konuşuldu.

Üniversite içinde kampanya ve 8 Mart bildirilerinin dağıtımının da yapıldığı kampanya çalışması çerçevesinde şehir merkezindeki belli noktalara kampanya afişlerini yapan Ekim Gençliği okurları, 3 Mart'ta yapılan afiş çalışmasında polislin engelleme girişimi ile karşılaştı. Gözaltına alınan Ekim Gençliği okurları, 169 TL para cezası kesildikten sonra serbest bırakıldı.

Mersin

Mersin Ekim Gençliği, “Geleceğine sahip çık!” kampanyası kapsamında Mersin Üniversitesi'nde masa açarak Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak satışı yaptı. Çiftlikköy Kampüsü'nde de kampanya şiarlarını işleyen stikerlar yaygınca kullanıldı. Öğrencilerin üniversite yolu üzerindeki geçiş güzergahlarında da Ekim Gençliği imzalı yazılamalar yapıldı.

Eskişehir

Ekim Gençliği okurları Eskişehir'de “Geleceğine sahip çık!” çağrısını yükseltiyor. Kampanya çalışmaları kapsamında yürüttükleri GSS karşıtı çalışma ile gençliği sağlık hakkına sahip çıkmaya çağırıyorlar.

Anadolu Üniversitesi'nde yapılan çalışmalarda yaygın afiş kullanımının yanı sıra stant açılarak, GSS'nin geri çekilmesi ile başlatılan imza kampanyası çerçevesinde öğrencilerden destek toplandı. Ayrıca, duvar gazetesi bildiri haline getirilerek öğrencilere ulaştırıldı. “Geleceğine sahip çık!” şiarlı afişlerle beraber “GSS seni nasıl etkiliyor?” başlıklı duvar gazetesi kullanıldı.

İstanbul

6 Mart günü YTÜ'de masa açarak dergi dağıtımı yapan Ekim Gençliği okurları, 8 Mart'ta alanlara çağırarak kampanya bildirilerini de dağıttı.

“GSS saldırısına geçit verme! Sağlık hakkına sahip çık!” şiarlı kampanya afişlerinin kullanıldığı kampüste dergi satışı ve GSS saldırısını teşhir eden

kampanya bildirileri dağıtıldı. GSS'nin geri çekilmesi için imza toplandı.

Yaklaşık 30 öğrenciye açılan soruşturmalar karşısında düşünce ve ifade özgürlüğüne sahip çıkmaya çağırarak Ekim Gençliği afişleri de kullanıldı.

Ekim Gençliği / Çanakkale-Mersin-Eskişehir-İstanbul

İstanbul ve Ceyhan'da 8 Mart etkinlikleri

İstanbul Ekim Gençliği 3 Mart günü Elektrik Mühendisleri Odası'nda 8 Mart'la ilgili bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik devrim şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından İşçi Kültür Evleri'nin hazırladığı “Bu bahar önce emekçi kadınlar yürüyecek” adlı sinevizyonun gösterimi ile başladı. Sinevizyon gösteriminin ardından Ekim Gençliği adına kadın sorunu üzerine bir konuşma yapıldı. Konuşmada kadın sorununun ortaya çıkışı, kapitalist düzende kadın sorununun kapsamı, kadın sorununa karşı mücadele ve devrimcilerin tutumu başlıkları üzerinde duruldu.

Sunumun ardından gerçekleşen söyleşi kısmında canlı tartışmalar yaşandı. Tartışmalarda feminist hareketin kadın sorununu algılayışındaki eksikliğe değinilerek komünistlerin tutumu öne çıkarıldı. Kadın sorununun gerçek ve kalıcı çözümüne ulaşmasının ancak devrimle gerçekleşeceği, vurgulandı.

Sefaköy İşçi Kültür Evi Şiir Topluluğu Nazım Hikmet'in “Tanya” isimli şiirini sergiledi. Ardından da müzik dinletisi gerçekleşti.

Ekim Gençliği okurları da etkinlikte Güldünya, Uğur Kaymaz'ın annesi, Bursa'da bir fabrikada diri diri yanan kadın işçi ve Picca Bacca'nın ağzından kadınların yaşadığı sorunları ve çifte sömürüyü

anlatan bir oyun sergilediler.

Etkinlik Sefaköy İşçi Kültür Evi Tiyatro Topluluğu'nun sunduğu New York'lu dokuma işçisi kadınların hak arama ve örgütlenme mücadelesini konu alan “Yangın” isimli oyunun sergilenmesinin ardından 8 Mart'ta alanlarda olma çağrısı ile bitirildi.

Ekim Gençliği okurları 2 Mart günü Adana Ceyhan'da 8 Mart etkinliği gerçekleştirdi. Ceyhan Eğitim-Sen'de gerçekleşen etkinlik, mücadelede ölümsüzleşen emekçi kadınlar ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başlayıp şiir ve sinevizyon gösterileriyle devam etti.

Etkinlikte yapılan konuşmada kapitalist sistemde kadın sorununun giderek bataklıkla gömüldüğü ve bu sistemin gerek emekçi kadınlara gerek öğrencilere çözümünden çok çözümsüzlük getirdiği gerçeği anlatıldı.

Sinevizyon gösteriminin ardından gerçekleşen söyleşide üniversitedeki sorunlar hakkında canlı tartışmalar yapıldı. Paralı, eşit olmayan, anti-bilimsel ve ana dilde verilmeyen eğitimin yanı sıra geleceksizlik sorunu da meslek yüksekokulu öğrencileri tarafından tartışıldı. Örgütlü mücadelenin önemine vurgu yapıldı.

Ekim Gençliği / İstanbul-Adana

Beytepe faşizme karşı yürüdü

Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde yaşanan faşist saldırılar 6 Mart günü gerçekleştirilen kitlesel bir yürüyüşle protesto edildi. Yaklaşık 500 üniversite öğrencisinin katıldığı yürüyüş saldırının yaşandığı Edebiyat Fakültesi A Kapısı önünden başladı.

"Faşizme ve ırkçılığı karşı üniversite ve özgürlüğüne sahip çık" şiarıyla bir araya gelen Özgür Beytepe Platformu (Ekim Gençliği, TKP'li Öğrenciler, Öğrenci Kolektifleri, Gençlik Muhalefeti, Gençler Meydana İnisiyatifi, Öğrenci Dayanışması, Gençlik Federasyonu, YDG, DGH, Devrimci Proletarya, TUM-İGD, Kurtuluş Yolunda Dev-Genç, Sosyalist Kurtuluş Kolektifi) tarafından örgütlenen eyleme Eğitim Sen'li akademisyenler de destek verdi.

"Faşizme ve ırkçılığa karşı üniversitemize sahip çıkıyoruz!" pankartı arkasında yapılan yürüyüşte, faşizme karşı omuz omuza olma çağrısı yapıldı.

Rektörlük önünde yapılan ve Hacettepe Üniversitesi'nde peş peşe yaşanan faşist saldırıların teşhir edildiği açıklamada, bu olayların "münferit" ya da "tesadüf" olmadığı vurgulandı. Üniversite yönetiminin saldırının ardından yaptığı açıklamayı geri çekmesi ve ilerici-devrimci öğrencilerden özür dilemesinin talep edildiği eylemde ayrıca Rektör Murat Tuncer'in "misafirleri" olan eli sopalı faşistlerin fotoğrafları taşınarak ikiye bölünmüş gözler önüne serildi.

Ekim Gençliği / Beytepe

Kampüste polis terörü

İzmir'de Dokuz Eylül Üniversitesi Tınaztepe Kampüsü'nde Ekim Gençliği'nin "Emperyalist Savaş ve Salırdırganlığa, Faşist Baskı ve Teröre, Eğitimin Ticarileşmesine karşı Geleceğine Sahip Çık!" ve kurultay afişlerini kullanan Ekim Gençliği okurları polis terörüne maruz kaldı.

6 Mart Salı günü mimarlık ve mühendislik fakültelerinin bulunduğu alanda afişleme yapan Ekim Gençliği okuru, kampüs içerisinde sivil polislerin tehditlerine, darp girişimine ve engelleme çabasına maruz kaldı.

Afişleme çalışmasını yaparken 40-50 metre uzaklıkta bir sivil polis aracının durduğunu fark eden Ekim Gençliği okuru arabadan inen polislerden birinin, otobüs duraklarına asılı olan 'TKP'nin Sesi' imzalı afişlerden bir tanesini söktüğünü görmesi üzerine koşarak olaya müdahil oldu. Sivil polis, Ekim Gençliği okurunun koşarak olay yerine gelmesini gördükten sonra ani bir refleksle söktüğü afişi tekrardan yapıştırmaya çalıştı. Ekim Gençliği okurunun afişlere karışmamaları üzerine yaptığı uyarının ardından hırçınlaşan sivil polisler, ÖGB kulübesinin 20-30 metre ilerisinde Ekim Gençliği okurunun darp etmeye çalışarak, tehditler savurdular. 'Başına gelecek olanları düşünmesi', 'Yapacakları şeyleri Ekim Gençliği okurunun bildiği ve ona göre davranması gerektiği' yönündeki tehditler, kendisinin polis olduğu defalarca belirtmesi eşliğinde yapıldı.

Bu sırada öğrencilerin güvenliği amacıyla okulda tutulduğu söylenen ÖGB'lerin olayı sadece izlemekte yetinmeleri, sivil polislerin Ekim Gençliği okurunun ismini bağıra bağıra üstüne yürümesi idare-ÖGB-polis işbirliğini ortaya koydu.

Bu olay içerisinde geri adım atmayan Ekim Gençliği okurları faşist müdahaleyi püskürterek aynı durağa afişlemede bulundular. Bunun üzerine cep telefonları ile görüntü almaya çalışan polislerin, görüntü alma girişimleri engellendi, Kabahatler kanunu ile ilgili ceza kesecekleri yönünde polislerin gerçekleştirmiş olduğu tehditler ise afişlemeye devam edilerek boşa düşürüldü.

DEÜ Ekim Gençliği saldırıya ilişkin şu açıklamayı yaptı:

"Kampüs içerisinde polislerin ellerini kollarını sallayarak gezmeleri, en demokratik hak olan afişlere müdahale etmeleri ve bu demokratik hakka sahip çıkan üniversite öğrencilerini kampüs içerisinde tehdit ederek darp etmeye çalışmaları, yaz döneminde yine polisin, Eğitim-Sen'li bir kamu emekçisine yönelik gerçekleştirdiği taciz olayı ile birleştirildiğinde, var olan tüm politikalar gün yüzüne çıkmaktadır. Onlarca devrimciyi hunharca katletmelerine rağmen bu topraklardaki devrimci faaliyeti sonlandıramayan zor güçlerinin, bu tür çabaları ile de amaçlarına ulaşamayacakları, devrimci faaliyetin güçlenerek devam etmesi ile kanıtlanacaktır."

Ekim Gençliği / DEÜ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantev.org>

Cebeci'de faşizme geçit yok!

29 Şubat'ta yaşanan saldırının ardından açıklama yapan faşistler, 1 Mart günü saat 12.00'de Cebeci Kampüsü önünde bir araya gelerek okuldaki Kürt öğrencilere saldıracaklarını basına deklare etmişlerdi.

Bunun üzerine aynı gün saat 11.00'den itibaren okulda bir araya gelen devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler, faşistlerin toplanmasını engellemek için ortak karar aldılar.

Faşistler kampüse gelmeye cesaret edemezken Ekim Gençliği'nin de aralarında bulundu devrimci sol güçler okulda bekleyişe başladılar.

Anti-faşist öğrencilerden yürüyüş

Bekleyişin ardından anti-faşist öğrenciler önce kampüs içinde bir yürüyüş yaptılar. Kampüs çıkışında kısa bir açıklama yaptıktan sonra yolu trafığe kapatarak Kızılay'a yürüdüler. Polisin kaldırımında yürütmeye yönelik dayatmaları karşısında kolkola giren öğrenciler yürüyüşlerine devam ettiler.

Yüksel Caddesi'ne gelindiğinde basın açıklaması yapıldı. Açıklamada devrimci dayanışmanın yükseltileceğine ve saldırıların boşa düşürüleceğine vurgu yapıldı.

Ekim Gençliği / Cebeci

Ankara'da 8 Mart hazırlıkları

ODTÜ'de "Sömürüye, eşitsizliğe, gericiğe, şiddete karşı 8 Mart'ta alanlara/BDSP" afişleri yaygın bir şekilde kullanıldı. 8 Mart'ta alanlara çağıran Ekim Gençliği bildirileri de yaygın olarak dağıtılırken yemekhanede stant açılarak gençliğe Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak satışı yapıldı.

Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü'nde 8 Mart afişleri ve kampanya afişleri kullanıldı. İletişim Fakültesi'nde de stand açılarak gençliğe Ekim Gençliği ve Kızıl Bayrak ulaştırıldı.

DTCF'de de 8 Mart ve kampanya afişleri yaygın bir şekilde kullanıldı. Devrimci 8 Mart Platformu'nun örgütlediği eylemin çağrısı yapıldı. Ayrıca "Kadın sorunu ve devrimci tutum" başlığıyla gerçekleştirilecek söyleşinin duyurusu yapıldı.

Ekim Gençliği / Ankara

Hüseyin yoldaşa devrim sözümüz var:

“Başka yolu yok! Yapacağız!”*

*Sen yok musun artık eeyy yoldaş?
Sıkılı yumruklarında mı kaldı
son bakışların?
Ben derin bir kuyuda
susuzluktan yanıyorum eey yoldaş!
Ne vakit sularsın yüreğimi?
Gitti dediler kızıl bayraklı tabutun...
Yer gök inledi görkeminden
yüreğinde sönmeyen sevdanın...*

Hüseyin yoldaşın, çalışma alanındaki tüm yoldaşlarının ve işçilerin deyimiyle Hüseyin Hoca'nın aramızdan ayrılalı üç yıl oldu. Gidenin ardından analarımız ağıtlar yakarken bizler bu üç yıl içinde sınıf kinimizi daha da biledik. Hüseyin yoldaşın bizlere devrettiği bayrağa sahip çıkmanın daha da yükseltilmeye çalışılması içinde olduk. Şahsen tanışmamış olmak büyük kayıp olsa da Hüseyin yoldaşı, tüm yoldaşlarına ve proleterlere anlatabilmek; kişiliğini, kimliğini kavrayabilmek çabasında olmalıyız.

Genç yaşta mücadeleye atılan yiğit bir sınıf devrimcisi

“Sömürüyle, baskıyla, yoksullukla çok erken yaşta tanıştım. Adına kapitalizm denilen bu sistemin yıkılması gerektiğini, bu gerçekleşmeden işçi ve emekçilerin en basit sorunlarının dahi kalıcı bir çözüme kavuşmayacağını çok erken yaşta gördüm, öğrendim. O zamandan bu yana devrimci mücadelenin içindeyim” diyen yoldaşımız 12 Eylül yenilgisinin ardından devrimci örgütten, devrimci sınıftan kaçışın, tasfiyeciliğin yaşandığı bir dönemde bilimsel sosyalizmin bu topraklardaki temsilcisi olan EKİM'in saflarında mücadele etmiştir. Parti inşa sürecinde partinin işçi kitlelerle buluşabilmesi için emek harcamış, inatçı ve inançlı kimliğiyle, yılmaz kişiliğiyle yoldaşlarına örnek olmuştur.

Mücadeleye atıldığı günden yaşamının son günlerine kadar sınıf mücadelesinin içerisinde olmuş, beyniyle, pratiğiyle onun kopmaz bir parçası olmuştur. Çalışma yürüttüğü her alanda samimi yaklaşımıyla işçilerle kaynaşan, onlarla sıcak ilişkiler kuran, saygı ve sevgisini kazanan birisi olmuştur.

*Bir Hüseyin yoldaşı
yüreğinde yanardağlar
ve meydanların ortasında
patlayan volkanlar gibi...*

*Bir Hüseyin yoldaşı
Desa direnişinde...
Emine Arslan'ın yanbaşında.*

Birçok fabrikanın örgütlenmesinde, direnişe geçmesinde ve direnişlerinin yönlendirilmesinde etkin rol oynamıştır. Güven Elektrik'te, Oluklu Mukava'da, DESA'da sınıf çalışmasında hem işçilerin hem yoldaşlarının hocası olmuştur. Bugün onun öğrencileri, hocalarına, yoldaşlarına sahip çıkıyor, mücadelesini yükseltiyorlar.

Yılmaz sınıf devrimcileri mücadele içinde yetişir...

Lenin'in, Bolşevik Parti'nin merkez komite üyelerinden Sverdlov'u grip salgını neticesinde kaybedilmesinin ardından söylediği şu sözler, işçi

sınıfı partisinin sınıfsal yöneliminin önkoşulu ve sonucu olan sınıf devrimcilerinin nasıl şekillendiğini çok net ortaya koymaktadır: “...proleter yığınların örgütlenmesi, emekçilerin örgütlenmesi, devrimin çok daha değişmez ve çok daha derin bir özelliği başarılarının koşulu ve hala da öyledir. Devrimin en sağlam dayanakları, başarılarının en derin kaynakları, milyonlarca emekçinin bu örgütlenişinde aranmalıdır. Proleter devriminin bu yönü, o güne kadar devrimlerin bilinmeyen bu özel çizgisini, yani kitlelerin örgütlenmesini kendinde en iyi cisimlendiren önderlerin mücadele içinde öne çıkmasını sağlamıştır. Proleter devriminin bu yönü her şeyden önce ve her şeyin ötesinde bir örgütçü olan Sverdlov gibi bir insanı şekillendirmiştir.”

Bu sözler Hüseyin yoldaş için de geçerlidir. Hüseyin yoldaş da devrimci kimliğini, karakterini sınıf mücadelesi içerisinde şekillendirmiş bir devrimcidir. Bunun içindir ki, yılmazdır, yorulmazdır, sarsılmazdır. Düzenle uzlaşmazdır. Bu düzen karşısında insan olmanın, insan olarak kalabilmenin tüm özelliklerini taşımaktadır. Bu düzeni yıkmaya gücüne sahip sınıfın içinde konumlanmak, onun dünya görüşüne sahip olmak, burjuvaziye karşı proleteryanın sarsılmaz, uzlaşmaz sınıf kinini taşımaktadır, yoldaşımız. İşte yoldaşımız bu kimliği ve kişiliğiyle öne çıkmıştır, Sverdlov gibi. Ne acı talihsizlik ve tesadüftür ki, Sverdlov yoldaş grip salgınından, Hüseyin yoldaş akciğer kanserinden aramızdan ayrılmıştır.

Ancak bizler için nasıl öldükleri değil, nasıl yaşadıkları belirleyicidir. Ölümü değil, yaşamı, yaşamayı ve yaşatmayı savunan bizler için ne uğurda yaşadığımız her zaman belirleyicidir.

Bizlere düşen görev

Hüseyin yoldaş bizler için bir örnek teşkil ediyor. Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Her birimiz onun devrimci özelliklerini kendimizde var edebilmeliyiz. Bu hiç de zor değildir. Bir yanıla isteme-irade-hissetme meselesidir, bir yanıla bunları hayatla buluşturma, işçi sınıfı içinde etekemiğe büründürme meselesidir.

Hüseyin yoldaş gibi olmak: Devrimi sıkılı yumruklarımızda hissetme meselesidir ki, o yumruk sıkıldığında, havaya kalktığında anlamı olsun. Bir işçiye selam verdiğinde onunla aynı geleceği paylaştığını hissetme ve hissettirme halidir. Bunun için özel bir çaba sarf etmek değil, bunun doğalında gelişmesidir. Söylediğin sözün inanarak söyleme, gereğini yapacağını bilme ve bildirme halidir. İşin özü ve özeti: Hüseyin yoldaş gibi olmak, devrim ve sosyalizm mücadelesinde O'na yoldaş olmaktır, gereklerini yerine getirmektir.

Bunun yolu da partili mücadeleyi yükseltmekten, sınıfla buluşturmaktan, onunla et ve tırnak gibi kaynaşmaktan, devrim ve sosyalizme yürümekten geçmektedir. İşin özü “Parti, Sınıf, Devrim”dir. Bu düzenin tek alternatifi olan sosyalizmi kurmanın “**başka yolu yok!**” tur.

Hiç tanışmamış olsak da, duvardaki resminden bana arkamdan bakan, destek olan Hüseyin yoldaşa sözüm olsun ki: Ben de üzerime düşen görevi tereddütsüzce yapacağım.

“Başka yolu yok! Yapacağız!”, “eeyy... Devrimin oğlu.”

*Ben ki yanık bir türkü tadında,
yüreğimi avuçlayıp bahar vakti...*

*İki dirhem bir çekirdek
meydanlara koşacağım
senin ateşinle....*

*Akacak sokaklar
meydanlara doğru...*

*Rahat uyu mezarında
eeyy... Devrimin oğlu.*

R. U. Kurşun

Hüseyin Hocamız sınıf mücadelesinin barikatlarında yaşayacak!

*Ben aydınlık ve özgürlük delisiyim
Varsın hainleri gizlesinler soğuk bir taş altında
Dürüstçe yaşadım ben, karşılığında
Yüzüm doğan güneşe dönük öleceğim!*

Sınıf mücadelesinde yeri doldurulamaz kişiliklerin arkasından yazmak güçtür. Konu Hüseyin Temiz, yoldaşlarının deyimiyle “Hüseyin Hoca” olunca da aynı şey geçerli diye düşünüyorum. Tüm zorluklarına rağmen ölüm yıldönümü vesilesiyle anısı önünde bir kez daha eğilerek belki de haddim olmayarak “Hocam” hakkında yazacağım.

Hüseyin Hoca, yaşamıyla sınıf mücadelesinin içinde konumlanmıştı. Kimileri gibi sınıf mücadelesini bir elbise gibi giyilip çıkarılan bir şey olmaktan ziyade onunla et ve tırnak gibi bütünleşmiş ve yaşamının her anında yapıya bir tuğla koymanın gayreti içerisinde olmuştu.

Yoldaşlarının ona “Hoca” demesi hiç de boşuna değildi. O sınıftan öğrenmesini bildiği gibi sınıfını ve onun birer parçası olan yoldaşlarını ileri çıkarmayı kısacası onlara “hocalık” yapmayı da bilen nadir insanlardan biridir. Yoldaşları onun deneyimlerinden, mücadelesi içerisindeki konumlanışından mutlaka öğrenmesini bileceklerdir.

Bu amaçla bir işçi önderi diyebileceğimiz Hüseyin Hoca’nın işçi eylemlerindeki pratiği üzerine bir anımı paylaşmak istiyorum.

Yıl 2007... Yer sefalet ücretlerine karşı örgütlenme yolunu tutan Güven Elektrik Fabrikası önü. 350 işçi sendikaya üye oldukları için “iş yok” gerekçesiyle keyfi bir şekilde ve kanunsuz olarak ücretsiz izne çıkarılmıştı. İşçiler ne yapacaklarını bilemez bir şekilde fabrikanın önünde bekliyorlardı. Bu esnada Hocamız da ağır bir ameliyattan yakın zamanda çıkmasına rağmen devrimci sınıf faaliyetinden geri durmamış ve komünistlerin seçim çalışmaları çerçevesinde İstanbul 3. bölgeden bağımsız milletvekili adayı olmuştu. Bu olayın olduğu esnada da seçim çalışmaları çerçevesinde koşuşturmaca içerisindeydi. Saat 10:00’u biraz geçerken Hüseyin Hocamız her zamanki gibi koştura koştura geldi. Yüzüne baktığında insan, O’ndaki heyecanı ve sınıf mücadelesindeki sorumluluklarını nasıl yerine getirebilirim kaygısının taşıdığını rahatlıkla görebilirdi.

Bu esnada yoldaşın uyarısı ile dağılma eğilimine giren işçileri toplamak ve fabrika önünde tutabilmek için işçilerin arasına dağıldık. İşçilerle bir taraftan bu mücadelenin önemi, patronların örgütlü işçilerden korktuğu vb. üzerinden konuşarak/tartışarak bağ kurmaya çalışırken öte yandan ortaya çıkabilecek geri eğilimlerin önüne geçmenin hesabını yapıyorduk.

Yazın güneşi en tepe noktaya çıktığında aralarında kadın işçilerin de olduğu yaklaşık 200 işçinin toplu olarak beklemesi gittikçe güçleşiyordu. Bir dağılma eğilimi ortaya çıkıyordu. “Bir süre burda bekleyelim” dememize rağmen yaşanabilecek dağılmanın önüne geçmek için yeni bir politika belirlemek gerekiyordu. Bu esnada iki eğilim güç kazandı. Sendikaya gidelim eğilimi ile dağılıp evlere gidelim eğilimi. Hızla ve doğallığında sendikaya gidelim önerisini destekledik

ve bu yönde bir karar çıkardık. Derken işçiler sendikaya girmek için yoldan geçen minibüsleri durdurmaya başladı. Bu sırada “ne gereği var minibüse binmeye, sendika binası yakın, yürüyerek gidebiliriz” diyen bir ses. Bu ses tabii ki Hüseyin Hocamız’ın sesiydi.

Burada, sınıf mücadelesinin sayısız badiresinden geçmiş ve işçi sınıfının eylemle güç kazanacağını defalarca test etmiş Hocamız’ın kafasında işçilere eylem yaptırmak düşüncesi vardı. Kısa bir kararsızlığın ardından yürüyerek sendika binasına gitmek yönünde karar alan işçilerle birlikte yollara düştük. Bu arada Hocamız bizleri bir kenara çekti ve işçilerin içine yayılarak konumlanmamızı, işçiler arasındaki mesafenin açılmasının önüne geçmemizi ve yürüyüşü eylemli bir tarza çevirmemiz gerektiğini ifade etti.

Yolda işçilerle birlikte ilerledikçe işçilerdeki öfkenin giderek arttığını hissedebiliyorduk. Derken tempolu bir alkış sesi yükseldi. İşçilerin eşlik etmesiyle birlikte ıslıklar da yükselmeye başladı. Hocamız’ın ilk alkış protestosunu başlatma anı ve o ilk alkışı daha dün gibi gözlerimin önünde. Yürüyüş ilerledikçe alkış ve ıslıklar belli bir düzene girdi. Sonrasında ise işçilere slogan attırmak kalıyordu. Bu işi yapması için alanda öne çıkan işçileri yönlendirdik ve müdahalemiz karşılık buldu. Artık işçiler alkışlar ve “Sendika hakkımız söke söke alırız!”, “İşçiyiz, haklıyız, kazanacağız!” vb. sloganlarla yürüyüşe devam ettiler. Ara ara sloganlara müdahale ederken sonrasında işçilerin içinden çıkan doğal ajitatorlarla buna gerek kalmamıştı.

Artık merkeze neredeyse varmıştık. Yine Hocamız’ın yönlendirmesiyle yürüyüşü daha düzenli hale getirmek için küçük bir pankart hazırladık. En önde işçilerle birlikte taşındık. Abartısız Hocamız öncülüğünde yaptığımız yerinde müdahalelerle işçilerle sanki 40 yıllık arkadaş gibi kaynaşmıştık. İşçi mücadelelerinde kritik dönemler vardır. Biz işçilere

o dönemeci dönmesinin önünü açmıştık. Daha sonra görüştüğümüz birçok işçi, o süreçte bu eylemi çok farklı bir yere koyduklarını dile getirdiler.

Bu örnekleri çoğaltabiliriz. Belediye işçileri bir eylemde O’nu sahiplenip polisin elinden koparıp almıştı. Texim işçileri hiç tanımadıkları bir insanın cebindeki son parasını onların afişi için veren Hoca’yı iyi tanımaktadır. Desa’da Emine Arslan’ın ilk ziyaretçisi olma onuru da Hüseyin Temiz yoldaşa aittir. Oktaş Oluklu Mukavva işçileri de toplantılarındaki heyecanlı devrimciyi iyi hatırlamaktadırlar. Bu böyle devam eder gider!

Aynı zamanda mezarında da yazan, Jose Marti’nin “Ben aydınlık ve özgürlük delisiyim / Varsın hainleri gizlesinler soğuk bir taş altında / Dürüstçe yaşadım ben, karşılığında / Yüzüm doğan güneşe dönük öleceğim!” dizeleri sanki onu ifade etmek için yazılmıştı. O hiçbir çıkar gözetmeden yaşamış, devrimci sınıf mücadelesinin ön saflarında yer almış ve her şeye rağmen devrimci kalmasını başarmış ve yüzü doğan sosyalizm güneşine dönük yaşamını yitirmiştir.

Yazımı yine bir anıyla sonlandıracağım. Aramızdan ayrılmasının sadece 2 gün öncesiydi. Artık yataktan kalkamayacak durumdaydı. Haliyle hiç kaçırmadığı 8 Mart eylemine de bu nedenle gelememişti. Biz eylemi O’na anlatırken doğrudan şunu sormuştuk: “İşçi kadınlar var mıydı eylemde?” Evet, devrimci sınıf çizgisinin vücut bulmuş haliydi karşımızda duran. Devamında ise bana sık sık söylediği şeyi yeniden ifade etti: “Ben düşündüm hesapladım yoldaş. Halkalı fabrikalar yolu barikat kurmaya uygun. İki baştan tutup orada barikat kurup savaşağız yoldaş!”

Fazla söze gerek yok enginleri fethetme bilinci ve ruhuyla yaşayıp ölen Hoca yoldaşlarını barikat başlarına çağırıyor.

Metal İşçisi bir yoldaşı

Mücadele Postası

Devrimci tutsaklardan 8 Mart mesajları...

*Kadınlar dağlara yürüyor
kendi şarkılarını yaratıyor
yıldızlar yolları kuşatıyor
hazırsız yaşamaya...*

M. Karaali

Merhaba Kızıl Bayrak emekçileri;

Kadın Olmadan Devrim Mayası Tutmaz!
8 Mart 1857’de New Yorklu dokuma işçisi kadınların mücadelesi ve ödenen bedel, hayatın bu bilinçle anlamlandırılmasının güçlü bir sembolü oldu. Kadın cinsinin ezilmesine, sömürüye ve tüm emekçi kadınların cinsiyetçi baskılara başkaldırısının sembolü haline gelen bugün, hala önemini korumaktadır.

Bugün bir kez daha, 8 Mart gücünü mevcut toplumsal yapısından olan cins egemenliği ve bu temelde biçim alan ezme, sömürme ilişkisinin sonlandırılmasının yolunun devrimci tarzda mücadeleden geçtiğinin haykırılmasıdır diyoruz. 102. yılında tüm emekçi kadınların 8 Mart’ını kutluyoruz. Sevgiler, saygılar. Tutsak Partizanlar

**Nihat Konak 1 No’lu F Tipi hapishane C-97 /
Tekirdağ**

Merhaba sevgili dostlar;

Gün geçtikçe ülkemiz ve dünyada kadına yönelik şiddetin, baskının, sömürünün daha da katmerleştiği bir dönemden geçmekteyiz.

Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye ve kadın bedeninin metalaştırılmadığı onun göğün yarısı olduğunu diyebilmek için 1910’da Clara Zetkin öncülüğünde yaktığı meşaleyi daha da harlayarak Rosa Luxemburg, Meral Zilan ve zindanlarda Sema Nergis ve Yeter olabilmekten geçiyor.

Bu direnç tohumlarımızın yarınlara uzanan yolda mavi düş damlacıkları ekerek köhnemiş olanı yadsıyarak yaşamlarıyla sömürsüz bir dünya özlemine ışık oldular.

Bu duygu yoğunluğuyla 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü’nü direnç duygularıyla kutluyor, şan olsun 8 Mart’ı yaratan ve yaşatanlara bin selam olsun. Sevgilerimle.

**Mehdi Boz / F tipi hapishane
B2-T- 34 / Edirne**

ÇHD’den “Olağan Şüpheliler” dersi!

Yoğunlaşan faşist baskı ve terör ortamına karşı Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) tarafından başlatılan “Olağan Şüpheliler!” seminerleri kapsamında 7 Mart günü gerçekleştirilen etkinliğin konukları Ekim Gençliği okurlarıydı.

Etkinlikte, yakalama, arama, gözaltı, avukat hakkı, doktor hakkı, teşhis vb. konularda bilgi verildi. Seminerdeki sunumda, polis tarafından hazırlanan tutanağa imza atmama hakkının bulunduğu ifade edildi. Hangi durumlarda yakalama kararının verileceği, yakalama sırasında hangi haklara sahip olduğu hakkında bilgilerin verildiği etkinlikte, gözaltı işlemi sırasında doktora götürülme hakkı ve doktor odasında polisin olmaması gerektiğine dikkat çekildi.

TMK kapsamında gözaltına alınanların 24 saat boyunca kimseyle görüşülmediğine dikkat çeken konuşmacı, mülakat tarzı gözaltındaki kişiyi yorma, teslim alma çabalarına dikkat edilmesi gerektiği, yine tutanağa gerektiğinde imza atılamayabileceğini ifade etti.

Gözaltı sırasında susma hakkının yanı sıra bu hakkın savcılıkta da kullanılabileceği bilgisinin verildiği seminerde gözaltında istenen kimlik belgelerinin sadece nüfus cüzdanındaki bilgilerle sınırlı olduğu vurgulandı. İfadeye avukatın girmesi gerektiği, arama kararının tutanakta yazıldığı gibi uygulanması gerektiği de ayrıca ifade edildi. Ev araması sırasında karşılaşılabilecek olumsuz durumlar karşısında da seminerde çeşitli hatırlatmalarda bulunularak tutanağa imza atmama hakkının bulunduğu ifade edildi. Polisin bilgisayarlara el koyamayacağını, sadece hard diskteki bilgileri kopyalama hakkı olduğu, bunun ardından da araması yapılan kişiye aldığı tüm bilgilerin bir kopyası cd’yi teslim etmesi gerektiğinin de altı çizildi.

Son dönemlerde gündeme gelen telefon dinlemelerinin de konuşulduğu etkinlikte dinlemelerin, en fazla 9 ay olabileceği vurgulanırken, TMK kapsamındaki suçlarda 1’er ay uzatmalarla sınırsız olabileceği ifade edildi.

Gözaltı işleminde kelepçe takılamayabileceği ve KCK operasyonları kapsamında gözaltına alınanlara uygulanan plastik kelepçe dayatmasına da dikkat çekilen seminerde gözaltı sırasında polisin, parmak izini zorla alamayacağı, parmak izinin alınmadığı takdirde polisin, tutanak tutmaya hakkı olduğu vurgulandı.

Ekim Gençliği / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3 İzmit / KOCAELİ

Ücretsiz PDF-Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

**Özgürlük, eşitlik ve
gönüllü birlik için**

**Newroz
alarına!**